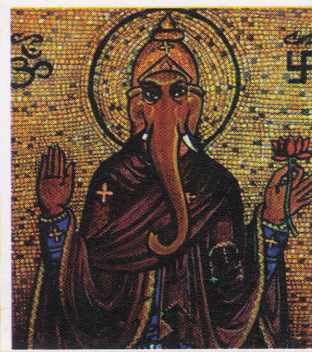
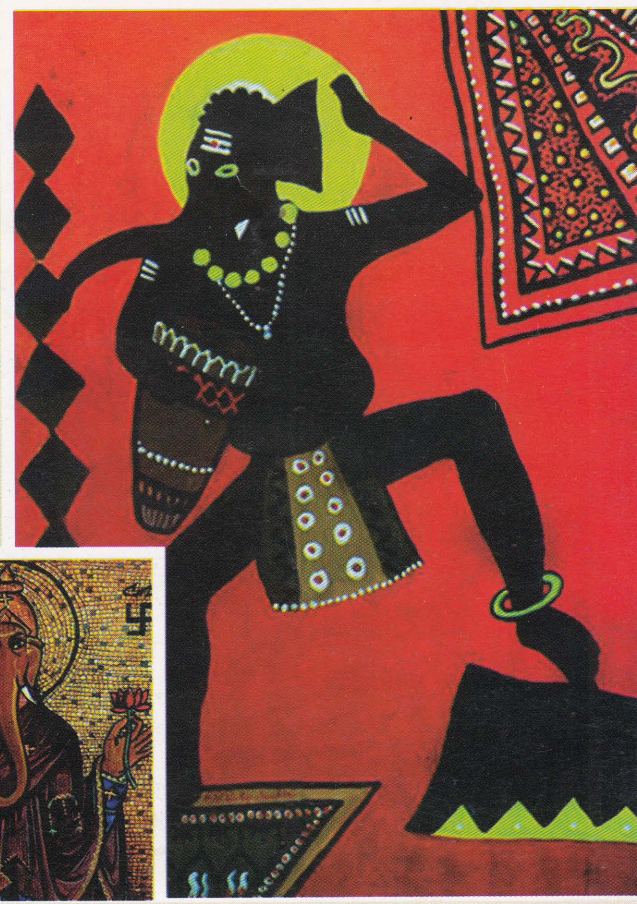
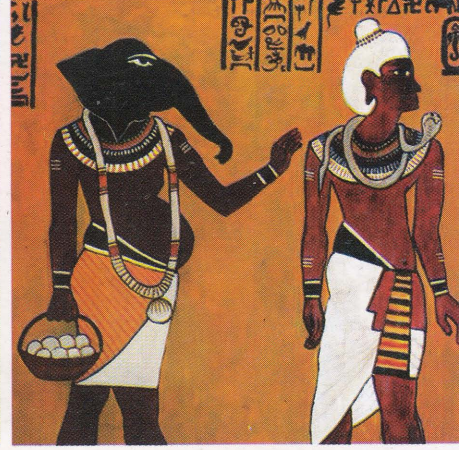
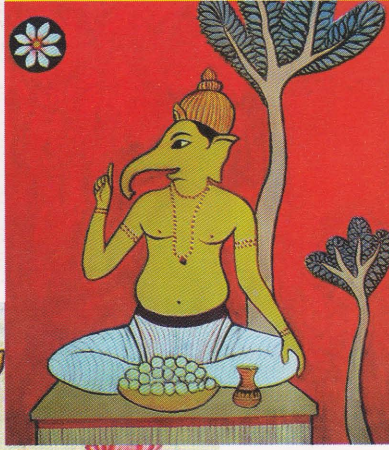

புதிய செரில்

கலை இலக்கிய எழுத்துச் செயற்பாட்டிற்கான இதழ்

சொல் 1 ஜனவரி - மார்ச் 2016

விலை 50 ரூபா

ஏ பி எம் இதீரிஸ் • ஆதி பார்த்திபன் • கௌரி பாலன் • கௌதமி • யதார்த்தன் • ஹரி ராஜலட்சுமி
ஜே கே • இராகவன் • சித்தாந்தன் • நிவேதா யாழினி • விமல் சாமிநாதன் • யோகி
அனோஜன் பாலகிருஷ்ணன் • கிரிஷாந்த் • கருணாகரன் • அருண்மொழிவர்மன்

அறிமுகக் குறியீடுகள்

1. சமகாலத்தில் உருவாகி வரும் கலை இலக்கியப் போக்குகளையும் காலத்திற்கு தேவையென கருதப்படும் பிரதிகளையும் இந்த இதழ் தொகுக்கின்றது.
2. தேர்வின் அரசியலும் புரிதலும் வாசிப்பவர்களால் முற்றிலும் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படக்கூடியது. தொகுப்பவர்கள் பொறுப்பேற்கும் நிலையில் இருப்பர்.
3. பிரதிகளின் வடிவம் சார்ந்த குறியீடுகள் இதழில் இடம்பெறாது. அவை வாசிப்பவரின் புரிதலுக்கானது.

இதழில் பயன்படுத்தப்படும் சில அடிப்படையான சொற்களின் பிரயோக விளக்கம்:

எழுத்தாளர் - இந்தச் சொல்லில் உள்ள 'ஆள்பவர்' என்ற நிலையை நாம் உபயோகிக்க விரும்பவில்லை. அதை ஒரு தொழிற்பெயராக மட்டுமே கருதுகிறோம்.

வாசகர் - இது ஒரு பொதுப்பாற் சொல் என்ற பிரக்ஞையுடன் வாசிக்கவும். நமது காலத்தில் 'வாசகன்' என்ற ஆண்பாற் சொல் மட்டுமே பல பிரதிகளில் முன்னிலைப்படுத்தப்படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது, அதை மேலதிக கவனத்திற்குரிய ஒன்றாக எடுத்துக் கொள்ள இந்த இதழ் முயற்சிக்கிறது.

படைப்பு - படைப்பு என்ற ஒரு செயல் அல்லது தருணம் இல்லையென்றே நாங்கள் கருதுகிறோம். இந்தச் சொல் பிரதிக்கு கூடிய சுமையையும் பிம்பத்தையும் கொடுக்கும்

அதற்கு பதிலீடாக 'பிரதி' என்ற தெரிதாவின் முன்வைப்பை பயன்படுத்தியுள்ளோம். இந்திய மெய்யியல் கூறும் சற்காரிய வாதம் 'இலது உளதாகாது உளது இலதாகாது' என்று குறிப்பிடும் வரிகளின் அர்த்தத்தை பிரதி எனும் சொல்லுக்கு வழங்குகின்றோம்.

விமர்சனம் - இந்த செயற்பாடு ஓர் எதிர் தொனியிலேயே நமது தமிழ்ச் சூழலில் பயன்பாட்டில் உள்ளது. விமர்சகர்கள் அதிகாரிகளாகவும் விமர்சனங்கள் அதிகார தொனியையும் தீர்ப்பிடும் தன்மையையும் கொண்ட பிரதிகளாகவும் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது, ஆகவே அதற்கு மாற்றாக 'அபிப்பிராயங்கள்' என்ற செயற்பாட்டை விரிவடையச் செய்வதன் மூலம், பிரதிகளை விரித்துச் செல்வதற்கான வாசக பங்களிப்பை அதிகரித்துக் கொள்ளலாம், மேலும் தொனியின் மேலான கவனிப்பையும் கூட்டிக் கொள்ளலாம்.

பிந்தைய காலனித்துவச் சூழலின் கல்வி முறை, மற்றும் வாழும் முறை ஆகியன நமது பண்பாட்டின் கூறுகளை விளங்கிக் கொள்வதில் தடையை அல்லது வித்தியாசத்தை உருவாக்கியிருப்பதை உணருகிறோம். அந்தச் சிக்கலை விசாரணை செய்யும் சில செயற்பாடுகள் நம் மத்தியில் உண்டு. அவற்றையும் கரிசனத்திலெடுத்து நமது இலங்கைப் பண்பாட்டின் கூறுகளையும் நவீனத்துக்குப் பிந்தைய அறிவு முறையின் கூறுகளையும் இணைத்து அடுத்தகட்ட பண்பாட்டு நகர்வை உரையாடுவதும் விசாரணை செய்வதும் இந்த இதழின் பிரதான நோக்கமாகும்.

- ஆசிரியர் குழு

புதிய சொல்

கலை இலக்கிய எழுத்துச் செயற்பாட்டிற்கான இதழ்

ஜனவரி - மார்ச் 2016

ஆசிரியர் குழு

தி. சதீஷ்குமார்
கிரிஷாந்
அருண்மொழி வர்மன்

இதழ் வடிவமைப்பு

சயந்தன்

அட்டை ஓவியங்கள்

SP புஷ்பகாந்தன்

தொடர்புக்கு

சி.கிரிஷாந்,
கேணியடி லேன்
திருநெல்வேலி
யாழ்ப்பாணம்

மின்னஞ்சல்

puthiyasol@gmail.com

சிறுவர்கள் சொல்லும் கதை

சந்திரனின் தகப்பன் காசிப்பிள்ளையர் ஒரு கடை முதலாளி.

ஞாயிற்றுக்கிழமை காசிப்பிள்ளையர் வீட்டில் நிற்கும் நாளென்பதால் காலையிலேயே மொத்த வீடும் அதகளப்படும். கடை வேலையாட்கள் விடிய வெள்ளையே வந்து தோட்டத்தில் பாத்திமாற்றிக்கொண்டிருப்பார். ஒன்பது மணிக்கே சங்கரப்பிள்ளை ஆடு அடித்து முதற்பங்கோடு இரத்தத்தையும் வீட்டுக்கு எடுத்து வந்துவிடுவார். அழுக்கு உடுப்புகளை எடுத்துப்போகவந்த நாகம்மாக்கிழவி வீட்டு வாசலில் உட்கார்ந்து யார் கேட்கிறார்களோ இல்லையோ, ஊர்த்துலாவாரங்கள் பேசத்தொடங்கிவிடும். அன்னலிங்கத்தார் மூத்த மகளோடு மா இடிப்பதற்காக வந்துவிடுவார். சிணற்றிலே தண்ணி இறைத்து தொட்டிலில் நிரப்ப “புக்கை” வந்துவிடுவார். காயப்போட்ட புழுங்கல் நெல்லை மில்லுக்கு கொண்டுபோகவென ஒருவர் வந்துநிற்பார். தேங்காய் பிடுங்க இன்னொருவர். காசிப்பிள்ளையருக்கு ஸ்பெஷல் கள்ளு கொண்டு வர வேறொருவர். கணக்குப்பிள்ளை இன்னொருபக்கம்.

சந்திரனும் ஞாயிற்றுக்கிழமையானால் காலையிலேயே எழுந்து கால் முகம் கழுவி தயாராக நிற்பான். ஏழரை மணியானவுடனேயே படலைக்கும் வீட்டுக்குமாய் இருப்புக்கொள்ளாமல் ஓடித்திரிவான். காரணம் சண்முகம். சண்முகத்தின் தகப்பன் காசிப்பிள்ளையரின் முடி திருத்துனர். ஒவ்வொரு ஞாயிறும் எட்டரைக்கு சண்முகத்தையும் கூட்டிக்கொண்டு அவர் சந்திரனின் வீட்டுக்கு வருவார். மாமரத்தடியில் மேசை நாற்காலி ஒன்றில் காசிப்பிள்ளையர் வெற்று மேலுடன் அமர்ந்து பேப்பர் வாசிக்க, சண்முகத்தின் தந்தையார் காசிப்பிள்ளையரின் தலைமயிர் வெட்டி, முகத்தை கிளீன் ஷேவ் எடுத்து, உடம்பை எண்ணை தேய்த்து மசாஜ் பண்ணுவார். இது சிட்டத்தட்ட இரண்டு மூன்று மணிநேரம் இடம்பெறும்.

அந்த இரண்டு மூன்று மணிநேரந்தான் சந்திரனுக்கு சொர்க்கம்.

சண்முகத்துக்கு சந்திரனைவிட ஐந்து வயது அதிகமாகவே இருக்கலாம். ஆனாலும் அவன் சந்திரனோடு இணைந்துவிளையாடுவான். பொதுவாக வீட்டு முற்றத்தில் குவித்திருக்கும் விறகுமரங்களுக்கிடையில் கள்ளன்

**சிறுவர்களை
மையப்படுத்தி
எழுதப்படக்கூடிய
நாவல்களுக்கு
ஈழத்துச்சூழல்
ஒரு அற்புதமான
களன். சமூக இன
முரண்பாடுகளும்
அபத்தங்களும் நிறைந்த
ஈழத்துச் சூழலை மிக
இயல்பாக சிறுவர்
பாத்திரங்களைக்
கொண்டு
வெளிச்சம்போட்டுக்
காட்டலாம்.**

பொலீஸ் விளையாடுவார்கள். இருவரும் அதிகம் பேசமாட்டார்கள். விளையாட்டில் ரூல்ஸ் ஏவவே தெரியுமாதலால் அந்தமூன்று மணிநேரத்தையும் ஒரு கணங்கூட வீணாக்காமல் விளையாடுவதுதான் அவர்களின் நோக்கம்.

ஆனால் அடிக்கடி சண்முகத்தை தொட்டாட்டு வேலைகளுக்காக காசிப்பிள்ளையரின் மனைவி அழைப்பார். முருங்கக்காய் பிடுங்குவது, பால் கொடுத்துவிட்டு வருவது, கறிவேப்பிலை பிடுங்குவது, இறைச்சி கழுவுவதற்கு தண்ணி வார்த்துக்கொடுப்பது என்றுகுட்டி குட்டி வேலைகள் விளையாட்டுக்கிடையில் சண்முகம் செய்யவேண்டிவரும்.

இடையிலே ஒரு தேநீர் இடைவெளி. காசிப்பிள்ளையரின் மனைவி எல்லோருக்கும் தேநீர் கொண்டுவருவார். ஒரு பெரிய கேத்திப்பூராக பிளேன்ரீ வீட்டு முற்றத்துக்கு வரும். வேலை செய்யும் அனைவரும் வீட்டுக்குப் பின்னாலே வைக்கப்பட்டிருக்கும் தத்தமது தேங்காய்ச் சிரட்டைகளை எடுத்து கழுவிக்கொண்டு வருவார்கள். காசிப்பிள்ளையரின் மனைவி ஒவ்வொரு சிரட்டைக்குள்ளும் தேநீர் வார்த்துவிடுவார். கூடவே ஒரு ஓலைப்பெட்டிக்குள் பனங்கட்டித்துண்டுகள் தேநீருடன் சேர்த்து கடிப்பதற்கு கொடுக்கப்படும். பாண் வெட்டப்பட்டு சுளகுக்குள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும். கதலிகுலை ஒன்றும் கட்டித்தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும்.

சந்திரன் குசினிக்குள்போய் தன்னுடைய எவர் சில்வர் டம்ளரில் தேநீர் குடித்துவிட்டு வருவான். தேநீர் குடித்து முடிந்ததும் மீண்டும் சண்முகமும் சந்திரனும் விளையாட ஆரம்பிப்பார்கள்.

ஒரு தென்னை மட்டையை சீவி வெட்டி துவக்கு செய்து சந்திரனிடம் சண்முகம் கொடுத்திருந்தான். நெருப்புக்குச்சி மருந்துகளை சிறிது தண்ணி தடவி குழைத்து, உருட்டி, பேப்பரால் சுற்றிக்கட்டி, திரி இணைத்து, அதனை சிரட்டைகண்ணுக்குள்ளால் வெளியே எடுத்து, பின்னர் சிரட்டையை பேப்பர் உருண்டையின்மேல் கவிழ்த்து வைத்து, குறுமண் தூவி, தூரத்திலிருந்து திரியை கொளுத்தி, நெருப்பு திரியினூடாக ஊர்ந்து சிரட்டைக்குள் புகுந்து, உருண்டை வெடித்து குறுமண் பறக்க சிரட்டையை “பொப்” என்று மேலெழவைக்கும் நுட்பத்தை சண்முகம் செய்துகாட்ட சந்திரன் மாமரத்துக்கு பின்னே கவர் எடுத்தபடியே ஆவென்று பார்த்துக்கொண்டிருப்பான்.

ஒருநாள் பாரிய சத்தத்துடன் தபால்பெட்டிச் சந்தியில் கண்ணிவெடி ஒன்று வெடித்துச்சிதறியது.

இந்தச்சிறுகதை ஒரு பிரதிபிம்பம். காசிப்பிள்ளையரின் வீட்டினுடைய ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமைப்பொழுதின் காட்சிப்பிரதிகளை தொகுப்பதன்மூலம், யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு தலைமுறையின் சாதிய அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்ட வாழ்க்கைமுறையை சொல்லுகின்ற முயற்சி இது. சந்திரன் சண்முகம் என்ற சிறுவர்களின் நடவடிக்கைகளின்மூலம் அடுத்த தலைமுறையினிடையே உருவாகும் சிறு நூலிழை மாற்றம் பதிவாக்கப்படுகிறது. அவர்கள் அனைவரது வாழ்வும், இந்த முதலாளித்துவ சாதியக் கட்டமைப்பும் என்னவாகப்போகிறது என்கின்ற சிந்தனைத்தூண்டுதலை இறுதிவரி ஏற்படுத்துகிறது. அவ்வளவுதான்.

இந்தச்சிறுகதையில் வேறு எதையுமே நீட்டி விளக்கத் தேவையில்லை. யாழ்ப்பாணத்தின் சாதியமைப்பு, அதன் வேறுபாடுகள், ஓடுக்குமுறைகள் என எல்லாமே சிறுகதையில் ஊடாடினால் போதுமானது. எதையுமே விளக்குப்பிடித்துக் காட்டத் தேவையில்லை. அப்போதுதான் வாசிப்பவருக்கு அது முகத்தில் அறையும். அதேபோல சிறுவர்களின் குண இயல்புகளையும் வாசகர்களிடம் விட்டுவிடவேண்டும். முடிவும் அப்படியே. ஏன் குண்டு வெடிக்கிறது? யார் சாகிறார்கள்? இந்தக்குடும்பங்கள் எல்லாமே என்னவாயின? சந்திரன் வளர்ந்து என்னானான்? சண்முகத்துக்கு என்ன நடந்தது? வாசித்து முடித்ததும் வாசகர் இவை எல்லாவற்றையும் புத்தகத்தை மூடிவைத்துவிட்டு அசை போடுவதற்கான உந்துதலை சிறுகதை கொடுக்கவேண்டும். கொடுத்தால்தான் அது சிறுகதை.

இதே சிறுகதையை நாவலாகவும் எழுத முயலலாம். சந்திரன் சண்முகம் இருவரையும் ஆதார பாத்திரங்களாகக்கொண்டு நாவலை நகர்த்தலாம். எண்பத்து மூன்றில் சிறுவர்களாக இருப்பதால் உள்நாட்டுயுத்தத்தோடு சேர்ந்தே இருவரும் வளரப்போகிறார்கள். சந்திரனின் குடும்பம் ஒவ்வொன்றாக சொத்துகளையும் சுகபோகங்களையும் போரினால் இழக்கிறது. சண்முகத்தின் குடும்பத்திற்கும் அதே நிலைதான். இருவரும் வளர்கிறார்கள். சண்முகம் இயக்கம் ஒன்றிலே இணைகிறான். சந்திரனுக்கும் அவனுக்குமிடையிலான நட்பு இன்னமும் தொடர்கிறது. ஒருகட்டத்தில் இயக்கத்தில் இணைய வருகின்ற சந்திரனை சண்முகம் வேண்டாமென்று திருப்பி அனுப்புகிறான். வயதுக்கட்டுப்பாட்டு பாஸ் கிடைத்து சந்திரன் கொழும்பு போவதற்கும் சண்முகம் உதவுகிறான். சந்திரன் ஒரு ஏஜண்டைப்பிடித்து பம்பாய், எத்தியோப்பியா, மலாவி, பிரான்ஸ் என்று அலைந்து

“

காலித் ஹொசெய்னி எழுதிய இந்த நாவல் உலகம் முழுதும் மில்லியன் கணக்கில் விற்றுத் தீர்ந்திருக்கிறது. ஆப்கானின் எளிமையான வாழ்வியலை அதற்கேயுரிய பலவீனங்களோடு சிறுவர்களினூடாக முன்வைத்து, வாசகர்களை சிறுவர்களாக்கி, நாவல் மூலமாக அவர்களை ஆப்கான் யுத்த சூழலினூடாக பயணம் செய்ய வைத்தமைதான் அந்த நாவலின் வெற்றி. மிக எளிமையாக, படிமங்கள் அதிகமாக சேர்க்காமல் சாதாரண வாசகனுக்கும் போய்ச்சேரும் எழுத்து காலித் ஹொசெய்னியுடையது.

கடைசியில் கனடாவுக்குப் போய்ச்சேருகிறான். சண்முகம் இயக்கத்தில் படிப்படியாக உயர்ந்து தளபதியாகிறான். இயக்கத்திலேயே ஒரு பெண்ணை விரும்பி திருமணம் முடிக்கிறான். சந்திரனும் சொந்தத்தில் ஒரு பெண்ணை மணம் முடிக்கிறான். சந்திரனுக்கு ஒரு பெண் குழந்தை. சண்முகத்துக்கும் ஒரு பெண் குழந்தை.

இறுதிப்போர் வெடிக்கிறது. யுத்தத்தில் சண்முகமும் மனைவியும் மரணமடைகிறார்கள். சண்முகத்தின் மகனும் வயோதிபரான சண்முகத்தின் தந்தையும் உயிர் தப்புகிறார்கள்.

நாவலின் ஆரம்ப அத்தியாயம் சண்முகத்தின் தந்தை வவுனியாவிலிருந்து கனடாவிலிருக்கும் சந்திரனுக்கு தொலைபேசி அழைப்பு எடுப்பதில் ஆரம்பிக்கிறது. இறுதி அத்தியாயம் சந்திரன் சண்முகத்தின் மகனை பணம் கொடுத்து முகாமிலிருந்து மீட்டு கனடாவுக்கு வரவழைப்பதோடு முடிகிறது.

இரண்டு பக்கச்சிறுகதை, இருநூற்றைம்பது பக்கம் அல்ல, இரண்டாயிரம் பக்கங்களுக்குக்கூட நாவலாக நீளலாம்.

“Children in literature offer an ethical alertness and a fresh perspective untainted by the cynicism of adulthood” - Richard Locke

ஒரு சமூகக் களத்தை, அதுவும் போர்ச்சூழல், புரையோடிப்போயிருக்கும் சாதியம் போன்ற கூறுகளைக்கொண்ட களத்தை சொல்வதற்கு சிறுவர்

பாத்திரங்களை பயன்படுத்துவது அந்தக்களத்தை அதன் அபத்தங்களோடு படம் பிடித்துக்காட்ட மிகவும் வசதியாகவிருக்கும். சிறுவர்களுக்கு சாதியம் என்றால் என்னவென்று தெரியாது. அரசியல் தெரியாது. தேசியம் தெரியாது. இனம், மதம் என்பவற்றில் போலித்தனமான வெறி கிடையாது. யுத்தம் என்றால் என்ன? எதற்காக யுத்தம் நடக்கிறது? ஒடுக்குமுறை என்றால் என்ன? ஏன்? எதற்கு? எதுவுமே தெரியாது. அவர்களின் அக்கறையும் அதுவல்ல. அவர்களின் நாட்கள் அன்றைய பொழுதை எப்படி மகிழ்ச்சியாக கழிப்பது என்கின்ற எளிமையான விளையாட்டுத்தனங்களால் நிரம்பியிருக்கும். அதனை முதலில் வாசகர்களுக்கு சொல்லவேண்டும். வாசகர்களை அவர்கள் மறந்துபோயிருக்கும் குழந்தைப்பருவத்துக்கு கொண்டு போக வேண்டும். பின்னர் அந்த எளிமையையும் விளையாட்டுத்தனத்தையும் சமூகக் கட்டமைப்பு எப்படி அவர்களிடமிருந்து பறித்தெடுக்கிறது என்பதை சொல்லும்போது வாசிப்பவருக்கு ஒரு சீற்றம் வரும். நாவலிலுள்ள சிறுவருக்கு வராது. ஆனால் வாசிக்கும்போது சிறுவர்களாகவே மாறிப்போயிருந்த பெரியவர்களுக்கு அது வரும். அது சமூகத்தின் மீதான விமர்சனமாக உருவெடுக்கும். இப்போது சுரணையுள்ள பெரியவர்கள் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதற்கான தீர்வையும் சில நாவலாசிரியர்கள் கோடிகாட்டுவார். அது தான் இலக்கியத்தில் அறம் என்று குறிப்பிடப்படுகின்ற விடயம். பல பின்நவீனத்துவ நாவல்கள் தீர்வைச் சொல்லாமல் சுரணையை மட்டுமே தூண்டிவிடும். ஆனால் கொண்டேம்பரரி என்கின்ற சமகாலத்து நாவல்கள் பல சமயங்களில் தீர்வையும் சொல்ல முயலுகின்றன.

“There is a way to be good again”

என்பது பிரபல சமகாலத்து நாவலான “The Kite Runner” இன் வாசகமாகும். மேலே சொன்ன சண்முகம் சந்திரனின் நாவலின் கரு கைட் ரன்னரிலிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.

நாவலின் கதை, எழுபதுகளில் ஆப்கானிஸ்தான் கொஞ்சகாலம் குண்டு வெடிப்புகள் குறைந்து ஆசுவாசமாக இருந்த சமயத்தில் காபுலிலிருந்து ஆரம்பிக்கிறது. அமீர், ஹாசன் என்று இரண்டு நண்பர்கள். அமீர் மேல்வர்க்க பாஷ்டுன் சாதியை சேர்ந்தவன். அவன் வீட்டு வேலைக்காரரின் மகன் ஹாசன். ஹாசன் சிறுபான்மை தாழ்த்தப்பட்ட ஹசாரா சாதியை சேர்ந்தவன். இவர்கள் இருவரும் நண்பர்கள். ஆனாலும் அந்த நட்பு ஒருவித மேல்சாதி கீழ்சாதி நட்புத்தான். அமீர் சொல்வதை

ஹாசன் மறுபேச்சு இல்லாமல் கேட்பான். அவன் வாசிக்கும் கதைகளை மீண்டும் மீண்டும் அலுக்காமல் செவிமடுப்பான். அமீருக்கு ஒன்றென்றால் ஹாசனால் தாங்கமுடியாது. ஆனால் ஹாசனை எல்லோரும் ஹசாரா என்று ஏளனப்படுத்தும் போது அமீர் ஒன்றும் சொல்லமாட்டான். உள்ளூர பயந்த, பொறாமையும் குற்ற உணர்வும் மிக்க சாதாரண மனிதகுணம் அமீருக்கும்.

அந்த ஏரியாவில் பட்டம் விடும் போட்டி பிரபலம். ஊருலகத்தில் இருக்கும் குஞ்சு குருமன்கள் எல்லாம் பட்டம் ஏற்றுவார்கள். பட்டங்கள் தங்களுக்குள் வெட்டி வெட்டி சண்டை போட்டுக்கொள்ளும். ஒவ்வொன்றாக விழுத்தப்படும். மாறி மாறி பட்டங்கள் விழுத்தப்பட இறுதியில் இரண்டு பட்டங்கள் மட்டுமே வானத்தில் எஞ்சி நிற்கும். அவற்றுக்குள் இறுதியாக சண்டை. ஒன்று அறுபடும். அறுபட்ட பட்டத்தை ஓடிப்போய் எடுக்கவேண்டும். அதற்கும் போட்டி. சண்டை. அந்த பட்டம் எங்கே போய் விடும், எப்படி போய் எடுப்பது, காற்றின் திசை எல்லாவற்றையும் கணித்து ஓடவேண்டும். இறுதியில் அறுந்த பட்டத்தை எடுப்பவனும், அந்த பட்டத்தை தன் பட்டத்தால் அறுத்தவனும் வெற்றி வீரர்கள். அமீர் பட்டத்தை அறுப்பான். அறுந்த பட்டத்தை ஓடிப்போய் கைப்பற்றிக்கொண்டு கொடுப்பவன் ஹாசன்.

ஒரு முறை அமீருக்கு அந்த கிராமத்து முரட்டு இளைஞனால் சிக்கல் வந்தபோது ஹாசன் தன் ஹெட்டபோலை நீட்டி மிரட்டி, அந்த இடத்தில் இருந்து தப்ப வழி செய்கிறான். ஆனால் இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் ஹாசனுக்கு அப்படி ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டபோது பயத்தினாலோ என்னவோ, அமீர் அதை தூர நின்று வெறுமனே வேடிக்கை மட்டும் பார்க்கிறான். அப்படி செய்தததால் அமீருக்கு குற்ற உணர்ச்சி. தன் கையாலாகத்தனத்தை மறைக்க அமீர் ஹாசனையே திருடன் என்று பழி சொல்லி வீட்டை விட்டு அனுப்புகிறான். அமீரின் இயல்பு அது. ஹாசன் அளவுக்கு தன்னால் நல்லவனாக நேர்மையாளனாக இருக்க முடியவில்லையே என்ற தாழ்வு மனப்பான்மை. தாழ்வுமனப்பான்மையும் குற்ற உணர்ச்சியும் மேலிடும்போது இன்னொருவனை நாம் குற்றவாளியாக்க முயலும் மனிதகுணம். அமீரினால் தன் தந்தை ஹாசனையும் தன்னைப்போலவே நடத்துவதை சகித்து கொள்ளமுடியவில்லை. இப்படி

ஒரு இயல்பான பலவீனங்கள் உள்ள உயர்சாதி சிறுவன் அமீர். எழுத வேண்டும் என்ற ஆர்வம் உடையவன்.

ஐந்து வருடங்களில் சோவியத்படைகள் காபூலை ஆக்கிரமிக்க, அமீரின் குடும்பம் பாகிஸ்தானின் பெஷாவருக்கு இடம்பெயருகிறது. அங்கிருந்து அவர்கள் கலிபோர்னியாவுக்கு அகதிகளாகச் செல்கிறார்கள். அங்கே ஆயிஷா என்ற பெண்ணை அமீர் திருமணம் முடிக்கிறான். எழுத்தாளர் ஆகிறான். அப்போதுதான் பாகிஸ்தானில் இருந்து அமீரின் மாமா அவனுக்கு தொலைபேசியில் அழைக்கிறார். ஹாசனின் குடும்பம் தலிபானின் தாக்குதலில் இறந்துவிட்டது என்றும் அவன் மகன் மட்டும்

உயிர்தப்பி தலிபான்களிடம் துஷ்பிரயோகத்துக்குள் ஆட்பட்டிருக்கிறான் எனவும் சொல்லுகிறார். வேறொரு முக்கிய உண்மையும் சொல்லி, நீ போய் அவனை காப்பாற்றவேண்டும் என்கிறார்.

There is a way to be good again.

அமீர் எப்படி ஆப்கான் போகிறான், அங்கே போய் ஹாசனின் மகனை மீட்டுக்கொண்டு அமேரிக்கா வருகிறான் என்பது மீதிக்கதை.

காலித் ஹொசெய்னி எழுதிய இந்த நாவல் உலகம் முழுதும் மில்லியன் கணக்கில் விற்றுத் தீர்ந்திருக்கிறது. ஆப்கானின் எளிமையான வாழ்வியலை அதற்கேயுரிய பலவீனங்களோடு சிறுவர்களினூடாக முன்வைத்து, வாசகர்களை சிறுவர்களாக்கி, நாவல் மூலமாக அவர்களை ஆப்கான் யுத்த சூழலினூடாக பயணம் செய்ய வைத்தமைதான் அந்த நாவலின் வெற்றி. மிக எளிமையாக, படிமங்கள் அதிகமாக சேர்க்காமல்

சாதாரண வாசகனுக்கும் போய்ச்சேரும் எழுத்து காலித் ஹொசெய்னியுடையது. அவருடைய ஏனைய நாவல்களான “Thousands of Splendid Suns”, “And the Mountains Echoed” போன்றவைகூட ஏறத்தாழ இதே உத்தியைக்கொண்டு எழுதப்பட்டவை.

இப்படி சிறுவர்களுக்கூடாக பெரியவர்களுக்கான நாவலை எடுத்துச்செல்லும் உத்தியை, குறிப்பாக போர்ச்சூழலை விளக்கும் உத்தியை பல எழுத்தாளர்கள் கையாண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாம் உலக யுத்தக்காலத்தை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட நாவல்கள் பல சிறுவர்களை முன்னணிப்பாத்திரங்களாக வைத்து வந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக “The Boy In The Stripped Pyjamas” ஐ சொல்லலாம். ஒரு நாஸி படையதிகாரியின் மகனுக்கும் யூதத்துப்பி முகாமிலுள்ள சிறுவனுக்குமிடையிலான நட்புத்தான் அந்தக்கதை.

சிறுவர்களை மையப்படுத்தி எழுதப்படக்கூடிய நாவல்களுக்கு ஈழத்துச்சூழல் ஒரு அற்புதமான களம். சமூக இன முரண்பாடுகளும் அபத்தங்களும் நிறைந்த ஈழத்துச் சூழலை மிக இயல்பாக சிறுவர் பாத்திரங்களைக்கொண்டு வெளிச்சம்போட்டுக்காட்டலாம். ஆனால் சிறுவர்களின் கண்களினூடாக சொல்லப்பட்ட நாவல்கள் எதுவும் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் ஈழத்துச்சூழலில் எழுதப்படவில்லை.

நிரோமி டி சொய்சாவின் “The Tamil Tigress” நூலை இந்த வகைகளுக்குள் அடக்கமுடியாது. குழந்தைப்போராளிகள் பற்றிய தற்புனைவு நூலென்று அதனை நிரோமி குறிப்பிட்டாலும், இயக்கத்தில் இணையும்போது அவருக்கு பதினேழு வயது என்கிறது அந்தப்புத்தகம். பல விமர்சகர்கள் உண்மையில் அவரின் வயது பதினெட்டு என்று புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்படும் சம்பவங்களைக்கொண்டே நிரூபிக்கிறார்கள். எது எப்படியோ, அந்தப்புத்தகத்தின் கதை சொல்லும் போக்கு கூட பெரியவர்களால் பெரியவர்களுக்கு சொல்லும் பெரிய பெரிய விசயங்களாகவே இருந்தது. “The Tamil Tigress” சிறுவர் பாத்திரங்களினூடு கதை சொல்லப்பட்ட நூல் அல்ல.

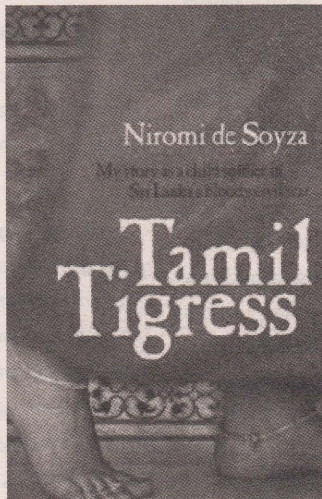
அந்த நிலையில் ஈழத்துச் சூழலை சிறுவர் பாத்திரங்களினூடு கதை சொல்லப்பட்ட ஒரேயொரு ஆங்கில நாவலாக, அவுஸ்திரேலிய எழுத்தாளர் ரொபேர்ட் ஹில்மென் எழுதிய

“மாலினி” என்கின்ற நாவலையே கூறலாம்.

மாலினியும் அவள் தங்கை பன்னியும் திருகோணமலை நகரத்துக்குத் தெற்கே உள்ள குக்கிராமத்தில் வசித்துவருகிறார்கள். இறுதியுத்தம் ஆரம்பித்ததும் புலிகள் அவர்களையும் ஏனைய மக்களையும் மனிதக்கேடயங்களாக தம்மோடு கூட்டிப்போகிறார்கள். நிலைமை மோசமாவதை அறிந்ததும் மாலினியின் தந்தை அவளிடம் ஒரு மொபைல்போனைக் கொடுத்து தப்பியோடுமாறு சொல்கிறார். மாலினியும் பன்னியும் காட்டுக்குள் தப்பி ஓடுகிறார்கள். தப்பி ஓடுகையில் அவர்கள் நந்தா என்கின்ற சிங்களச் சிறுமியையும் அவளோடு கூடவிருந்த இரண்டு சிறுவர்களையும் சந்திக்கிறார்கள். அவர்களும் தப்பித்தான் ஓடுகிறார்கள். கந்தன் என்கின்ற சிறுவர் போராளியையும் சந்திக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படி காட்டுக்குள்ளால் தப்பி பல மைல்கள் தூரத்திலிருக்கும் தம் தாத்தா வீட்டுக்குப்போகிறார்கள் என்பதே மீதிக்கதை.

மிக மோசமாக, மிகத்தவறான புவியியல் மற்றும் வரலாற்றுத் தகவல்களோடு எழுதப்பட்ட ஒரு குப்பை நாவல் இந்த மாலினி. ஆனாலும் ஓரளவுக்கு பலராலும் அவுஸ்திரேலியாவில் இது வாசிக்கப்பட்டமைக்கு சிறுவர்களினூடாக போரியல் அவலத்தை சொல்லும் உத்தியை அது பயன்படுத்தியது காரணமாகின்றது. ஆனால் பகைப்புலம் பற்றிய எந்த அறிவோ, போரிடும் தரப்புகளினதும் மக்களினதும் எண்ணங்களைப்பற்றிய அறிவோ, நடந்த நிகழ்வுகளைப்பற்றிய எந்த விவரங்களோ இல்லாமல் வெறும் பத்திரிகைச்செய்திகளை மட்டுமே நம்பி எழுதப்பட்டதால் மாலினி மிக மோசமான தட்டையான நாவலாகப்போய்விட்டது.

“The Boy In The Stripped Pyjamas” இலும் இதே தவறு நிகழ்ந்தது. யூத வதை முகாம் பற்றிய சித்திரிப்புகள், ஒரு யூத வதைமுகாமில் சிறுவன் ஒருவன் தப்பியிருப்பது போன்ற சாத்தியமில்லாத விடயங்கள் அந்த நாவலில் இருந்தது. பகைப்புலம் பற்றிய அறிவும், அதை அறியவேண்டும் என்கின்ற ஆர்வமும் எழுத்தாளருக்கு இல்லாமல் போனதே அதற்குக் காரணம். இந்தவிடயத்தில்தான் கைட் ரன்னர் வேறுபடுகிறது. அதை எழுதிய காலித் ஹொசெய்னி ஆப்கானைச்சேர்ந்தவர். காபுலில் பிறந்தவர். சிறுவயதிலேயே அவர்

குடும்பம் அமரிக்காவுக்குத் தஞ்சம் புகுந்ததெனினும் தந்தையின் தொழில் காரணமாக காலித் நாட்டோடு தொடர்ந்து தொடர்பில் இருந்தவர். இவை எல்லாமே கைட் ரன்னரையும் அவருடைய ஏனைய இரு ஆப்கான் தளத்து நாவல்களையும் நிறைய நிஜங்களோடு தருவதற்கு ஏதுவாக அமைந்தது.

போர்ச்சூழல் இல்லையென்றாலும் ஹார்ப்பர் லீ எழுதிய “To Kill A Mocking Bird” நாவலும் சமூகத்தின் அவலங்களை சிறுவர்களினூடாக சொன்ன நாவல்தான். எஸ்.ராவின நாவலான நெடுங்குருதியின் நாகு பாத்திரம்கூட இவ்வகை கதை சொல்லல் உத்திக்கே பயன்படுத்தப்படுகிறது. அருந்ததி ராயின் “The God of Small Things” நாவலையும் இதற்குள் சேர்க்கலாம். ஏன் விகாஸ் சுவார்ப் எழுதிய “Q & A” நாவல் கூட கொஞ்சம் அந்த வகையிலேயே வருகிறது.

ஈழத்துச்சூழலில் எழுதப்படக்கூடிய “The Kite Runner” போன்ற ஒரு ஆங்கில நாவலை புலம்பெயர்ந்த இரண்டாம் தலைமுறை எழுத்தாளர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கலாம். சிறுவயதில் ஈழத்தில் வளர்ந்து, பின்னர் புலம்பெயர் நாடொன்றில் பள்ளிப்படிப்பை முடிக்கக்கூடிய ஒரு தலைமுறை எழுத்தாளரிடம் கதைக்களனும் இருக்கும். அதனை ஆங்கிலத்தில் முதன்மையாக எழுதக்கூடிய மொழியாளுமையும் இருக்கும். காலித்துக்கு அமைந்ததுபோல நாவலை ஓரளவுக்கு சந்தைப்படுத்தக்கூடிய தொடர்புகளும் கிட்டும்.

ஆங்கிலத்தை விட்டுவிடலாம், தமிழில் ஏன் இவ்வகை நாவல்கள் ஈழத்துச்சூழலிருந்து வருவதில்லை? நிறைய காரணங்கள். முதலில் நம் மத்தியில் தீவிரமாக இயங்கும் புனைவு எழுத்தாளர்கள் அரிது. முழுநேர தொழிலாக எழுத்தை கொண்டுசெல்லக்கூடிய சூழலும் தமிழில் இல்லை. இங்கே எழுதுகின்ற அனேகம்பேர் வாழ்க்கை அனுபவங்களை நாவல்களாகவும் சிறுகதைகளாகவும் மாற்றுகின்ற நாற்பதுகளில், ஐம்பதுகளில் வாழும் எழுத்தாளர்கள். அவர்கள் எவருமே குழந்தைகளின் பார்வையில் கதை சொல்லும் நிலையில் இல்லை. சிறுவர்களினூடு கதை சொன்னால் எங்கே அது சிறுவர் இலக்கியமாகப்போய்விடுமோ என்கின்ற அபத்த சிந்தனை வேறு இங்கு உள்ளது. அப்படியே எழுதினாலும் மெயின்ஸ்ட்ரீம் நாவல்களையோ சமகாலத்து (கொண்டம்பரரி) நாவல்களையோ அவர்கள் எழுதத்தயாராக இல்லை. எழுதுவதெல்லாம் படிமங்களும் அகவெழுச்சிகளும் நிரம்பிய சுத்தமான இலக்கிய நூல்கள். நான்காவது பக்கத்தோடே வாசகனின் முடியையெல்லாம் பிடுங்கிப் பைத்தியமாக அலையவைக்கும் மொழிநடையைக் கொண்ட புரியாத தமிழ் நாவல்கள். அல்லது நிறைய யுத்தம். நிறைய ஆயுதங்கள். நிறைய துரோகங்கள். இயங்குகளிடையே முரண்பாடுகள், சமூகத்தின்மீதான நக்கல்கள். போராட்டங்கள் மீதான நக்கல்கள் என்று பெரியவர்களால் பெரியவர்கள் பாத்திரங்களினூடு சொல்லப்படும் கதைகள். நம் எழுத்தாளர்கள் பலருக்கு தம்முடைய நாவல்களில் அவர்களுடைய அறிவுஜீவித்தனம் ஜொலிக்கவேண்டும் என்பது

முக்கியம். அவர்களுடைய நேர்மையும் அரசியலும் விமர்சனங்களும் மக்களைச் சென்றடையவேண்டும். வாசிக்கும்போது பாத்திரங்களைவிட எழுதிய எழுத்தாளர் முன்னே வரவேண்டும். இவர்களால் சிறுவர்களைக்கொண்டு விகாரமடையாத பருவத்து எண்ணங்களைக்கொண்டு சிறுவர்களுக்கேயுரிய அப்பாவித்தனங்களோடு எப்படி சமூகத்தின் அபத்தங்களை படம்பிடிக்கமுடியும்?

இலங்கையிலிருந்து சிறுவர்களினூடு எழுதப்பட்ட ஒரு அற்புத நாவல் மாந்தின் விக்கிரமசிங்கவின் மடோல் டீவா. சுந்தரம் சியாமளன் தமிழில் அதனை மடோல் தீவு ஆக்கினார். உபாலி ஜின்னா என்ற அதே சந்திரன் சண்முகம் வகை சிறுவர்களை மையப்படுத்தி ஒரு சிங்களக்கிராமத்தின் வாழ்க்கை, சிறுவர்களின் உலகம் என்று மடோல் டீவா பெரியவர்களும் ரசிக்கும்படி இருக்கும். இந்நாவலுக்கும் உள்நாட்டு யுத்தத்துக்கும் எந்தச் சம்பந்தமுமில்லை.

போரையும் சிறுவர் பாத்திரங்களையும் முன்வைத்து எழுதப்பட்ட ஒரு தமிழ் நாவலாக ஷோபா சக்தியின் “பொக்ஸ், கதைப்புத்தகம்” நாவலைச் சொல்லலாம்.

“கார்த்திகை” என்கின்ற சிறுவனை முன்னிலைப்படுத்தி போருக்குப்பின்னரான வன்னி மக்களின் வாழ்க்கையை சொல்லுகிறது பொக்ஸ். வெறுமைசூழ்ந்த நிறைய அகக்கூறுகளை பாத்திரங்களினூடு படிமமாக்கி எழுதப்பட்ட முக்கியமான நூல். அந்த நூலில் காணப்படுகின்ற அதிகப்படியான இலக்கியக்கூறுகள் அதில் வருகின்ற சிறுவர் பாத்திரங்களின் எளிமையையும் அப்பாவித்தனத்தையும் கூறுபோட்டுவிடுகின்றன.

கார்த்திகை ஒரு நேர்ந்துவிட்ட பிக்கு. அவன் செய்வதெல்லாம் பெரிய பெரிய விடயமாகவிருக்கிறது. கார்த்திகை மரம் ஏறினால்கூட அதில் ஒரு படிமம் இருக்கிறதா என்று வாசகன் தேடுகிறான். அனேகமானவை வயதுக்குமீறிய சிந்தனைகளும் செயற்பாடுகளும். திடீரென்று ஏனைய சிறுவர்களுக்கு முன்னாலே அவன் சுயமைதுனமும் செய்கிறான். கார்த்திகை ஒரு விகாரமடைந்த சூழலின் படிமமாக இருக்கலாம். ஆனால் அது அவ்வகைச்சிறுவனின் இயல்பாக இருக்கமுடியுமா என்பது ஆய்வுக்குரியது. பொக்ஸ் சிறுவர் பாத்திரங்களை முன்வைத்து எழுதப்பட்ட நாவல். ஆனால் சிறுவர்களின் எண்ண ஓட்டங்களோ சிந்தனைகளோ அதில் இல்லை. சிறுவர்களின் இயல்பான சிறுபிள்ளைத்தனத்தோடு கதையினைச்சொல்லி சமூகத்தின் சிறுபிள்ளைத்தனத்தை வெளிப்படுத்தும் உத்தி அதில் இல்லை. அது ஒரு மெயின் ஸ்டீம் நாவலும் கிடையாது. இலக்கியப்பிரதி. அவ்வகையில் பொக்ஸ் நாவலை “Kite Runner”, “Madal Doova” வகை லிஸ்டிலே சேர்க்கமுடியாது.

ஈழத்துப்போர்ச்சூழலை மையமாக வைத்து மிக எளிமையான சிறுவர்களினூடு கதை சொல்லும் பெரியவர்களுக்கான நாவல்கள் தமிழிலும் முடியுமானால் ஆங்கிலத்திலும் வெளிவரவேண்டும். அது அதீத இலக்கியத்தை விடுத்து எளிமையான வாசகர்களுக்காக ஒரு நேர்கோட்டில் எழுதப்படவேண்டும்.

சந்திரனும் சண்முகமும் வேண்டும்.

எஸ்.பி.புஸ்பகாந்தன்

யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக் கழகத்தில் நுண்கலைத்துறையில் பட்டம் பெற்றவர் (2014). இவரது ஓவியங்கள் யுத்தத்திற்கு பின்னர் அல்லது யுத்தத்திற்குள் நினைவுகளும் வாழ்வும் படும் துயரத்தைச் சிறப்பாக பேசுகிறது. அதைத் தாண்டியும் பல ஓவியங்களை அவர் வரைந்துள்ளார். புதிய சொல்லின் அட்டைப் படத்தில் உள்ள தொகுப்பை ஓர் உதாரணமாகக் கொண்டால், எந்த ஒன்றுக்கும் நிலையான நிரந்தரமான அர்த்தம் கிடையாது. அது கால தேச இடங்களைத் தாண்டி கணம் தோறும் தனது அர்த்தங்களை விரிவுபடுத்திச் செல்லும் தன்மை கொண்டது. இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கண்பதியின் உருவம் பல காலங்களைக் கொண்டது. பல வடிவங்களைக் கொண்டது. பல நாகரீகங்களைக் கொண்டது. ஆகவே அது ஒற்றைப் புரிந்து கொள்ளலை; ஒற்றை அர்த்தத்தை மறுக்கிறது. பல்வேறு அர்த்த சாத்தியங்களைக் கொண்ட பிரதியாக இதனை புதிய சொல் விளங்கிக் கொள்கிறது. பின் அட்டையில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ‘எரியும் நினைவுகள்’ தொகுப்பின் ஒரு பிரதியும் – தன்னுள் எரியும் நினைவுகளின் சிதிலங்களால், பெருகும் ஞாபகங்களின் படிமங்களைத் திறக்கிறது. நமது காலத்தின் துயரத்தை நிறங்களில் காட்டும் புஸ்பகாந்தன் எஞ்சிய உலகத்தையும் வாழ்வையும் நிறங்களாலும் கோடுகளாலும் ஒளிரவிடுவார் என நம்புகின்றோம்.

F*ck the British - லண்டன்காரரை முன் வைத்து

01

கோலியாத் சிழவன் தன்னுடைய குறிப்பு புத்தகத்தில் இவ்வாறு எழுதியிருந்தான்.

இலங்கைத்தீவில் “பறங்கி கோட்டை போனது போல” என்று ஒரு வழக்கு நிலவி வருகின்றது. இது வரலாற்றுச் சம்பவம் ஒன்றைக் குறிக்கும் தொன்ம வழக்காகும். 1505 ஆம் ஆண்டு ஐரோப்பிய நாடுகாண்பயணிகளான போர்த்துகேயரது லோரன்ஸ் சோ டி அல்மெய்டா என்ற கப்பற்படை தளபதி புயற்காற்றில் சிக்குண்டு இலங்கையின் தென் துறைமுகமான காலிக்கடற்கரையில் வந்து நங்கூரமிட்டான். அப்போது இலங்கை இராச்சானியின் தென்பகுதியை வீரபராக்கிரமபாகு என்ற மன்னன் ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்தான். அவனுடைய இராஜஜியம் கோட்டை என்று அழைக்கப்பட்டது.

லோரன்ஸ் சோ டி அல்மெய்டாவை கோட்டை மன்னனின் வீரர்கள் கண்ணுற்றனர். மன்னனின் வீரர்கள் மன்னனிடம் வந்து அந்த வெள்ளையர்கள் கல்லைக் கடித்து , இரத்தத்தை அருந்துபவர்களாக இருக்கின்றனர் என்று கூறினர். அவர்கள் கேக்கையும் வைனையும் தான் அவ்வாறு குறிப்பிட்டனர். அத்துடன் அவர்கள் வியாபரத்தின் பொருட்டு மன்னரை நட்புறவாக சந்திக்க விரும்புவதாகவும் அறிவித்தனர்.

மன்னர் உடனடியாக தன் இராஜதந்திரத்தை கைக்கொண்டார். காலியில் இருந்து கோட்டையை சில மணிநேர பயணத்தில் அடைந்துவிடலாம். ஆனால் பறங்கியர் அந்த சூலப வழியை அறிந்து கொண்டால் இலகுவாக கோட்டைக்கு தீங்கிழைக்கலாம் என்று மன்னர் கருதினார். எனவே அவர்களை சுற்று பாதையூடாக அழைத்துவந்து, கோட்டை வெகு தொலைவில் காடு மலைகளுக்கு அப்பால் பாதுகாப்பாக இருக்கின்றது என்ற மாயையை அவர்களுக்கு உண்டு பண்ண வேண்டும் என்று மன்னர் திட்டமிட்டு அவர்களை மலையகத்தை சுற்றி பல நாள் பயணத்தின் பின் தன்னிடம் அழைத்து வருமாறு கட்டளையிட்டார்.

பறங்கியரின் இந்த பயணத்தைதான் இலங்கை மக்கள் பறங்கி கோட்டை போனது போல என்று அழைத்தனர்.

**இரத்தம்சிந்தாப் புரட்சி,
தேர்தல், சனநாயகம்,
என்று மக்களை
நம்பவைத்து. உலகத்தின்
ருத்திராட்ச பூனையாக
மாறி நின்றது பிரிட்டன்.
போதாதகுறைக்கு
அமெரிக்கக்
கண்டங்களில்
அமைதியாக வாழ்ந்த
தொல்குடிகளை
அழித்து அமெரிக்கா
கனடா போன்ற
குழந்தைகளையும்
பிரசவித்தன பிரிடிக்ஷ்
பெண் முடிகள்.**

இவ்வாறு 1505 இல் தொடங்கிய ஐரோப்பிய தொடர்பு இலங்கையின் வரலாற்றை மாற்றிப்போட்டது. போர்த்துகேயரின் பின் டச்சுகாரர் பின்னர் பிரித்தானியர் என்று இலங்கையின் நிலங்களுக்கும் அரபியலுக்கும் மிகத்தந்திரமாக நுழைந்து, அதிகாரத்தை நிலைநாட்டி, தமது குடியேற்ற நாடென இலங்கையை அறிவித்து, இலங்கைத் திருநாட்டின் வளத்தை எல்லாம் வள்ளம் வள்ளமாக மேலைதேசம் கொண்டு சென்று அபரிவித வளர்ச்சி கண்டனர். இது இலங்கைக்கு மட்டும் நிகழவில்லை கீழைதேச தேசங்கள் அத்தனைக்கும் இதுதான் நிகழ்ந்தது. ஆசியர்களும் ஆபிரிக்கர்களும் கறுத்தோலுடைய அடிமைகளானார்கள், ஐரோப்பியர், அதிலும் குறிப்பாக பிரித்தானியர் உலகெங்கும் நிற்பேதமும், இனபேதமும், பொருளாதார சுரண்டலும் அடிமைத்தனமும் ஓங்கி வளர்ச்செய்தனர். சூரியனே மறையாத தேசமாக பிரித்தானிய அரசின் ஆணையை பரவச்செய்தனர்.

இது நவீனயுகம் வரை தொடர்ந்தது. இரத்தம்சிந்தாப் புரட்சி, தேர்தல், சனநாயகம், என்று மக்களை நம்பவைத்து. உலகத்தின் ருத்திராட்ச பூணையாக மாறி நின்றது பிரிட்டன். போதாதகுறைக்கு அமெரிக்கக் கண்டங்களில் அமைதியாக வாழ்ந்த தொல்குடிகளை அழித்து அமெரிக்கா கனடா போன்ற குழந்தைகளையும் பிரசவித்தன பிரிட்ஷ் பெண் முடிகள்.

இது மட்டுமல்ல..

02

இவ்வாறு தொடர்ந்து கொண்டிருந்த கோலியாத் கிழவனின் குறிப்புப்புத்தகம் அதன் பிறகு சில பக்கங்கள் கிழிக்கப்பட்டு இருந்தது.

பின்னர் மற்றைய பக்கங்கள் இவ்வாறு தொடங்கின, பிரித்தானியாவின் லண்டன் மற்றும் பல முக்கிய நகரங்களில் 2011 ஆகஸ்ட் 6 தொடக்கம் 10 ஆம் திகதி வரை, பிரதமர், துணைப்பிரதமர், நிதி அமைச்சர், உள்துறை அமைச்சர், லண்டன் மேயர் என அரசாங்கத்தின் முக்கியஸ்தர்கள் அனைவரும் ஒரே

“

சில திரைப்பட

இயக்குனர்கள், மற்றும் நாவல், சிறுகதை, கவிதை என எழுதிக்கொண்டிருக்கும் எழுத்தர்கள் தமது பிரதியின் இறுதி அத்தியாயத்தையோ காட்சியையோ மையப்படுத்தி விட்டு ஏனையவற்றைக் கட்ட தொடங்குவர். எனக்கு தெரிந்து சேனனும் விமர்சனம் எனும் இறுதி அத்தியாயத்தின் திரட்சியை பிடித்துக்கொண்டே நாவலின் ஏனைய பகுதிகளை கட்டுகிறார்.

நேரத்தில் விடுமுறையை கழிக்க சென்ற நேரத்தில் லண்டனில் வரலாறு காணாத இக்கலகம் ஏற்பட்டது.

(விக்கிபீடியா -2011 பதிவு)

கறுப்பினத்தவர் ஒருவர் கொல்லப்பட்டமை தொடர்பான ஊர்வலத்தில் கலவரம் வெடித்தது. லண்டன் மாநகரமே போர்க்கோலம் பூண்டது.

(2011 - யாழ்ப்பாண பத்திரிகை ஒன்றின் இறுதிப்பக்க செய்தி)

லண்டன் கலவரத்தின் போது அதிர்வரசமாக உயிர் தப்பினார் நடிகை பிரியங்கா சோப்ரா.

(இந்திய நாளிதழ் ஒன்றின் இணையப்பக்கம் 2011)

03

கோலியாத் கிழவனின் நாட்குறிப்பு புத்தகம் மிகவும் போர் அடித்ததால் காலையில் பஸ் பிரயாணத்தின் போது வாசித்துமுடித்த சேனனின் லண்டன்காரர் என்ற குறுநாவல் பற்றிய எனது அபிப்பிராயங்களை எழுத்தொடங்கினேன்.

சில திரைப்பட இயக்குனர்கள், மற்றும் நாவல், சிறுகதை, கவிதை என எழுதிக்கொண்டிருக்கும் எழுத்தர்கள் தமது பிரதியின் இறுதி அத்தியாயத்தையோ காட்சியையோ மையப்படுத்தி விட்டு ஏனையவற்றைக் கட்ட தொடங்குவர். எனக்கு தெரிந்து சேனனும் விமர்சனம் எனும் இறுதி அத்தியாயத்தின் திரட்சியை பிடித்துக்கொண்டே நாவலின் ஏனைய பகுதிகளை கட்டுகிறார்.

சமீப நாட்களாக விமர்சனம் என்ற சொல்லின் மீது அதன் பிரயோகத்தில் இருக்கும் அதிகார தோரணை பற்றி உடன்பாடற்ற தன்மை இருக்கிறது. தன்னுடைய முழுமையை ஒட்டுமொத்தமாக்கி ஒரு பிரதியை ஆக்குபவனின்மீது அது பிழை இது சரி என்று வாளெடுத்து வெட்டுவது எந்தளவு சரியான செயல் என்பது என்னுடைய கேள்வி. காலம் காலமாக விமர்சனம் என்ற பெயரில் நக்கீரர் தொடங்கி “நெற்றிக்கண் திறப்பினும்” என்று ஆரம்பிக்கின்றோம். சேனன் தன் நாவலின் கடைசி அத்தியாயத்தில் “விமர்சனத்தை” கட்டுடைத்து பல துண்டுகளாக்கி அதன் அதிகார முகத்தை சோபை இழக்க செய்கிறார். இத்தனைக்கும் அவருடைய கடைசி அத்தியாயம்

விமர்சிப்பது அவருடைய ஏனைய அத்தியாயங்களைத்தான். நாவலை வாசிக்க தொடங்கும் நக்கீரர்கள் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தை கடக்கக்கடக்க “குண்டில தட்டின புளுகோடு” தம் இலக்குகளை குறிப்பெடுத்து கொள்வர். ஆனால் இறுதி அத்தியாயம் அவர்களுடைய குறிப்புப் புத்தகத்தை கிழித்து வீழ்த்தும். தான் சொல்லவந்த அத்தனையையும் மிச்சம் விட்டு விட்டு, விமர்சனத்திற்கு தேவையானவற்றையும் எழுத்தரையும் பிரதிக்குள் வைத்தே கொண்டுவிட்டு முடிகிறது நாவல்.

இடதுசாரி தளத்தில் நின்று பேசும் இந்நாவல் தனக்குள் நிறைய விடயங்களை -பிரச்சினைகளை போட்டு துவைக்கிறது, எள்ளி நகையாடுகின்றது. லண்டன் கலவரத்தினோடு தொடர்புபடும் லண்டன் மாநகரின் புறநகர் அல்லது விளிம்பு நிலைகளில் வசிக்கும் மக்களின் தன்கதை மாந்தர்களாகக் கொண்டு பின்னப்படுகிறது லண்டன்காரரின் கதை.

தனிமனிதர்கள் உருவாக்கும் அதிகாரம் அரசிடம் சென்று பின் அரசிலில் இருந்து ஒவ்வொரு தனிமனிதர்களிடம் வந்து சேரும், இந்த அதிகாரத்தின் சிரங்குப்புண்களை மெல்ல மெல்ல சம்பவங்களையும் மனிதர்களையும் வைத்துக் கட்டவிழ்கிறார் சேனன்.

அதன் பிரகாரம் நாவல் பேசும் பிரச்சினைகளை இரண்டு தொகுதிகளாக்கலாம்:

01. இன வெறி, சாதி வெறி, நிறவெறி, ஆகியவையோடு முதலாளித்துவம் முதலான ஆதிகாரத்தின் முகம்.

02. பால் நிலையியல் மற்றும் உடலின் மீதான ஆதிகாரத்தின் தோரணை.

சனநாயகத்தின் தாய் தேசம் என்று கூறும் இங்கிலாந்தில் சாதியும், இனமும், நிறமும், ஒரு கலவரத்தின் பின்னர் எப்படி சாயம் கழுவி வெளுத்து போகின்றது என்பதை லண்டன்காரர் எள்ளி நகையாடுகின்றது. மக்கள் கொடுத்த அதிகாரம் அரசிடம் இருந்து எவ்வாறு கடைசிக் குடிமகன் வரை வந்தடைந்து அதன் மூலம் தனிமனிதர்கள் எவ்வாறு

மிருகநிலைக்கு போகின்றார்கள் என்பதை தோலுரிக்கின்றது. கடை முதலாளியாக வரும் பாஸ்கரன் இதற்கு கச்சிதமான உருவாக்கம் என்று சொல்வேன்.

அடுத்து பால்நிலையியல் பற்றி நாவல் பேச முற்படுகின்றது, அதுவும் மேலைத்தேசத்தவர்களிடம் இருந்து முற்றிலும் வேறுவிதமான பண்பாட்டு சமூக இன புலத்தில் இருந்து வந்த ஆசிய ஆபிரிக்க தேச மனிதர்களை கொண்டு ஓரினச்சேர்க்கை முதலான பால்நிலை தெரிவுகளையும் லிவிங் டுகெதர் போன்ற வாழ்க்கைமுறைத்தெரிவுகளையும் அதன் மேற்படையான உளச்சிக்கல்களையும் சேனன் முன்வைக்கின்றார், ஐய்யர்,

கறுப்பி ஆகியோரின் உறவு நிலை பற்றிய விபரிப்புகளும் அவர்களின் பாத்திரங்களும் ஆண் பெண் உடலும் உளவியலும் ஒன்றின் மீது ஒன்று மேற்கொள்ளும் அதிகார இடையீட்டை முவைக்கின்றது. மேற்படி விடயங்கள் 'தொடர்பான மேலும் அழுத்தமான உட்செல்கைகளை முன்வைக்க கூடிய சாத்தியங்கள் நாவலில் இருக்கின்றன என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

மற்றபடி பிரதியின் அமைப்பும் கருத்தியலும் முன்வைக்கும், வியாக்கியானம் செய்யும் விடயங்கள் லண்டன்காரரை தமிழிலக்கிய பரப்பில் நல்லதொரு குறிகாட்டியாக நிலைக்கச்செய்வதாய் உணர்கின்றேன்.

அத்துடன் எழுதுவதை நிறுத்திவிட்டு கோலியாத் கிழவனின் குறிப்பு புத்தகத்தை மீண்டும் புரட்டினேன். கடைசி பக்கத்தில் இருந்து ஒரு போட்டோ நழுவி வீழ்ந்தது. எடுத்து பார்த்தேன். கோலியாத்கிழவன் கோட் சூட் எல்லாம் அணிந்தபடி லண்டனில் உள்ள மெழுகுச்சிலை அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த ராணி இரண்டாம் எலிசபத்தை மிகத்தத்துருபமாக செதுக்கிய மெழுகுச்சிலையை கட்டி பிடித்தவாறு “ஈ” என்ற சிரிப்புடன் கண்களில் பெருமிதம் பொங்க போஸ் கொடுத்தபடியிருந்தார்.

நான் கொஞ்சம் சத்தமாக

“Fuck the british”

சில சிலுவையில் அறையப்பட்டவர்களின் கதைகள்

ஆதி பார்த்தீபன்

கடிதம் ஒன்று

ன்புள்ள ஜீஸஸ்

அ இன்று உங்களை சிலுவையில் அறைந்து முதல் நாள், என்னால் அழாமல் இருக்கமுடியவில்லை இருந்தும், நீங்கள் புனிதமானவர் நானோ உங்களுக்கு சற்றும் பொருத்தமில்லாதவள் என்பதால் அழுவதைப்பற்றி சிந்திக்கிறேன், வைன் கோப்பைகளில் கண்ணீர் எனும் அன்பின் திரவம் நிறைகிறது இனி எந்த புராதனங்களிலும் அது புனிதக்கோப்பை என உங்களது ஆட்களால் எழுதப்படும்.

சற்றே பொறுங்கள் நீங்கள் இருக்கும் சிலுவை மிக வசதியானது அது புனிதரின் சிலுவை என்று பலரால் அழைக்கப்படும் சிறப்பு பெயரைப்பெற்றுவிட்டது நானோ உங்கள் அருகில் அறையப்பட்டிருப்பவனைப் பார்க்கிறேன் அவன் மாயாவின் காதலனாக இருப்பதை தவிர எந்த பாவமும் அறியான். நீங்களோ தீர்க்கதரிசி எனும் பாவத்தை சுமந்தவர். எதையும் முன்னர் அறிந்து கொள்வதால் இரண்டாம் நாளில் நீங்கள் உயிர்த்துவிடுதலைப் பற்றி அறிந்திருந்தீர்கள், அவன் எதையும் அறியாதவன் மாயாவின் நிலை பற்றி ஏக்கம் கொண்டவன், உலகிலயே காதலிக்கும் பெண்ணை தூரத்திலிருந்தபடி அவளது துன்பங்களில் கூடவே இருக்காமல் இருக்கும் அவனே பாவிளில் பாவப்பட்டவன். அந்த சிலுவையோ மிகவும் மட்டமான மரங்களால் செய்யப்பட்டது, ஆணிகள் ஜிப்சிகளால் செய்யப்படவில்லை அவை மிகவும் துருப்பிடித்த மட்டமான ஆணிகள், அவனை நீங்கள் அறியீர்கள் இந்த தருணத்தில் உங்களுடன் இருந்தவர்களை விட குறைவானவர்களே அவனை நோக்கி கவலையடைந்தார்கள், மாயா எனும் பெண்ணை அவன் நேசித்திருக்கவேண்டும் என கூறிக்கொண்டார்கள். இந்தப்பனிகாலத்தில் அவனால் வடிக்கப்பட்ட கண்ணீர் உறைந்து அவனது காலுக்கு கீழே சிறிய பளிங்கு குன்றாகமறியிருக்கிறது. அவன்

சோர்வடைந்து இருக்கிறான் மாயாவை நினைத்து கரைந்து போயிருக்கிறது அவனது உடல், குழிவிழுந்த கன்னங்களுடன் ஒரு இருளில் அவன் தலையின் மேல் மூன்று நட்சத்திரங்கள். அவனே பாவங்களின் கர்த்தா -மக்தலேனா

என்னை சிலுவையில் அறையப்பட்டதிலிருந்து எனக்கு அருகில் ஒவ்வொரு நூற்றாண்டுகளுக்கும் ஒரு முறை ஒருவன் அறையப்பட்டான், இன்றும் அப்படித்தான் அவனது தலைமுடி மிக நீண்டதாகவும் அவனது கண்களில் கருணையும் உருவானது. நான் அவனைப்பார்த்தபோது அவனை பலரும் புனிதர் என்றும் துரோகி என்றும் அழைத்தனர் மாயா இப்படித்தான் இரண்டு பெயர்கொண்டு ஒவ்வொரு சிலுவையில் அறையப்பட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள் உனக்குத்தெரியுமா நான் மட்டும் ஏன் முகவரி இல்லாமல் அறையப்பட்டிருக்கிறேன். மூன்றாம் நாளில் அந்த விசித்திரமனிதன் இறந்து போனான் நான் மட்டும் ஏன் பல யுகங்களாக இறப்பில்லாமல் இருக்கிறேன் மாயா? சிலுவையில் நான் அறையப்பட்டிருப்பதை உன்னிடம் யாரும் தெரிவிக்கவில்லையா. நான் உன்னைப்பல யுகங்களாக பார்க்கவில்லை என்பதால் நீ என்னை மறந்திருப்பாய் என்று தோன்றுகிறது. சரி எனக்கருகில் இதுவரை சிலுவையில் அறையப்பட்டவர்கள் பற்றி நீ அறிவாயா? இங்கு யாரும் நிரபராதிகள் இல்லை எல்லோரும் அன்பு எனும் குற்றத்தை அதிகமாக செய்தவர்கள். நானோ அளவுக்கதிகமாக யுகம் யுகங்களாக.

என்னை சிலுவையில் அறையப்பட்டதிலிருந்து எனக்கு அருகில் ஒவ்வொரு நூற்றாண்டுகளுக்கும் ஒரு முறை ஒருவன் அறையப்பட்டான், இன்றும் அப்படித்தான் அவனது தலைமுடி மிக நீண்டதாகவும் அவனது கண்களில் கருணையும் உருவானது.

J நகரத்தில் அன்புடன் இருப்பது மரணதண்டனை குற்றம் என்பதை அறியாதவன் நான். நான் பிறந்தபொழுது உனது பெயரை உச்சரித்ததற்காக இங்கு அறையப்பட்டேன் இன்று மிகப்பெரிதாக வளர்ந்தும் விட்டேன். இறப்பை விட வலியை பொறுப்பது கடினமான ஒரு செயல், அதை விட ஒரு நொடிகூட யாருக்கும் உரிமையில்லாமல் இருப்பது இருந்தும் எனது சந்தோசம் இந்த நிறம் மாறும் வானமும் ஒரு சில பறவைகளும் தான்.

கடந்த யுகத்தில் ஒரு பறவை வந்தது அதனிடம் உன்னைப்பற்றிய செய்திகளை விசாரித்தேன், நீ நோயிலிருந்தாய் என்றது, அன்று தான் இதயத்தில் செருகப்பட்ட ஆணி மேலும் விசித்திரமாக தனது கூர்மையை என்னிடம் காட்டியது, இப்படித்தான் ஒவ்வொரு பறவைகளும் உன்னை கண்டுவிட்டு வந்து என்னை காயப்படுத்துகின்றன. ஒரு பறவை மாத்திரம் என்னிடம் அடிக்கடி கேட்கும் நீ இங்கிருந்து சென்று மாயாவைப்பார்த்துவிடேன் என்று. நான் அதனிடம் ஒரு பொழுதும் கூறவில்லை நான் சிலுவையிலிருப்பதை விட மாயாவுடன் இருக்க நினைப்பது மாயாவுக்கு பிடிப்பதில்லை என,

மாயா மிகவும் விசித்திரமானவள் தான் அதனால் தான் நான் வாழ்வும் இல்லை சாகவும் இல்லை.

கதை இரண்டு

ஒரு நகரம் இறந்தவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. ஒரு ஆரம்ப யுகத்தில் என்னை அங்கு கொண்டு சென்று விட்டார்கள், நான் தனியாக இருந்து சலித்துவிட்டேன், மாயாவைப்பற்றிய கதைகளை இறந்தவர்களிடம் சொன்னேன், நீ ஏன் மாயாவை இவ்வளவு காதலிக்கிறாய்

மாயாவைப் போல ஒரு பறவையும் இல்லை என்றேன், மாயாவுக்கு தெரியாது மாயா அந்த நகரம் முழுவதும் பேசப்பட்டாள் ஒரு சிலர் சில புராதனக்கதைகளில் வரும் பெண் தெய்வமாக மாயாவை வடித்தனர், இறந்தவர்களுடன் எனது உலகம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது.

காதல் என்றால் என்ன? ஜீஸஸ் இன் முதலாவது கேள்விக்கு கொஞ்சம் கலங்கிய விழிகளுடன் பார்த்தேன்

அது அறையப்படுதல்

ஏதோ ஒரு மனதில் சிலுவையில் அன்பில் ஆத்மீகத்தில் அறையப்படுதல் காதல் நான் மாயாவின் அன்பில், நீங்கள் இந்த சிலுவையில்

மாயா இப்போது எங்கே இருக்கிறாள்? கீழே பனிக்கட்டியாக உருகியிருக்கும் கண்ணீரின் பளிங்கில்

பறவை எச்சங்களும் அந்த பளிங்கிலிருப்பதை நீங்கள் அருவருப்பாய் பார்க்கிறீர்கள் தானே, வெறும் பறவைகள் அவை சதைக்காக எனது சிலுவைக்கு மேல் காத்து இருப்பன மாயாவோ மலைகளின் உள்ளே குறுகிய புள்ளிக்குள் இருளை சுவாசிக்கும் பறவை அவளுக்கு எனது இரத்தத்தின் மேல் அக்கறை கிடையாது.

அவள் என்னை பார்ப்பது ஒரு பாவியைப்பார்ப்பதை போல், என்னை நேசிப்பது ஒரு அனாதையை நேசிப்பதை போல், உங்களுக்கு தெரிகிறதா தூரத்தில் இருக்கும் அந்த மலை, அங்கிருந்து வரும் ஒவ்வொரு காலை வேளையின் மாயாவின் குரலுக்காக நான் காத்திருக்கிறேன். அந்த ஒற்றைக்கேவல் தான் என்னை வாழவைக்கிறது.

நீ ஒரு விசித்திரமானவன், அப்படியென்று மாயா சொல்வதை போல் நீங்கள் சொல்வீர்களானால் இன்றே நான் இறந்து விடுகிறேன்.

நல்லது எனக்கு தூக்கம் வருகிறது, இப்போது மாயா உறங்கியிருப்பாள்.

அப்படியென்றால் காலையில் அந்த பளிங்கின் திணிவு இன்னும் ஒரு பருமன் அதிகரித்து விடும்.

கண்ணைமூடிக்கொண்டு அழுதிருக்கின்றீர்களா அதுவும் இரவில்

அதைப்போல ஒரு நிலை உங்களுக்கு கிடைத்துவிடாது. நிராகரிக்கப்பட்டவர்கள் உலகத்தைப்பார்க்க திராணியற்றவர்கள்,

அவர்களால் கண்களை மூடிக்கொண்டே அழமுடியும். அதனால் நிராகரிக்கப்பட்டவன் பாக்கியவான், அவனது கண்ணீர் யாருக்கும் தெரிவதில்லை

கடிதம் மூன்று

அன்புள்ள மாயா

இன்றைய யுகத்தின் காலைப்பொழுது நீயின்றி விடிந்தது, இரவும் நீயின்றி முடிந்தது. நாளையும் அதைப்போலவே ஒரு சிலுவையின் நாள்.

மடல் - 2

சிவா,

மகிழ்வுக்குத் திரும்பும் வழியிற்
துக்கம் நேரிடுகிறது.

வாழ்வோர், துயரின் சாட்சிகளாக
வாழ்வு துயரை வரைகிறது.

ஆதியிலே நீயுரைத்தது போல்,
ஞானியின் இதயமோ
துக்கவீட்டில் இருக்கிறது.

சிவா,

களிகூரவும், துக்கித்திருக்கவும்,
என்னை விடாதே.

துயரை மகிழ்ச் சொல்லித்தா.

துயருறுவோர் பேறுபெற்றோர்.

ஏனெனில் அவர்கள்,

துயருக்கும் மகிழ்வுக்குமிடையே

தங்கள் வீட்டை எழுப்புவர்.

துயரால் மகிழ்வை உருவாக்குவர்.

துயரில் மகிழ்வுண்டு.

மகிழ்விற் துயருண்டு.

மகிழ்ச்சி என்றும் நிலையற்றது,

துயரைப் போலவே.

மடல் - 1

சிவா,

இறவா உணர்வின்
சுடர்க்கொழுந்துகளைப்
பரிமாறிக்கொள்வோம்.

காதலில்,

ஒரு பெரும்பொழுது கழிய,
நீயும் நானுமற்றுத்
தேகங்கள் மலர,

அவிழ்கிறது

ஓர் அமரவெளி.

அகாலத்தில் விரிகிறது நட்பு

உன்னதம் நிரம்பிய
பொழுதுகளைக் கவிதை செய்வோம்.

சிவா,

உதயமில்லை,
மறைவுமில்லை பொழுதுகளுக்கு.

பொழுதாகி,

பொழுதுகளை நீங்கிப்போவோம்.

- 16.07.2013 / யோகி

- 21.09.2013 / யோகி

முஸ்லிம் பாரம்பரிய அரங்கமும் மீளுருவாக்கமும்

**தமிழ் பாரம்பரிய
கூத்துக்களுக்கு
இணையான கதைகள்
முஸ்லிம் பாரம்பரிய
அரங்குகளிலும்
காணப்படுகின்றன.
நீதி வழுவாத ஆட்சி,
நீதிதவறும் போது
ஆட்சியை இழத்தல்,
வனவாசம், சோதனை,
பிறர் மனை விழைதலால்
வரும் நெருக்கடிகள்,
இயல்பு கடந்த
நிகழ்ச்சிகள் என்று பல
விடயங்கள் முஸ்லிம்
பாரம்பரிய அரங்குகளில்
இடம் பிடித்துள்ளன.**

எழுபதுகளின் பிற்பகுதியில் பாடசாலை நாடகங்களில் நடித்துவந்த நான் எண்பதுகளில் வானொலி நாடகங்களில் ஆர்வம் காட்டினேன். அதன் பின்பு இனமுரண்பாடு கூர்மையடைந்த காலப்பகுதியில் தென்னிலங்கைக்கு உயர்கல்வியைத் தொடர்வதற்காகச் சென்றுவிட்டேன். அது சமயப் புத்துயிர்ப்புவாத கல்வி நிறுவனம்; சமயசீர்திருத்தம், சமய பரப்புரை போன்ற பணிகளை ஆற்றி வந்தது. தொன்னூறுகளின் நடுப்பகுதியில் அதன் போதாமைகளைக் கண்டு முஸ்லிம் பாரம்பரிய அரங்குகளை தேடுவதில் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. குறிப்பாக இக்காலப்பகுதியில் நான் சமயப்பணிகளில் ஈடுபட்ட முஸ்லிம் கிராமங்களில் முதியவர்கள் இலக்கிய மற்றும் கலை ஆர்வலர்களைக் கண்டு முஸ்லிம் கலை மரபு குறித்த தகவல்களை சேகரிக்க ஆரம்பித்தேன்.

திஹாரி, நீர் கொழுப்பு, மாவனல்லை போன்ற இடங்களில், அலிபாதுஷா, தையார் சுல்தான் அப்பாஸ் போன்ற பாரம்பரிய அரங்குகள் ஆரம்பிப்பதற்கான தகவல்கள் கிடைத்தன. காலி ஜஹ்ரைன் பள்ளியில் புலிக்கூத்து ஆடப்பட்டுவந்துள்ளது. புத்தளம், கற்பிட்டி போன்ற பகுதியில் கோவலன் கூத்து, நிழலாட்டம் குறித்த தகவல்களை அறியக் கூடியதாக இருந்தது பொலன்னறுவையிலும் மாவனல்லையிலும் அப்பாஸ் கூத்து ஆடப்பட்டுவந்துள்ளது. புல்மோட்டையிலும் காத்தான்குடியிலும் தையார் சுல்தான் ஆற்றுகைகள் நடந்துள்ளது. மருதமுனை, சம்மாந்துறையில் அலிபாதுஷா நாடகம் ஆடப்பட்ட தகவல்கள் கிடைத்துள்ளன. இவ்வாறு கிடைத்த தகவல்களை எழுத்தில் பதிவு செய்ய ஆரம்பித்தேன். பின்பு முஸ்லிம் நாட்டாரியல் மற்றும் அரங்கக் கலைகள் குறித்த ஆய்வு நூல்கள், கட்டுரைகளைப் படிக்க ஆரம்பித்தேன். போர்க்காலத்திலும் அதன் சுற்றுப் புறங்களிலும் நடந்த தமிழ் சிங்கள நவீன, பின்நவீன மாற்று அரங்குகளை நேரடியாக போய்ப்பார்க்க ஆரம்பித்தேன். இக்காலப்பகுதியில் அரபுக் கலாசாலைகளுக்கும் பாடசாலைகளுக்கும் சில பல்கலைக் கழகங்களில் முஸ்லிம் மஜ்லிஸ் மாணவர்களுக்கும் நாடகங்களை எழுதிக்கொடுத்தும் சிலதை நேரடியாக இயற்றியாள் கை செய்தும் வந்தேன்.

இக்காலப் பகுதியில் முஸ்லிம்களின் இனத்துவ அடையாள அரசியல் கூர்மையடைந்தபடியால் முஸ்லிம் தனித்துவ அரங்கு எது என்ற வினாவும்

என்னிடம் எழுந்தது. தமிழ் நாடகப்பாணி முஸ்லிம் அடையாளம் மாறுமா, சிங்கள தம்மகொட பாரம்பரியம், நூர்த்திவழி நாடகப் பாரம்பரியத்தை நாம் எடுப்பதா அல்லது நான் கற்ற அரபுலக தெளிபிக்குல் ஹகீம், அலி அஹமத் பாகதீர் நவீன நாடகமுறைகளை தழுவல் செய்யலாமா என்ற அங்கலாய்ப்புகள் என்னிடம் இருந்தன. என்னைச் சுற்றியிருந்தவர்கள் ஒப்பேற்றல் நடவடிக்கைகளுக்காகவே என்னைப் பயன்படுத்திவந்தார்கள்.

முஸ்லிம் பாரம்பரிய அரங்குகளை மீட்டெடுத்தால்தான் எமக்கானது எது என்பதைக் கண்டுபிடிக்கலாம், நவீன பாணி நாடகங்களைக்கூட சிறப்பாகவும் தனித்துவமாகவும் செய்யமுடியும் என்ற உறுதியான நம்பிக்கை என்னிடம் இருந்தது. இவ்வாறு இரண்டாயிரமாம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் முஸ்லிம் பாரம்பரிய அரங்குகளில் 70 அரங்குகளின் பெயர்களைக் கண்டுபிடித்துவிட்டேன். பத்து அல்லது பதினைந்து அரங்குகளின் கதைகளும், சில பாடல்களும், சில முழுமையான இந்திப் பிரதிகளும் கிடைத்தன. ஆனால் இப்பாரம்பரிய அரங்குகள் ஆடிய அல்லது நிகழ்த்திய எந்த அண்ணாவியாரையும் கூத்துக் கலைஞரையும் சந்திக்கவில்லை.

இக்காலப் பிரிவில்தான் தற்செயலாக எனது மூத்தமாயியை (தந்தையின் சகோதரி) நீண்ட காலத்துக்குப்பின் சந்திக்கும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது. அவருடன் பழையகால சீறாப்புராண பாராயணம், காசிம் திருப்புக்ஷம், பாவாக்கூத்துக்கள் பற்றி உரையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது முஸ்லிம் கூத்துக்கள் ஏதாவது பார்த்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்டேன். அப்போதுதான் நல்லதங்காள் நாடகமும், அலிபாஷா நாடகங்களையும் தான் நேரில் பார்த்ததாகக் கூறினார். இவை பற்றி எனக்கு முன்னர் தெரிந்திருக்கவில்லை. நவீன கல்விமுறையும் விடுதி வாழ்க்கையும் சொந்த ஊரில் நடைபெற்ற சம்பவங்களையும் வரலாற்றையும் கூட அறியமுடியாதபடி ஆக்கிவிட்டது.

பாரம்பரியத்தை மீட்டெடுப்பது என்பது சவாலுக்குரிய விடயமாகும். புதிதாக ஒரு

“**நபிகள் நாயகத்தைப் புகழ்வதோடு ஸமா தொடங்குகின்றது. அந்தப் புகழ்ச்சி நாஅத்தே ஷரீப் எனப்படுகின்றது. இப்புகழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து குடும் என்ற முரசு கொட்டப்படுகிறது. அது ஆகுசு என்ற குன் என்ற அரபு வார்த்தையை எனக்கு நினைவுபடுத்திவிட்டுச் சென்றது.**

நாடகத்தை தயாரிப்பதற்கும் பழக்கத்தில் இல்லாத ஒரு கலைவடிவத்தை அப்படியே மரபுமாறாமல் மீட்டெடுப்பது என்பதற்கும் வித்தியாசமிருக்கிறது.

முஸ்லிம்களின் பாரம்பரிய அரங்குகளை மீளுருவாக்கம் செய்வார்களோ அல்லது அதற்கு உதவுபவர்கள் என்றோ யாரும் இதுவரை கண்ணில்படவில்லை. ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாக 2006 ஆம் ஆண்டளவில் எட்டாவது உலக நாடக விழாவில் முஸ்லிம்கள் அரங்குபற்றிக் கதைக்கும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது. அதில் கலாநிதி ஜெயசங்கரைச் சந்தித்தேன். யாழ்ப்பாணம், மலையகம் என இலங்கையைச் சேர்ந்த அரங்கச் செயற்பாட்டாளர்கள் பலர் ஆய்வாளர்களாகக் கலந்து கொண்டனர்.

தமிழ் பாரம்பரிய கூத்துக்களுக்கு இணையான கதைகள் முஸ்லிம் பாரம்பரிய அரங்குகளிலும் காணப்படுகின்றன. நீதி வழுவாத ஆட்சி, நீதிவறும் போது ஆட்சியை இழத்தல், வனவாசம், சோதனை, பிறர் மனை விழைதலால் வரும் நெருக்கடிகள், இயல்பு கடந்த நிகழ்ச்சிகள் என்று பல விடயங்கள் முஸ்லிம் பாரம்பரிய அரங்குகளில் இடம் பிடித்துள்ளன. வில்லை வளைப்பது, கொம்பை முறிப்பது தமிழ் மரபில் இருந்தால் அழகிய ராகத்தில் குர்ஆனை ஒதுபவரை மணமுடிப்பதாக முஸ்லிம் மரபில் வரும். அங்கு பொற்கொல்லன் ஏமாற்றுவதாக இருந்தால் இங்கு பள்ளிவாசம் முஅத்தினார் (தொழுகைக்கு அழைப்பவர்) அந்தப் பாத்திரத்தை ஏற்பார்.

திறமையான அண்ணாவிமார்கள்

பாரம்பரிய அரங்குகளை மீளுருவாக்கம் செய்வதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. பாரம்பரிய அரங்குகளில் இயக்குனர் என்று ஒருவர் கிடையாது. அண்ணாவியார் என்ற ஆசான்தான் இருக்கிறார். அவர் வாத்தியார் மாதிரி. அவர்களிடம் இருந்துதான் பாரம்பரிய அரங்குகள் ஆடப்பட்டுவருகின்றன. எனவே அந்த அண்ணாவியார் இல்லையென்றால் அதை மீளுருவாக்குவதென்பது சாத்தியமில்லாமல் போய்விடும். பாரம்பரியமாக பின்பற்றப்படும் பண்புகள் நீர்த்துப் போகாமல் பார்த்துக் கொள்பவர்கள் இந்த அண்ணாவிமார்கள்தான்.

சந்தித்த பிரச்சினைகள்

1. பாடல்களுக்கான ராகங்கள்
2. Theatrical image, Idiom, Exhibition cliché
3. Conceptual Level Receiving அடிப்படையான கருத்தை உள்வாங்குதல், கருத்துவாதத்தின்

அடிப்படையில் வேலைசெய்வது.

புடைப்புச் சிற்பமும் ஸமா நடனமும்

தொண்ணூறுகளின் ஆரம்பகாலம். பிரேமதாஸாவின் ஆட்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. தலைநகரில் ஒரு நாள் காலை நேரத்தில் நடைபாதை வியாபாரி ஒருவன் பழைய புத்தகங்களை அடுக்கிக் கொண்டிருக்கின்றான். அவற்றுக்கிடையே செரமிக்கினால் தயாரிக்கப்பட்ட புடைப்புச்சிற்ப ஓவியமொன்றை தூக்கிவைத்திருந்தான். குறைந்த விலையில் அரிதான புத்தகங்களை தேடிக்கொண்டிருந்த எனது கண்கள் அச்சிற்பத்தில் நிலைகுத்தி நின்றன.

உருண்டையான குல்லாவை வளைத்து வெண்ணிற தலைப்பாகை சுற்றப்பட்டு கறுப்புநிற நீண்ட சுறுக்குக்கு மேலாக பச்சை சால்வையொன்றைப் போர்த்திக் கொண்டு கையில் தஸ்பீஹ் மணிக்கோர்வையுடன் தியானக் கண்களுடன் மேலே பார்த்தபடி சம்மணமிட்டு உட்கார்ந்திருக்கிறார் மௌலான ஜலாலுதீன் ருமி.

தலையில் துருக்கித் தொப்பியும் சுற்றும்போது தெரியும் வெண்ணிற குடைப்பாவனையும் முழுச்சட்டையும் அணிந்தவர்களாக தலையை சரித்து நான்கு ஸமா நடனக்கலைஞர்கள் ஆடிக்கொண்டிருக்கின்றனர். அவருக்குப் பக்கவாட்டாக வெள்ளை ஜிப்பாவுக்கு மேல் கறுப்பு நீண்ட மேலங்கியுடன் நே வாத்தியத்தை இசைத்தபடி இரு இசைக்கலைஞர்கள் நிற்கின்றனர். அவர்களுக்கு முன்னால் தபேலா மாதிரியான இரண்டு தோல் வாத்தியங்களை தனக்கு முன்னால் வைத்துக்கொண்டு உருண்ட முனைகொண்ட குச்சிகளால் தட்டி இனிய நாதத்தை எழுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார் மற்றொரு கலைஞர்.

பின்னணிக் காட்சியாக, நீலவானத்தை நோக்கியபடி பச்சை நிற மினாராக்களும் உச்சிக்கோபுரங்களும் கொண்ட பள்ளிவாசல் தெரிகிறது. பள்ளிவாசலுக்கும் தியான மண்டபத்துக்கும் நடுவே அடர்ந்த கிளைச்சாய மரங்கள் நிற்கின்றன. பக்கவாத்தியக் கலைஞர்கள் வழங்கும் இசையும் ஸமா நடனக் கலைஞர்களின் சுழல் நடனமும், செல்லா கஸீல் கூத்தும் என் புலன்களை நிறைத்திருக்கின்றன.

நபிகள் நாயகத்தைப் புகழ்வதோடு ஸமா தொடங்குகின்றது. அந்தப் புகழ்ச்சி நாஅத்தே ஷரீப் எனப்படுகின்றது. இப்புகழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து குடும் என்ற முரசு கொட்டப்படுகிறது. அது ஆகுக

என்ற குன் என்ற அரபு வார்த்தையை எனக்கு நினைவுபடுத்திவிட்டுச் சென்றது.

அதன்பின் நே என்னும் புல்லாங்குழலை ஊதுகிறார்கள் அது தக்சிம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அனைத்தையும் உயிர்விக்கும் தெய்வீக முரசை அது குறிக்கின்றது. அதன் பின் சுல்தான் வலது நடை இடம்பெறுகிறது. அது நிகழ்த்தப்படும் போது இசையும் சேர்ந்தொலிக்கிறது. வட்டமாக மூன்று முறை சுற்றிவருகிறார்கள். இந்த ஊர்வலத்தின்போது சுழலும் ஸமா நடனக் கலைஞர்கள் சொல்லும் ஸலாம், என் ஆன்மாவுக்கு இன்னொரு ஆன்மா சலாம் சொல்வது போல இருந்தது.

நேரமும் முயற்சியும் இன்றி அவர்கள் சுழன்று கொண்டே இருக்கின்றார்கள். ஒரு வட்டத்துக்குள் சுழலும் அவர்களின் வலது கை மேல் நோக்கி திறந்திருந்தது. அது அவர்களின் கைகள் வழியாக இறையருள் இவர்களுள் நுழைந்து மின்சாரத்தைப்போல இடது கைவழியாக பூமிக்குள் இறங்குகிறது.

ஒரு காலை நிலையாக வைத்து இன்னொரு காலால் சுழல்கிறார்கள். அவர்களின் கால்கள் எழுவதும் விழுவதும் அல்லாஹ் அல்லாஹ் என்ற முழுக்கத்தோடு ஒத்திசைந்து கேட்பதுபோல் என் காதுக்குள் முழங்குகிறது.

இப்போது இடது காலை நிலையாக வைத்து உடம்பை சுற்ற வலது காலைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். கடி காரம் ஓடும் திசைக்கு எதிர்த்திசையில்

சுழலுகின்றார்கள். வலது உள்ளங்கை மேலே வானத்தைப் பார்த்தபடி திறந்தபடி இருக்க இடது உள்ளங்கை கீழே தரையைப் பார்த்தபடி குப்புற இருக்கின்றது. கண்கள் திறந்தபடி இருந்தாலும் எதையும் உன்னிப்பாக அவர்கள் பார்ப்பதாக எனக்கு தெரியவில்லை.

முதல் 15 நிமிடங்களுக்கு மெதுவாக சுழல்கிறார்கள். அடுத்த முப்பது நிமிடங்களில் வேகம் மெல்ல மெல்ல அதிகரிக்கிறது. இப்போது சுழல்பவரும் சுழற்சியும் போய் எல்லாம் ஓர் ஆற்றலின் வீச்சாக மாறி புயலையும் அதன் மையத்தையும் போல ஆகிவிடுகிறது.

இப்போது சுழல்பவர் கீழே விழுகிறார். வேண்டுமென்று விழுவதாகத் தெரியவில்லை. இது சுழற்சியைத் தொடர்ந்து வரும் கட்டமாக இருக்கலாம். ஆமாம் உடனே அவர் தரையில் சுழன்று தன் தொப்புளை பூமியின் மீது அமர்த்தி வைக்கிறார்.

இங்கே பூமியோடு உடல் இணைக்கப்பட்டு குழந்தை தன் தாயின் மார்பில் பால் அருந்துவது போன்று அவர்களது கண்கள் மூடிக்கொண்டிருக்கின்றன.

தியான மொழிகளை உச்சரித்துக் கொண்டிருந்த மௌலானா ரூமின் உதடுகள் அழுகின்றன. என் காதுகளைக் கூர்மைப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

“உங்கள் மனதில் மறைந்திருக்கும்

வானவரின் செய்திதான் அது

அதன் எழுத்தோடு வருகிறது அமைதி

அலைபாயும் மனதுக்குள்

ஞான மரம் பூக்கிறது.

இந்த தென்றலுடன் இருப்பின் உள்துளைகள் திறக்கின்றன.

இந்த மெட்டுக்கு

ஆன்மிக சேவல் கூவும் போது

விடிகிறது.

முரசு கொட்டப்படும் போது

வெற்றி நமதே என்றார் ரூமி.

என்ன அற்புதமான வார்த்தை என்று வியந்தேன்.

இதற்குப்பின் நான் எழுதுவதெல்லாம் அந்த நடைபாதை வியாபாரி சொன்ன வார்த்தைகள்தான். இந்த தரீக்காவினரின் சுழல் நடனம் வேதகால இந்தியாவில் இருந்த ஒன்றுதான் முதுகுத்தண்டை அடிப்படையாக வைத்து சுழல்வதைத்தான் மேருமலையை வைத்து பாற்கடலைக் கடைதல் என்று அந்தக்கால இந்திய சூபிக்கள் குறிப்பிட்டனர்.

சமஸ்கிருதத்தில் மேருகண்டம் என்றால் சுழல்தல்

என்று பொருள்படும்.

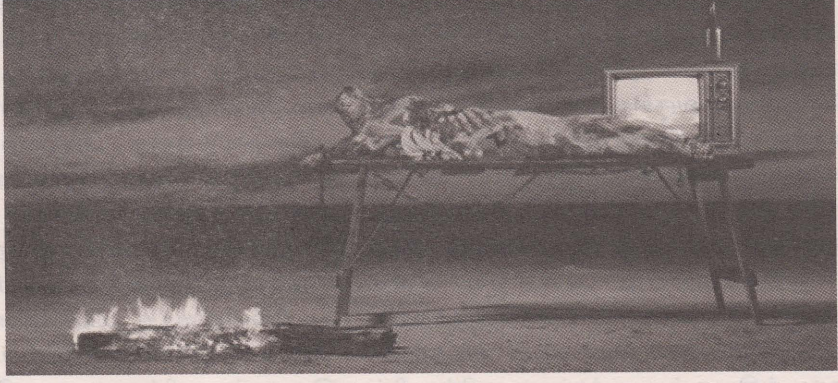
திறந்த கண்களுடன்தான் சுழல வேண்டும் இந்த சுழற்சியில் மனதை உடல் ஒரு பம்பரத்தைப் போலாக வேண்டும். சுழற்சிகள் மயக்கத்தில் தன்னை இழக்க வேண்டும். இந்த சுழற்சிக்கு மூன்று மணி நேரத்திற்கு முன்பே சாப்பிட்டு விட்டு வெறுங்கால்களுடனும் நெகிழ்வான ஆடையுடனும் இருக்க வேண்டும்.

ஸமாவின் போது நடனமாடுபவர்கள் ஓட்டக முடியால் செய்த தொப்பிகள் அணிந்திருப்பார்கள். அகலமான வெள்ளை உடை அணிந்திருப்பார்கள். தொப்பி அகந்தையின் கல்லறையை குறிக்கும், உடை - இறந்த அகந்தையைப் போர்த்தும் தையலில்லாத வெள்ளை துணியையும், கறுப்பு மேலங்கியை நீக்கிவிடுவதன் மூலம் புதிய பிறப்பையும் அவர் உணர்த்துகிறார். அவரது வலது கை வானத்தை நோக்கி இருக்கும். இறைவனின் கருணையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் ஸமாவை பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு தனது ஆன்மீகப் பரிசை அவர்கொடுப்பார். வலமிருந்து இடமாக சுழலும் அவர் மனிதகுலமனைத்தையும் அன்பினால் அணைக்கிறார். அன்பு செய்வதற்காக அன்பால் மனிதன் படைக்கப்பட்டிருக்கிறான் என்பதை அவர் உணர்த்துகிறார்.

ஸமா என்பது உள்ளத்தில் எழும்பும் இறைக்காதலின் மூலமாக மனிதனின் ஆன்மா செல்லும் உயர் ஆன்மீகப் பயணத்தின் குறியீடு. தன்னை இழப்பதன் மூலம் முழுமை அடைய அது உதவுகிறது. இப்படி முழுமை பெறுபவர்கள் அந்த நிலையை ஜாதி, மத, இன், குல, நம்பிக்கை போன்ற வேறுபாடுகளையெல்லாம் கடந்து மனிதகுலமனைத்தையும் நேசிக்கும் மனம் கொண்டவர்களாவர்.

ஸமா எனும் சுழல் நடனம் ஒருவகையில் பிரபஞ்ச உண்மையை எடுத்துரைப்பதாகும். ஏனெனில் ஒவ்வொரு அணுக்களும் அவற்றில் உள்ள இலத்திரன், புரோத்தன், நியூத்திரன் எல்லாம் சுழன்று கொண்டதான் இருக்கின்றன. பிரபஞ்சம் முழுவதுமே நித்திய சுழற்சியில் உள்ளது. மனித உடலில் இரத்தம் சுழன்று கொண்டிருக்கிறது. குழந்தைப் பருவம் தொடங்கி வாழ்க்கையும் சுழன்று கொண்டதான் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த சுழற்சிகள் அனைத்தும் இயற்கையாகவும் அறியப்படாமலும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் சூழலும் தர்வேஷுகள் அதையே பிரக்ஞை செய்கிறார்கள் மற்றப்படைப்பினங்கள் சுழற்சியில் பங்கெடுத்துக் கொள்கிறார்கள்.

பதினோராம் இலக்கக்கோவை

பருத்தித்துறையில்
கைவிடப்பட்ட
வீடொன்றில்
சதைவணிகம்
நடைபெறுவதாக
பொலிஸாருக்கு
கிடைத்த இரகசிய
தகவலொன்றையடுத்து
அவ்வீட்டை
சுற்றிவளைத்த
பொலிஸார்
சதைவணிகத்தில்
ஈடுபட்டிருந்த
நான்கு பெண்கள்
மற்றும் நான்கு ஆண்
சதைவணிகர்களையும்
கையும் மெய்யுமாக
கைதுசெய்தனர்.

பதினோராம் இலக்கக்கோவையைத்தான் இம்மாதம் நீங்கள் பார்வையிட்டு தீர்வினை முன்மொழிய வேண்டியுள்ளது. இதைப்பார்வையிடுவதற்கு ஐந்து முழுநேர வேலைநாட்கள் போதுமானது. எமது குழும விதிமுறைப்படி தீர்வினை முன்மொழிவதற்கு இருபது முழுவேலை நாட்கள் உங்களுக்கு அவகாசமளிக்கப்படுகிறது. இரகசியத்தன்மையைப் பேணும் நோக்கம் கருதியும் குறித்த நபர் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்கவும் பெயர், முகவரி, எதுவும் உங்களுக்கு தரப்படவில்லையாதலால் குறித்தநபரினை வகைக்குறிக்க வேண்டி ஏற்பட்டால் கோவை இலக்கத்தை நீங்கள் வசதிக்கேற்ப கையாளமுடியும். குறித்த நபரிடமிருந்து எங்களால் பெறப்பட்ட ஆவணங்களின் தட்டச்சுப்பிரதிகள் முழுமையாக இக்கோவையில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன, உங்களுக்கு அவசியமேற்பட்டால் மூல ஆவணங்களை பார்வையிட வசதி செய்துதரப்படும். அடைப்புக்குறிக்கும் தரப்படும் இலக்கங்கள் ஆவணங்களின் எண்ணிக்கையை குறிப்பதாகும். மேலும் குறித்த நபருடன் நீங்கள் உரையாட விரும்பினால் தொலைத்தொடர்பு வசதிகள் துரிதமாக ஏற்பாடுசெய்து தரப்படும்.

முதலில் குறித்த நபர் தொடர்பான பிரச்சினைக்கு வருவோம் இந்த நபர் அரச சேவை திணைக்களமொன்றில் ஆவணங்களை கையாளும் பணியை மேற்கொண்டு வருகிறார். இந்த ஆவணங்கள் கையாளும் பணியென்பது உள்வரும் கடிதங்கள், சுற்றறிக்கைகள் தொடர்பான பதிவேட்டை பேணுதல் அவற்றைக் கோவைப்படுத்தல், அவற்றுக்கான பதிலறிக்கைகளை தயாரித்து மேலதிகாரியின் கையொப்பத்தைப் பெற்று பதிவுத்தபாலில் அனுப்புதல் முதலான செயற்பாடுகளை உள்ளடக்கியதாகும். குறித்த நபர் ஆவணங்களை கையாள்வதில் சிறந்த உத்தியோகத்தர் எனப்பெயரெடுத்தவர். உள்வரும் கடிதங்களுக்கு தகுந்தமுறையில் பதில் கடிதங்களை தயாரிப்பவர் என்ற நன்மதிப்பை அலுவலகத்தில் பெற்றிருப்பவர். அதனால் இவர் தயாரித்து கையொப்பத்திற்காக சமர்ப்பிக்கும் பதில் கடிதங்களை இவரது மேலதிகாரி வாசித்து பார்க்காமலே ஒப்பமிடுவார். “நீ எதைத் தயாரித்தாலும் கண்மூடிக்கொண்டு ஒப்பமிடலாம்” என்றும் குறித்த நபரிடமே மேலதிகாரி நேரடியாக பல தடைவை சொல்லியிருக்கிறார். பிரச்சனையும் அங்கிருந்துதான் ஆரம்பித்தது. கடந்த

மூன்று மாதங்களாக இந்த நபர் கடும்நெருக்கடிக்கு உள்ளாகி வருகிறார். யாதொரு பதில் கடிதத்தையோ அல்லது பதிலற்றிக்கையையோ எழுதத்தொடங்கியதும் சுயநினைவிழந்து ஒருவித மயக்கநிலைக்கு உள்ளாகி விடுகிறார். அதனைத் தொடர்ந்து எவரோ சிலர் உரையாடுவதும் தனித்துப்பேசுவதும் இந்நபரின் காதுகளில் கேட்கிறது. காதில் கேட்பதையெல்லாம் அட்சரம் பிசகாமல் இந்த நபர் எழுதிவிடுகிறார். காதில் கேட்கும் குரல்கள் நின்று போனதும் இந்த நபர் சுயநினைவிற்கு வருகிறார். அதன் பின்னர் மயக்க நிலைக்கு உள்ளாகி எழுதிக்கொண்டிருந்ததை அவரால் உணரமுடிவதில்லை. இது கூட அவரது மேலதிகாரி மூலமாகத்தான் தெரியவந்தது. உள்வந்திருந்த முறைப்பாட்டு கடிதமொன்றிற்கான பதிலை எழுதித்தரும்படி அன்றைய தினம் குறித்த நபரை மேலதிகாரி பணித்திருந்தார். குறித்த நபர் அந்தப்பணிப்பை ஏற்று கடிதத்தை எழுதத்தொடங்கியதும் உச்சந்தலையில் மின் சாரம் பாய்ந்தது போலிருந்தது. மறுகணம் உறக்கத்திலாழ்ந்தது போல் சுயநினைவை இழந்து விட்டார். யாரோ தொடர்ந்து எதையோ சொல்லிக்கொண்டிருப்பதுமட்டும் அவர்காத்தில் கேட்டது. அந்த குரலொலிப்பது நின்று போனதும் குறித்தநபர் மயக்கத்தில் இருந்து விடுபட்டார். அப்போது பதில் கடிதத்தை தயாரித்துமுடித்து விட்டதாகவும் தோன்றியது. மேலதிகாரியிடம் கையொப்பம் பெறுவதற்காக அக்கடிதத்தை கொண்டு சென்றபோது வழமையாக குறித்த நபர் கொண்டு சென்ற பதிலற்றிக்கைகளை வாசிக்காமலே கையொப்பமிடும் அம்மேலதிகாரி அன்றைய தினம் குறித்த நபர் கொண்டு சென்ற பதில் கடிதத்தை வாசித்துபார்த்து விட்டு, அதன் கீழ் கைப்பொப்பமிடாமலே அதனை திருப்பிக்கொடுத்துவிட்டு இந்த பதிற்கடிதத்தை எழுதியது யார்? என்று கேட்க குறித்த நபர் குழப்பத்திற்குள்ளாகி 'நான் தான் இதை தயாரித்தேன் எனக்கூறியிருக்கிறார்.'

அதற்கு அந்த மேலதிகாரி உனக்கு என்ன நேர்ந்து விட்டது நாளைதே எதிர்பார்க்கவில்லை, வீட்டில் ஏதும் பிரச்சினையா? என்று அடுக்கடுக்காக கேள்விகளை எழுப்பிவிட்டு "நீ தயாரித்த பதிற்கடிதத்தை ஒருமுறை வாசித்துவிட்டு முறைப்படி பதிற்கடிதத்தை தயாரித்துவா! மதியத்துக்கிடையில் கையெழுத்திட்டு அனுப்பவேண்டும்" எனத்தூரிரிதப்படுத்தினார். அப்போதுதான் குறித்த நபர் தன்னால் எழுதப்பட்ட பதிற்கடிதத்தை வாசித்துப்பார்த்தார். ஒரு பத்திரிக்கை செய்தி நறுக்கை வாசித்தது பொலிருந்தது, அன்றைய தினம் மூன்று தடவைகள் இதுபோல் நிகழ்ந்தது.

அதனால் குறித்த நபர் பெருங்குழப்பத்திற்கு உள்ளானார். அவரால் பதிற்கடிதத்தை அன்றையதினம் தயாரிக்க முடியவேயில்லை. வேறுவழியேதுமின்றி மேலதிகாரியிடம் சென்று பெரும் குழப்பத்திற்குள்ளாகி இருப்பதால் உடனடியாக பதிற்கடிதத்தை தயாரிக்க முடியாமலிருப்பதாகவும் இதற்கு தன்னை மன்னித்துவிடுமாறும் குறித்த நபர் தாழ்மையாக வேண்டிக்கொண்டார். அம்மேலதிகாரி குறித்த நபர் மீது வைத்திருந்த நன்மதிப்பின் பேரில் அவ்வேண்டுகலை ஏற்று தானே முறைப்படியான பதில்கடிதத்தை அன்றையதினம் தயாரித்து ஒப்பமிட்டு அனுப்பியிருந்தார். அன்றிலிருந்து இக்கோவையை உங்களுக்கு அனுப்பி வைத்த திகதிவரை தொழில் நிமிர்த்தம் குறித்த நபர் எந்தவொரு ஆவணத்தை தயாரிக்கத்தொடங்கினாலும் சுயநினைவிழந்து மயக்கநிலைக்குள்ளாகி காதில் கேட்கும் குரலை எழுத்தில் பதிவுசெய்துவிடுகிறார். இதனால் குறித்த நபரது மேலதிகாரி இவர்மீது கொண்டிருந்த நம்பிக்கையையும் நன்மதிப்பையும் இழந்து இவரது பணியை மேற்கொள்ள பிறிதோர் உத்தியோகத்தரை நியமித்து கட்டாய உளவளச் சிகிச்சைக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்ட நிலையிலேயே எமது உளவளச்சிகிச்சை நிலையத்திற்கு குறித்தநபர் அனுப்பி வைக்கப்பட்டுள்ளார்.

இதைத்தவிர குறித்த நபருக்கு வீட்டிலும் மன அழுத்தத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் சம்பவங்கள் நிகழ்ந்திருப்பதையும் இத்தருணத்தில் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். இந்நபரின் பதின்மவயது மகள் பாடசாலை மட்டப்போட்டியொன்றில் கலந்துகொள்வதற்காக கட்டுரையொன்றை எழுதித்தருமாறு இவரிடம் கேட்க இவரும் அதைத்தவிர்க்க முடியாமல் இரவிரவாக கட்டுரையொன்றினை எழுதி வாசித்துப்பார்க்காமலேயே காலையில்பாடசாலைக்குப் புறப்பட்ட மகளிடம் அதைக்கொடுத்துவிட்டு அதை மறந்து போனார். அதிலிருந்துதான் வீட்டில் பிரச்சனையே ஆரம்பித்தது. இவர் அலுவலகம் முடிந்து மாலையில் வீடு திரும்பிய போது மனைவி இவரிடம் முகம்கொடுத்துப்பேசவேயில்லை. வேண்டாத விருந்தாளியைப்பார்ப்பது போல முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு போனார். மகளோ அழுதுகொண்டிருந்தார். முதலில் இவருக்கு எதுவுமே புரியவில்லை. என்ன நடந்திருக்குமென்று ஊகிக்க முடியவில்லை. மனைவியிடம் கேட்டுவிடத்தீர்மானித்த போது அதற்கு அவசியமில்லாமல் ஒருவயதுவந்த மகளிடம் தகப்பன் செய்கிற வேலையா இது? என இவரது மனைவி காலையில் இவர் மகளிடம் போட்டியில் பங்குபற்றுவதற்கென எழுதிக்கொடுத்த

கட்டுரையை முகத்துக்கு நேரே விட்டுவிட்டு விட்டு உள்ளே போய் கதவைத்தாழிட்டுக்கொண்ட போதுதான் இவருக்குப் பொறி தட்டியது. அப்போதுதான் அதைக் கையில் எடுத்து வாசித்துப்பார்த்தார். கிண் என்று தலை விறைத்தது. அப்படியே தரையில் உட்கார்ந்துவிட்டார். யார் யாரெல்லாம் வாசித்திருப்பார்களோ? என்றெண்ணிக் கூனிக்குறுகிப்போனார்.

அச்சம்பவத்தின் பின்னர் மனைவி நடந்துகொள்ளும் விதம்தான் தம்மை இன்னுமின்னும் மன அழுத்தத்திற்கு உள்ளாக்கி வருவதாக குறித்த நபர் எமக்களித்த வாக்குமூலத்தில் பிரதானமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவரது மனைவி, மகளை இவரோடு பேசவிடாமல் தடுத்தது மட்டுமன்றி இவர் வீட்டிலிருந்தால் மகளை வெளியே அழைத்துச்செல்வதும், இரவிரவாக மின்குமிழ்களை ஒளிரவிட்டு இரட்டைத்தாழ்ப்பாள் இட்டு மகளுடனேயே அறைக்குள் உறங்குவதும் இவரது ஒவ்வொரு அசைவின் மீதும் சந்தேகம் கொள்வதுமாக இருப்பதும் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டேயிருக்கிறது. இவரைக் கண்டால் மகள் பயந்துவிலகி ஓடிப்போகிறாள். வீட்டிற்கும் அலுவலகத்திற்குமிடையே அலைவதும் உளைவதுமாக குறித்த நபரின் வாழ்நாள்கள் கழிகின்றன. சில வேளைகளில் தற்கொலைதான் இதற்கெல்லாம் சரியான தீர்வாகத்தோன்றுவதாகவும் இவர் கூறுகின்றார்.

இந்த நபர் குறித்து இதுவரை உங்களுக்குத்தரப்பட்ட தகவல்கள் ஒரு சுமுகமான தீர்வினை முன்மொழிய ஏதுவாய் அமையுமெனக் கருதுகிறோம். அடுத்து, குறித்த நபர் மயக்க நிலையில் கேட்டிருந்த குரல்களை எழுத்தில் பதிவு செய்ததாகக் குறிப்பிடப்படும் ஆவணங்களைத் தொடர்ந்து நீங்கள் வாசிக்கலாம். குறித்த ஆவணங்கள் 1 தொடக்கம் 11 வரையான இலக்கங்களால் வகைப்படுத்தி தரப்படுகின்றன.

(01)

நீங்கள் எக்காரணத்தைச்சொல்லி தலைகீழாக நின்றாலும் உங்கள் பிள்ளைக்கு என்னால் கருக்கலைப்புச்செய்ய முடியாது. இனிமேல் கருக்கலைப்புச்செய்வது உயிருக்கு ஆபத்தாய் முடியும் இதைவிட ஒரு டொக்டரிடம் கருக்கலைப்புச் செய்யச்சொல்லிக் கேட்பது கிரிமினல் குற்றமென்று உங்களுக்குத்தெரியாதா? ஸ்கூலுக்குப் போய்வாற பெண்பிள்ளையைக் கண்காணிக்க வேண்டிய பொறுப்பு தாய் என்றவகையில் உங்களுக்குரியது; உங்கள் மகள் இந்தக்குழந்தையைப் பெற்றெடுப்பதைத்தவிர வேறுவழியில்லை.

எளிய வேசை! சொல்லடி! யாரோட படுத்தனி?

ஐயோ அம்மா மொட்டை மகேந்திரம் மாமாதான் என்னைக் கலியாணம் செய்து சவிசுக்கு கூட்டிக்கொண்டு போறதா சொன்னவர். நான் சவிஸ் போனால் குடும்பத்தை முன்னேற்றலாம் தானே அதுதான்... அதோட அவரடிக்கிற சென்ற நல்லவாசமாய் இருந்தது அதுதான்

அதுதான் அவனுக்கு உன்ற தொடையை அகல விரிச்சனியோ? பறை வேசை. இப்ப அவன் சொல்லாம கொள்ளாம கனடாவுக்கு கம்பி நீட்டிடானேயடி! நாயே! எளிய நாயே! இனி ஊருலகத்தில நாங்கள் தலைகாட்டாமல் செய்து போட்டியேடி மூதேசி!

ஐயோ அம்மா என்னை அடிக்காதேங்கோ அடிக்காதேங்கோ !

....

தங்கச்சி நாங்கள் மீடியாக்காரர் நீங்கள் எதுக்கும் பயப்படவேண்டாம். உண்மையைச்சொல்லுங்கோ? உங்களுக்கு இந்தக்குழந்தை பிறக்க யார் காரணம்? பக்கத்து முகாமில இருக்கிற ஆமிக்காரர் தானே?

இல்லையண்ணா

அப்ப யார் காரணம் பயப்பிடாம சொல்லுங்கோ? அது வந்து...

உங்களுக்கு இப்ப சொல்லத்தயக்கமாக இருந்தால் இந்த மொபைல் நம்பருக்கு அடிச்ச சொல்லுங்கோ அல்லது எஸ்.எம்.எஸ் பண்ணிவிடுங்கோ.

.....

என்ன பெயர் குந்தி தேவியோ?

இல்லை கனகதேவி; கோபாலு கனகதேவி.

எல்லாம் ஒண்டுதான். அது சரி என்ன படிச்சனி?

ஏயெல் படிச்சனான்

எக்லாம் எடுத்ததா?

இல்லை

ஏன்?

அதுக்கிடையில் குழந்தை பிறந்திட்டு

படிக்கிறவயதில் உங்களுக்கு எல்லாம் காதலும் கத்தரிக்காயும்

‘.....’

அதுசரி நான் யாரென்று தெரியும் தானே?

ஓமண்ணா

மீடியாக்காரர் வந்தவங்கள் தானே ?

ஓமண்ணா

என்ன கேட்டவங்கள்?

எனக்கு பிறந்த பிள்ளைக்கு தகப்பன் யாரென்று கேட்டவை

நீயென்ன சொன்னனி?

நான் எதுவும் சொல்லேல்

பொய் சொல்லாத எனக்கெல்லாம் தெரியும்|

எனக்கு பிறந்த பிள்ளை சத்தியமா சொல்லுறன் நான் எதுகும் சொல்லேல்

அவங்கள் திரும்பவும் வந்து நோண்டினால் என்ன சொல்லுவாய்?

.....

நான் சொல்லித்தாறத அப்பிடியே சொல்ல வேணும் பிறகு மாத்திக்கீத்தி சொல்லக்கூடாது, மறந்தும் மொட்டை மகேந்திரம் பேரை, சொல்லக்கூடாது அவர் எங்கட கட்சியாள் விளங்குதோ?

சரியண்ணா

ஓ.கே இனி மீடியாக்காரர் மட்டுமில்லை வேறயார் வந்து கேட்டாலும் தடுப்பு முகாமில் இருந்துவந்த புலிப்பொடியன் ஒருத்தன் தான் உன்னைக் கற்பழிச்சிட்டு தலைமறைவாகிட்டான் என்றும் அவனுக்கு பிறந்ததுதான் இந்தக்குழந்தையெண்டும் சொல்லவேணும். விளங்கிச்சுதா?

சரியண்ணா

இதை விட்டுப்போட்டு ஏதாவது இசகு பிசகாய் சொன்னால் இந்தக் கிளிநொச்சி ஏரியாவிலையே உன்னை இல்லாமல் பண்ணீடுவன்! உன்ர பிள்ளை உன்ர அம்மா அப்பா தங்கச்சி தம்பி சகலரையும் உயிரோட கொளுத்துவன். பிறகு முள்ளிவாய்க்கால்ல உங்களுக்கு மீள்குடியேற்றம் நடவாது; கருமாதிதான் நடக்கும். என்ன விளங்குதா?

சரியண்ணா|

(02)

பருத்தித்துறையில் கைவிடப்பட்ட வீடொன்றில் சதைவணிகம் நடைபெறுவதாக பொலிஸாருக்கு கிடைத்த இரகசிய தகவலொன்றையடுத்து அவ்வீட்டை சுற்றிவளைத்த பொலிஸார் சதைவணிகத்தில் ஈடுபட்டிருந்த நான்கு பெண்கள் மற்றும் நான்கு ஆண் சதைவணிகர்களையும் கையும் மெய்யுமாக கைதுசெய்தனர். யாழ் மாவட்டத்தில் அண்மைக்காலமாக சதைவணிகம் பெருகிவருவற்கு இச்சம்பவம் சிறந்தவோர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

இந்த நியூசுக்கு என்ன ரைற்றில் வைக்கலாம்?

ம்..எட்டுச்சதை வணிகர்கள் யாழில் கைது எண்டுபோடலாம்

ஏன் யாழில் கைது எண்டு போடுவான் வடமராட்சியில் கைது என்பதுதான் பொருத்தமா இருக்கும்.

ம். அதுவும் சரிதான், போடுங்கோ! போடுங்கோ! போட்டுத்தள்ளுங்கோ.

(03)

முள்ளிவாய்க்கால் சண்டை முடிஞ்சாப்போல நான் பேப்பர் பாக்கிறத விட்டிட்டன் ஏண்டாப்பா?

ஒரு கிக்கான நியூசும் வாரேல்ல. பிறகென்ன மயிருக்கு பேப்பரைப்பாக்கோணும்?

நீயென்ன விசர்கதை கதைக்கிற! முள்ளிவாய்க்கால் சண்டை முடிஞ்சா பிறகுதானே நல்ல கிக்கான நியூஸ் வருகுது. இண்டைக்கொண்டு வந்திருக்குது வாசிக்கட்டா?

ம்ம்... வாசியன் பாப்பம்

விபச்சாரியை பிடித்த வெள்ளை வாகனம்; ஓர் அதிசய நிகழ்வு!

எட என்னது? தொடர்ந்து வாசியப்பா

யாழ்ப்பாணத்தின் உடுப்பிட்டி பகுதியில் விபசாரத்தில் ஈடுபட்டுவந்த பெண்ணொருத்தியை அப்பகுதி மக்கள் வெகுநாட்களாக எச்சரித்துவந்த

போதிலும் தொழில் அமோகமாக நடைபெற்று வந்த நிலையில் சில தினங்களுக்கு முன் வெள்ளை வாகனத்தில் வந்த சிலர் அப்பெண்ணையும் அவரோடு இருந்த கட்டிளங்காளைகள் சிலரையும் மடக்கிப்பிடித்துக்கொண்டு சென்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. வழமையில் ஆட்கடத்தலுக்கு பயன்படுத்தப்படும் வெள்ளை வாகனம் ஒரு விபசாரியை பிடித்துச்சென்றமை ஓர் அதிசய நிகழ்வாகும்.

யாரது பத்மினிதானே? அவளால் எங்கட ஏரியாவும் பேப்பர்ல பேர்வாற அளவுக்கு பேமசாகிட்டு. அது சரி ஏன் பிடிச்சவங்கள்?

பொலிகக்கும் ஆமிக்கும் தண்ணிகாட்டினால் பிறகென்ன செய்வாங்கள்?

அவள் இது தொழிலா செய்யேக்குள்ள இந்த ஊத்தயள் ஓசிக்கு போயிருக்குதுகள். அவளுக்கு கட்டுப்படியார்குமோ? அதுதான் தண்ணிகாட்டியிருப்பாள். அதுக்கேன் ஜீப்பில் வாறதுக்கு வெள்ளைவானில வந்தவங்கள்?

எல்லாம் ஒரு கெத்துதான்

கெத்தும் மயிரும் அதுசரி அவளை பிடிச்சுக்கொண்டு போனாங்கள் எண்டால் அதில விசயமிருக்கு, அவளோட இருந்த கட்டிளம் காளைகளை பிடிச்சுக்கொண்டு போய் என்ன செய்யிறது?

மயிர் புடுங்க, ஏன் பொலிஸ் ஆமில் ஆம்பிள கள்ளர் இல்லையே?

அதுசரி அப்பகுதிமக்கள் வெகுநாட்களாக எச்சரித்து வந்த போதிலும் எண்டு போட்டிருக்கே அது யாரப்பா?

உன்ர கொப்பரும் உன்ர அப்பரும் தான்.

(04)

அங்க திரும்பிப்பாராத

ஏன்? ஏண்டா?

கோவிந் நிக்கிறான்.

கோவிந்தா? யாரது?

போக்கிரி வில்லன்

அவன் பொலிசெல்லோ? இவன் ஆமிக்காரனடா மயிர் வாயை மூடிக்கொண்டு வாடா விசரா. அவனை நீ பாக்கிறதை கண்டால் கூப்பிட்டு காதை பொத்தி தருவான்

பிறகு..

நான் என்ன கதையோ சொல்லுறன்.

பிறகெண்டுறாய். உவன் மட்டுவில் கிழக்குகாம்புக்கு ரான்சரில வந்திருக்கிறான். நடுச்சாமத்தில பொம்புள பிள்ளையள் தனிச்சிருக்கிற வீடா பாத்து உள்ளடுவான். இரவு ஏழுமணிக்கு பிறகு யார் போனாலும் காது பொத்தி வெளுப்பான்

பிறகு..?

பிறகு ஒரு மயிருமில்லை - நீ கோவிந்துவை வாய் பாத்தத அவன் பாத்திட்டான், வரச்சொல்லி கைகாட்டுறான், போ ராசா போ

டேய் உன்னையும் வரச்சொல்லி கை காட்டுறான்.

(05)

என்னுடைய ஆண்டவரே! என்றுமுள்ள தேவனே! நிறைவிசவாசத்தோடு உமை மன்றாடுகின்றேன், கட்டை விரல் நீளமும் இல்லாத குஞ்சாமணியை நாயோ நரியோ கடித்தெடுத்த சிசுக்களின் சடலங்களை என் கண்களில் படாமல் தொலைவாக்கிவிடும். முள்ளிவாய்க்காலில் சண்டை முடிந்த கையோடு இவர்கள் கள்ளங்கள்மாய் ஒத்து கள்ளங்கள்மாய் பெத்து தொப்புள் கொடியைக்கூட சீராக அறுக்காமல் இந்த வவுனியா நகரத்தின் பஸ்நிலையங்களிலும் பற்றைகளுக்குள்ளும் போட்டுவிட்டுச்செல்லும் சிசுக்களை நாய் கடித்த பின்போ நரிகடித்த பின்போ எடுத்துக்கொண்டுபோய் கிடங்கு வெட்டிபுதைக்கும் வேலையை எங்களிற்காக விறிவியும், என்னுடைய ஆண்டவரே! என்றுமுள்ள தேவனே! மூன்று முறிப்பில் நான் கண்டெடுத்து புதைத்த ஆண் சிசுவே நான் புதைத்த கடைசி சிசுவாக இருக்க கருணை காட்டும்.

(06)

நீங்கள் எல்லாம் என்ன மயிருக்கு ரிப்போட்டரா இருக்கிறியன்? உண்மையாய் இது பகிடிக்கதையில்லை. அன்றைக்கு தென்மராட்சில ஒரு பன்ரெண்டுவயசு பெடியன் தன்ர கூட்டாளி மாரோட சேர்ந்து மொபைல் போன்ல பிறந்த மேனிப்படங்கள் பார்த்து கையும் மெய்யுமாக பிடிப்பட்டது உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும், அதுவும் தகப்பனின் மொபைல் போனில் தான் பார்த்திருக்கிறான். தகப்பன்காரன் உங்கடகட்சிக்காரன் எண்டதால நீங்கள் அதை பற்றி மூச்சும் விடேல்ல பிறகென்ன எண்டால் இங்க அந்த ஏ எல் படிக்கிற பிள்ளைக்கு அபோசன் நடந்திருக்கு, அவன் டீப்பியினர் மகள் எண்டதால் சங்கயீனம் வந்திடும் என்று மழுப்பிப்போட்டியன். ஒரு கிழமைக்கு முன்னம் மொட்டை விதானேன்ர மகள் இஸ்கூல் முடிஞ்சு வரேக்குள்ள ஹயசில வந்த ஆக்கள் கடத்திக்கொண்டு போனதாக பரபரப்பா கத்ச்சினம், பிறகு கடத்தின பிள்ளைய விட்டுட்டாங்கள் எண்டும் கதை வந்தது. இதைபற்றியெல்லாம் ஒரு

வரியாவது பேப்பர்ல எழுதேல்ல உன்னைக்கேட்டால் கடத்திக்கொண்டுபோய் சும்மா முலையை கசக்கிப்போட்டு விட்டிட்டாங்கள், கற்பழிச்சிருந்தால் ஒரு பரபரப்பான செய்தியாக்கி ஒரு பக்கத்துக்கு நேரடி ரிப்போட் செய்திருக்கலாம் என்கிறாய். எனக்கு அழுகிறதோ சிரிக்கிறதோ என்று தெரியேல்ல, உனக்கு ம் ஹயசில வந்து கடத்தினது யாரெண்டு வடிவா தெரியும் பிறகென்ன வழமை போல மழுப்பத்தானே செய்வாய்? பரந்தன் மேனகா அநுராதபுர ஜெயில்ல இருக்கிற தன்ர புரியன திருகோணமலை ஜெயிலுக்கு மாத்திரச்சொல்லி அந்த சிங்கள் ஜெயிலரிட்ட கேக்க அவன் தன்னோட ஒரு நாளைக்கு படுத்து உபரியாய் இருபதுநாயிரம் ரூபாய் காசும் ஒரு மொபைல் போனும் தரச்சொல்லி கேட்டதை அவன் உனக்குத்தானே வந்து சொன்னவன், இதுபற்றி நீ இந்த நிமிசம் வரையும் எதுகுமே செய்யேல்ல என்பது உனக்கு ஞாபகம் வரேல்லையோ? இப்ப என்ன மயிர் பிடுங்கிக்கொண்டே இருக்கிறியள்? அது போக அந்த கரடிப்போக்கு சந்தில இருக்கிற வசந்தி அக்காவை பற்றி நீ எத்தின தரம் ரெக்கி எடுத்தனி? எண்டதெல்லாம் எனக்கு தெரியும். வெலிக்கடை ஜெயில்ல இருக்கிற தன்ர புரியனை பாக்கப்போகேக்க அங்க ஜெயிலர் மார் தங்கனோட படுத்தாதான் உன்ர புரியனை பாக்க விடுவமெண்டு வசந்தியக்காக்கு நிபந்தனை விதிச்சதையும் நீ ரெக்கி எடுத்திருப்ப தானே? வசந்தியக்காக்கு எண்டில்ல அங்க எந்த தமிழ்க்கைதிய பாக்க போற பொம்புளைக்கும் இதுதான் கொண்டிசனாம். அந்த பொம்பிளையாளுக்கும் வேறவழியில்லை இந்த சங்கதியும் உனக்கு நிச்சயமாய் தெரியும், இதையெல்லம் நீ பேப்பர்ல எழுதினால் இந்த கோடையிலும் அடைமழை பெய்யும். அதைவிடு! நட்ட நடு யாழ்ப்பாணத்தில அந்த லொச்சில விபசாரம் நடந்திருக்கு, லொச் ஓனரோட பதின்மூண்டுபேர் பிடிப்பட்டிருக்கினம், உன்னை போல ஆக்களெல்லாம் எதுவும் நடக்காத போல திரியிறியள். அந்த லொச்சில தொழில் நடத்தினது ஆரெண்டு உனக்கு தெரியும் தானே? சத்தியமா தெரியாதெண்டு சொல்லிமட்டும் நடக்காத, அன்றைக்கு யாழ்ப்பாண பஸ் ராண்டில அந்த பெட்டையினர் நெஞ்சில கைவச்ச பெடியன அவள் பொலீஸரேசன் வரைக்கு அடிச்ச இழுத்துக்கொண்டு போனத நீயுந்தானே நிண்டு பாத்தனி? உனக்கு பெட்டையையும் வடிவாததெரியும் பெடியனையும் வடிவாய் தெரியும், பிறகுமேன் கள்ள மொளனம்? இதெல்லாம் உங்களுக்கு முக்கியமான செய்தியில்ல, உங்களுக்கெல்லாம் நயந்தாரா வேசையாடினால் தான் செய்தி, படத்தோட அட்டகாசமாய் போடுவியள்.

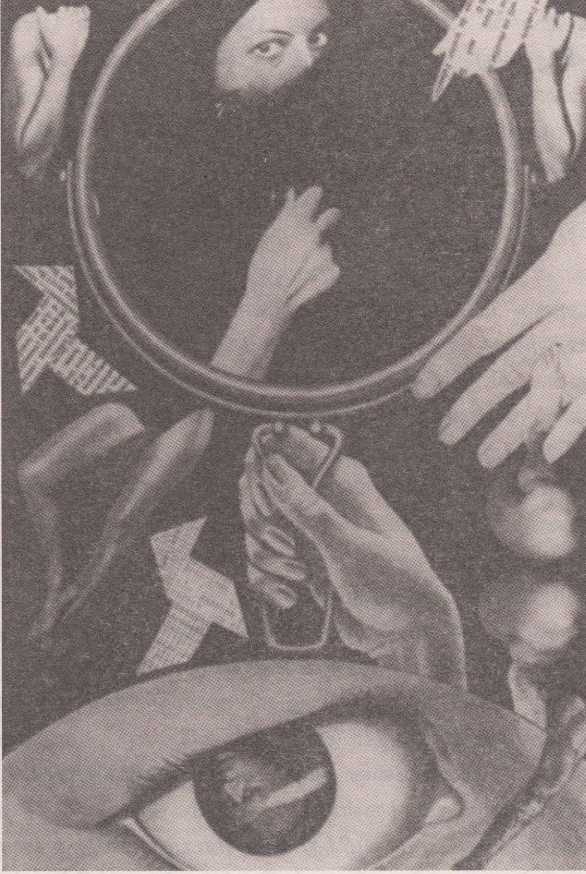
(07)

40 நாட்களில் வளர்க்கப்பட்டு விற்பனைக்கு வந்துவிடும் பிரோயிலர் கோழிவகை 12 விதமான கெமிக்கல்ஸ் கோழி சாப்பிடும் உணவோடு கலக்கப்படுகிறது. பிரோயிலர் கோழிகளுக்கு அளவுக்கதிகமாக அன்ரிபயோட்டிக் மருந்துகள் கொடுக்கப்படுகிறது, இதனால் கோழிகளுக்கு வருகின்ற நோயை குணப்படுத்த முடியாமல் போவதோடு இறைச்சியை சாப்பிடும் எங்களுக்கும் நோய்க்கூறுகள் தோன்றுகின்றன. இது ஆய்வில் கண்டறியப்பட்ட உண்மை. ஆண்களின் விந்திலுள்ள உயிரணுக்களை இது அழிக்கிறது, குழந்தையின்மைக்கு முக்கியகாரணம் இந்த புரோயிலர் கோழிதான். டயோஸலின் பொஸ்பெற், டினிடோல்மைடு, டயோமுலின் ஹய்யோடஜின், மைக்ரோ மைன் பிசி எப், டொசிலின் இ. எஸ், யூ எஸ், குர்டாடொக்ஸ், எம் எஸ், நோவா சில்பிளஸ் போன்ற மருந்துகளை ஊசிமூலம் போடுகிறார்கள், இந்த மருந்துகள் தான் சின்னஞ்சிறுமிகளையும் பூப்படையச்செய்கிறது, இதுதான் பொதுவான விளக்கம். இனி விடயத்துக்கு வருவோம், இப்பொழுது யாழ் குடாநாட்டில் இலாபகரமான தொழில்களில் இந்த புரோயிலர்கோழி விற்பனையும் ஒன்று. இத்தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் யாரென்றால் தடுப்புமுகாம்களில் இருந்து விடுவிக்கப்பட்டோர்தான். இவர்களுக்கு இத்தொழிலை ஆரம்பித்துக்கொண்டு நாடாத்த சகல வழிகளிலும் இராணுவப்புலனாய்வுப்பிரிவினரே உதவி வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. 2009 மேயுடன் யுத்தம் முடிவடைந்து விட்டதாக கூறப்பட்டாலும் இவ்வாறான தொழிலில் ஈடுபடுவது யாழ்குடாநாட்டில் பரவலாகி வருவது தமிழனித்தின் மீது இன்னொரு மோசமான யுத்தம் கட்டவிழ்த்து விடப்படுள்ளதன் வெளிப்பாடேயாகும். இதிலிருந்து யாரும் தப்பித்துவிட முடியாது எனுமளவிற்கு ஆபத்தானது என்பதையும் மறுதலையாகக் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது.

(08)

யாரடா அந்தான்? யெகோவாவின் சாட்சியங்கள், மாதிரி பிரச்சாரம் செய்யுது?

அந்தான் ஒரு லூஸ் மச்சான், ஒவ்வொரு நாளைக்கும் ஒவ்வொரு இடத்தில நிண்டு ஒவ்வொண்டை கட்டுரை வாசிக்கிறமாதிரி சொல்லிக்கொண்டு நிக்கும். நேற்று கஸ்தூரியார் ரோட்டில் நிண்டு லீசிங் கம்பனியை பற்றிச்சொல்லிச்சுது. இண்டைக்கு பஸ் ஸ்ராண்டில நிண்டு புரோயிலர்கோழியை பற்றி சொல்லுது. நாளைக்கு வேற இடத்தில் நிண்டு வேற

ஒண்ட சொல்லும்.

லூஸ் எண்டு சொல்லுறாய் அந்தாள் இந்தளவுக்கு தெளிவாய் கதைக்குது

ஏன் லூசெண்டால் தெளிவா கதைக்கக்கூடாதே? அந்தாள் ஒரு வாத்தியடா, கடைசி சண்டயில மல்டி பெரல் அடிச்ச பெண்சாதியும் இரண்டு பிள்ளையளும் அதிலயே செத்துட்டாங்கள்.

(09)

யாழ்ப்பாணம் பெரியாஸ் பத்திரிக்கு ஜனாதிபதியின் மனைவியோடு தனது அபிமான நடிகையும் நோயாளரை பார்க்க வந்த நேரம் நரையனும் அங்கேதான் இருந்தான். தனது அபிமான நடிகையை நேருக்கு நேராய் கண்டு கழித்தபோது பிறவிப்பயனை அடைந்துவிட்டதாய் உணர்ந்தான். நோயாளிகளுடன் அவள் அளவளாவிக்கொண்டிருந்ததைப் பார்த்த போது நரையனுக்கு நானும் ஒரு நோயாளியாக இருந்திருக்கக் கூடாதா? எனும் பெரும் ஏக்கமெழுந்தது. அவள் நோயாளிகளுடன் அளவளாவி முடித்து விருந்தினர் மலசலகூடம் போய்வந்ததும் ஜனாதிபதியின் மனைவியோடு பாதுகாப்பு படையினர் சூழ புறப்பட்டுச்சென்றாள். கண்ணிமைக்கும்

பொழுதில் அந்த மலசல கூடத்தில் நுழைந்த நரையன் தனது கைக்குட்டையால் மலசலகூடக் கோப்பையை வழித்துத்துடைத்து தனது கண்ணில் ஒற்றி ஒரு ரிகபைக்குள் போட்டுக்கொண்டான். (சின்ன விரல் அளவில் ஒரு மயிர்த்துண்டும் கைக்குட்டையில் ஒட்டிக்கொண்டது. அது தனது அபிமான நடிகையினுடையது என நரையன் உறுதியாக நம்புகிறான், நாங்களும் நம்புவோம்) அந்த ரிகப்பையை தனது தலையணைக்கடியில் வைத்து காலையில் நித்திரை விட்டெழுந்ததும் அதை எடுத்துக் கண்ணில் ஒற்றிக்கொண்ட பின்னரே அவனது அன்றைய நாள் தொடங்குகின்றது.

(10)

“சிங்கள ராணுவம் தமிழ்ப்பெண்களை வல்லுறவுக்கு உட்படுத்துவது குறித்து அவர் தொடர்ந்து விளக்கமளிக்கும் போது, பொதுவாக சிங்களப்பெண்கள் ஒழுங்காக குளிப்பதில்லை. சிலவேளைகளில் பத்துலக்கி முகம் கழுவுக்கூட மறந்து விடுகின்றனர். மேலும் சிங்களத்திகள் தலைக்கு தேங்காயெண்ணை தான் பூசிக்கொள்வார்கள். சிலர் எருமை நெய்யையும் தலையில் பூசிக்கொள்வதுண்டு, குளிப்பது ஐந்து நாளைக்கு ஒருதடவைதான். சவர்க்காரத்தையும் அவ்வளவாக பாவிப்பதில்லை இதனால் அவர்களது யோனிகள் நிதமும் எலி செத்த நாற்றமடித்துக்கொண்டிருக்கும். ஆனால் தமிழ்ப்பெண்களோ இதற்கு முற்றிலும் நேரெதிரானவர்கள், நாளுக்கு இருதடவைகள் பத்துலக்கி முகம் கழுவுவர். தலைக்கு நல்லெண்ணை அல்லது வாசனைத்திரவியத்தைதான் பூசிக்கொள்வர். சனிக்கிழமை தோறும் இலுப்பைப் பிண்ணாக்கையோ அல்லது சிகைக்காய் தூளையோ அவித்து தலையில் தேய்த்து நீராடுவர். வழமையில் நாளுக்கு இரு தடவைகள் குளிப்பதை வழக்கமாக கொண்டிருப்பர். நாளுக்கு ஐந்து தடவைகள் தமது யோனியைக் கழுவி மூத்திர நாற்றத்தின் சுவடே தெரியாமல் துய்மையாக வைத்துக்கொள்வர். மாதவிலக்கு நாட்களிலும் தமிழிச்சிகளின் யோனிகள் தூய்மையாகவே இருக்கும். சாதாரண நாட்களில் கூட தம் இனப்பெண்களின் உடல் தூய்மையின்மை காரணமாக வேண்டா வெறுப்பாக முகக்கவசமணிந்து உடலுறவு கொள்ளும் சிங்களவர்கள் தமிழ்ப்பெண்களை அவர்களது உடல் தூய்மைக்காகவே வல்லுறவுக்கு உட்படுத்துகின்றனர். இதுவரை ஒரு தமிழனாவது சிங்களப்பெண்ணொருத்தியை வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தியதை நாள் கேள்விப்பட்டதேயில்லை” எனக் குறிப்பிட்டார். தமிழ்ப்பெண்கள் அசகத்தமாக இருந்தால் சிங்கள இராணுவம் அவர்களை வல்லுறவுக்குட்படுத்தாதா

என்ற கேள்விக்கு அவர் பதில் சொல்ல மறுத்து விட்டார்.

(11)

இந்த நபரோடு இதுவரை 60 பேர் பரிசோதனைக்குட்படுத்தப் பட்டுள்ளனர். அனைவருமே இறுதி யுத்தத்தில் நேரடித்தாக்கத்திற்கு உள்ளானவர்கள் என்பதை பிரதானமாக குறிப்பிடவேண்டும். இவர்களுக்கு ஆண்குறி விறைப்படையும் தன்மையை இழந்து விட்டது. இக்குறைபாட்டை Erectile dysfunction என்று குறிப்பிடலாம். இது பரம்பரை அலகு ஓமோன் குறைபாடு, நரம்புத்தொழிற்பாட்டு குறைபாடு போன்றவற்றால் ஏற்படுவதாக கூறப்பட்டாலும் இங்கே பரிசோதனைக்குட்பட்ட நபர்களுக்கு பாலுணர்வு உந்துதலை சிதறடிக்கக்கூடிய வகையில் யுத்தத்தின் போது நேர்ந்திருக்கக் கூடிய மரணங்கள் அல்லது வேறு சம்பவங்கள் ஏதுவாயமைந்திருக்கலாம். இக்குறைபாடானது பயனுள்ள உளவள ஆலோசனை மற்றும் ஆற்றுகைமூலமாக படிப்படியாகவோ அல்லது shockwave therapy மூலமாகவோ நீக்கப்படல் வேண்டும். ஏனெனில் இந்நபர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் திருமணமானவர்கள் என்பதால் பல்வேறு சமூகப்பிரச்சனைகளுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியேற்படும்.

(12)

சொந்த இடம் விசுவமடு. புனர்வாழ்வு முகாமில் இருந்து எங்கள் 2010 இல கொண்டு போய் மீள் குடியேற்றம் செய்தாங்கள். அன்றைக்கு இரவு 12 மணியிருக்கும் வீட்டுக்குள்ள புகுந்த ஆமிக்காரர் எனக்கு முழங்காலில் கொட்டனால அடிச்சாங்கள். அவங்கள் கையில் கிறிஸ் கத்தி வச்சிருந்தாங்கள். எனக்கு பக்கத்தில் படுத்திருந்த ரெண்டு பிள்ளையளும் திடுக்கிட்டெழும்பி பயத்தில கத்த அதுகளுக்கும் கொட்டனால அடிச்சாங்கள். பிறகு எனக்குப் பக்கத்தில் வந்து என்னை பிடிச்சு இழுத்தாங்கள். அப்ப எனக்குபக்கத்தில் இருந்த என்ர தம்பி அக்கா பாவம் அவவை ஓண்டும் செய்யாதேங்கோ எண்டு அவங்கட கால பிடிச்சு கெஞ்சினான். அவங்கள் தம்பியை பிடிச்சு அவன்ர கழுத்த சவட்டி முறிக்கிறமாரி இழுத்துக்கொண்டு போய் அவன்ர கையள பின்பக்கமாய் கட்டுறுதுக்கு உடுப்புக்காய போட்டிருந்த கொடிக்கயிறறை பிடிச்சு அறுத்தாங்கள். தம்பியின்ர கைய கட்டுறத பார்த்ததும் என்னை குடும்பத்தோட கொல்லப்போறாங்கள் எண்ட பயத்தில என்ன பிடிச்சு வச்சிருந்த ஆமிக்காரனை தள்ளிப்போட்டு வெளியால

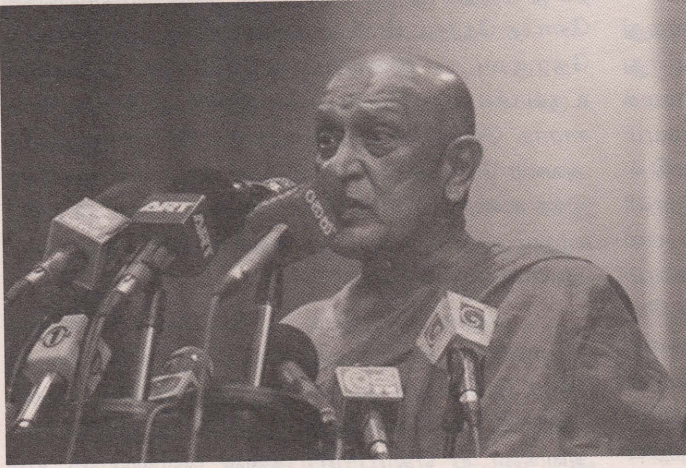
ஓடினன். அப்ப என்ர பின் மண்டேல அடி விழுந்துது. பிறகு மூண்டு ஆமிக்காரங்கள் என்னை பிடிச்சுக்கொண்டு வீட்டுக்கு பின்னால இருக்கிற பற்றேக்குள்ள இழுத்துக்கொண்டு போகேக்குள்ள என்னால முடிஞ்ச மட்டும் திமிறியோடப்பார்த்தேன். முடியேல்ல, பற்றேக்குள்ள கொண்டுபோய் மூண்டு பேரும் என்னை மாறி மாறி கற்பழிச்சாங்கள்.. நான் மயங்கீட்டன், எனக்கு மயக்கம் தெளியேக்க அஞ்ச பிள்ளையளின்ர தாயான என்ர தங்கச்சிய மற்றப்பக்கத்தால இழுத்துக்கொண்டு வந்தாங்கள். தங்கச்சி, லேர்லேர் நான் அஞ்ச பிள்ளையளின்ர தாய் என்னை ஓண்டும் செய்யாதேங்கோ என்று மன்றாடினாள், அவங்கள் அவளின்ர உடுப்ப கிழிக்கிற சத்தம் கேட்டது. அப்பதான் அவள் எனக்கு மென்ஸ்ஸ் சேர் ஓண்டும் செய்யாதேங்கோ என்று கத்தினாள். நாலு ஆமிக்காரர் அவளையும் மாறிமாறி கெடுத்துப்போட்டு திரும்ப என்னிடம் வந்து தலை மயிர பிடிச்சுக்கொண்டு இன்னொரு காணிக்குள்ள இழுத்துக்கொண்டு போனாங்கள், லேர் லேர் என்னால் இனி ஏலாது சேர் என்று முனகினேன். சத்தம் வெளியில வரேல்ல. அடுத்து நாலு பேர் என்னை மாறி மாறி கெடுத்தாங்கள். பெண்ணுடம்புக்குள்ளால ரத்தம் கொழ கொழ வென்று சூடாய் வழிந்து கொண்டிருப்பதை உணர் முடிஞ்சது. அவ்வளவுதான் திரும்பவும் மயங்கீட்டன். எங்களுக்கெண்டில்லை மீள் குடியேறின அநேகமான பொம்பிளையளுக்கு இரவுகளில இதுதான் நடந்தது.

இதுவரை கோவையில் இடப்பட்ட பதினொரு ஆவணங்களையும் நீங்கள் வெகு நிதானமாக வாசித்து முடித்திருப்பீர்கள். இதை விடவும் சிக்கலான பல பிரச்சினைகளுக்கு சுமுகமான தீர்வை முன்மொழிந்த உங்களுக்கு இப்பிரச்சினைக்கான தீர்வை முன்மொழிவதற்கு அதிகநாட்கள் தேவைப்படாது என்ற போதிலும் எமது குழும விதிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதற்காகவே 60 முழு வேலை நாட்கள் இப்பிரச்சினைக்கான தீர்வினை முன்மொழிய உங்களுக்கு அவகாசமளிக்கப்பட்டிருக்கின்றதென்பதை மீளவும் உங்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புவதோடு இப்பிரச்சினைக்குரிய நபரின் சகலவிதமான வாசிப்பினையும் குறிப்பாக பத்திரிக்கை வாசிப்பினை உடனடியாக தடை செய்ய வேண்டும் எனும் நமது நிபுனர் குழுவினது தீர்வினையும் உங்களது பரிசீலனைக்காக முன் வைக்கின்றோம்.

வணக்கத்திற்குரிய மாதுளுவாவே சோபித தேரர் என்ற அரசியல் செயற்பாட்டாளர்.

சாமிநாதன் விமல்

விரிவுரையாளர் மொழியல் ஆங்கிலத்துறை
யாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழகம்

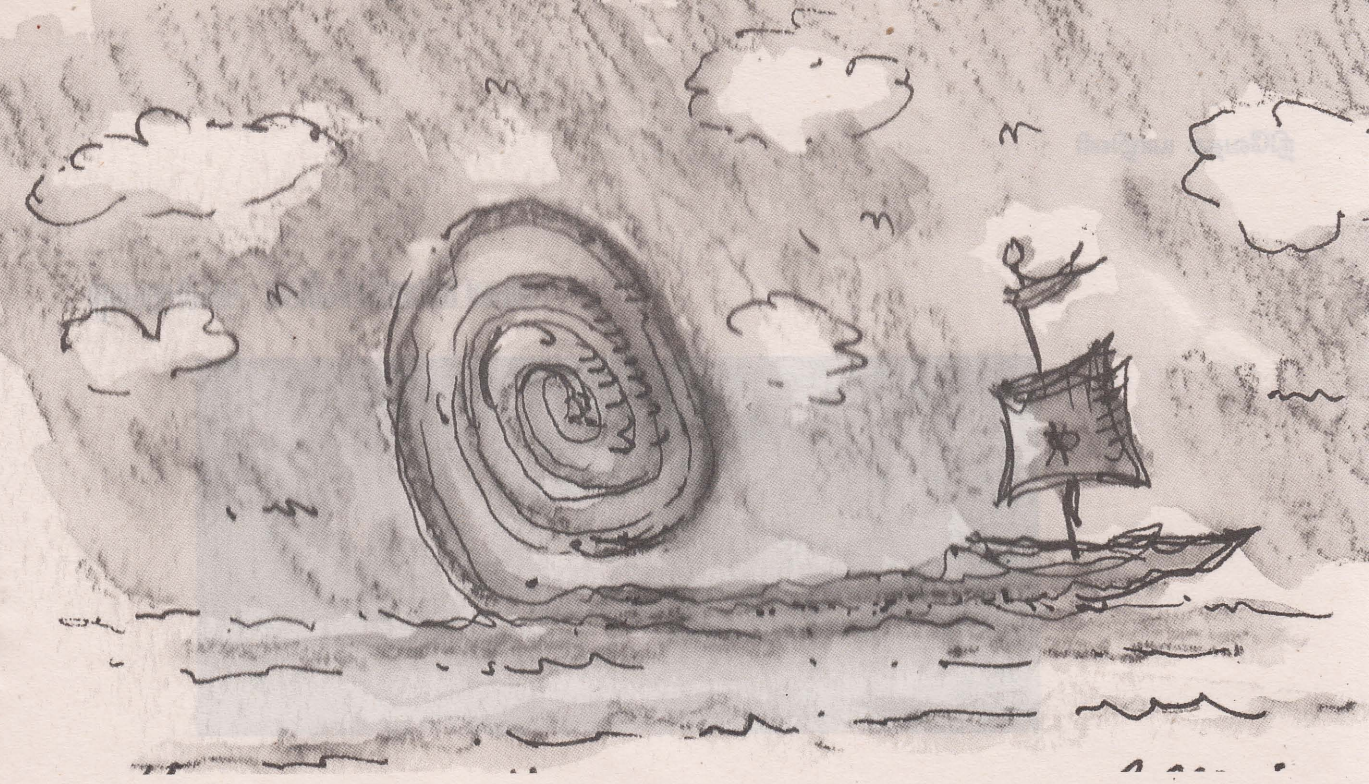
மா துளுவாவே சோபித தேரர் என்ற பெயரும் அவருடைய புகைப்படமும் பெரும்பாலும் தமிழ் சமூகத்திற்கு அறிமுகமாகியது ஒருவகையில் தவறான அறிமுகத்துடனேயே என்ற தகவலுடன் இந்த இரங்கல் குறிப்பை தொடங்குவது பொருத்தமானது என்று கருதுகின்றேன்.

சமூகவியல் பேராசிரியர் தம்பையாவின் Buddhism Betrayed என்ற நூலின் அட்டைப்படம் மாதுளுவாவே சோபித தேரரின் புகைப்படத்தைகொண்டதாக வெளிவந்தது. இலங்கையில் பௌத்தப் பிக்குகளுடைய தீவிரவாத சிங்கள பௌத்த நிலைப்பாட்டை எடுத்துக்காட்டப்படுகின்ற ஒரு குறியீடாக வணக்கத்திற்குரிய சோபித தேரர் உரையாடும் ஒரு புகைப்படம் குறிப்பிட்ட நூலின் ஆசிரியரோ அல்லது வெளியீட்டாளரோ தெரிவுச்செய்ததாக இருக்கலாம். ஆயினும் சமூகத்திற்கான அதன் தொடர்பாடலானது அது ஒரு வெறும் குறியீடு மட்டுமே என்ற கருத்துடன் சென்றடையவில்லை. அவரே சிங்கள பௌத்த தீவிரவாதத்தின் குறியீடு என்ற கருத்தை வழங்குவதாக குறிப்பிட்ட அட்டைப்படம் அமைந்தது. அதற்கு காரணம் அவர் அப்போது சமூக அரசியல் வெளிக்குள் நன்கு அறிமுகமானவராக இருந்தமையாகும். வெறும் புத்தகமோ அல்லது அதன் அட்டைப்படமோ சமூகத்தில் பெரும் குழப்பத்தை உருவாக்க காரணமாகாது என்பது உண்மை.

ஆனாலும் குறிப்பிட்ட புத்தகம் இலங்கையில் தடை செய்யப்பட்டமையானது இந்த புத்தகத்தையும் அதன் உள்ளடக்கத்தையும் விட அதன் அட்டைப்படத்தை சனரஞ்சகமாக்க காரணமாகியது. 'உள்ளடக்கத்தை விட வெளித்தோற்றத்தை முதன்மைப்படுகின்றதும் வெறும் முகத்தை மட்டுமே பார்த்து அகத்தை புரிந்துக்கொள்கின்றதுமாகவே பொதுப்போக்குக்குள்ள வகையில் இது எதிர்பார்க்கப்படக்கூடியது. ஆயினும் இந்தத் தவறானது குறிப்பிட்ட புகைப்படத்தின் வெளித்தோற்றம் புலப்படுத்திய அபிப்பிராயத்திற்கும் புத்தகம் உள்ளடக்கத்தில் கொண்டிருந்த கருத்துக்களைச் சார்ந்த

சூழ்நிலைக்கும் இடையிலான முரண்பாடான நிலைமையாகும். அந்தப் புத்தகத்தின் அட்டையில் மாதுளுவாவே சோபித தேரர் உணர்ச்சிகரமாக உரையாடிக்கொண்டிருக்கும் அந்தப் புகைப்படம் எடுக்கப்பட்ட நிகழ்வானது இனவாதத்தை தூண்டுகின்ற நிகழ்வொன்றின்போது எடுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. 1987 ஆம் ஆண்டில் அப்போதைய ஆட்சியாளர்களால் தொழிலாளர் தினம் தடைசெய்யப்பட்டதுடன் அந்த தடையை மீறி நடத்தப்பட்ட ஊர்வலத்தின் மீது பொலிசாரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட துப்பாக்கிப் பிரயோகமானது இரு இளைஞர்களின் உயிரை பறித்தது. அதனைக் கண்டித்து நடத்தப்பட்ட கூட்டத்தில் சோபித தேரர் உரையாடும்போது எடுக்கப்பட்ட புகைப்படமே குறிப்பிட்ட புத்தகத்தின் அட்டைப்படமாக இருந்தது. இது பற்றிய தவறான புரிதல் இன்றும் தமிழ் சமூகத்தின் மத்தியில் இருப்பதனாலேயே நான் இதனை இப்போது மீண்டும் சுட்டிக்காட்டவேண்டியிருக்கின்றது.

சோபித தேரர் முற்றுமுழுமையாகவே இனவாதத்தை கைவிட்டவர் என்றோ அவருடைய எந்தச் செயற்பாடுகளும் இனவாத அணியை பலப்படுத்துவதற்கு துணைநிற்கவில்லை என்றோ கூறமுடியாது. குறிப்பாக இந்து - லங்கா உடன்படிக்கையும் இந்திய இராணுவத்தின் வருகையும் எதிர்த்து நடாத்தப்பட்ட சமூக அரசியல்

மவுனத்தின் மீது மிதக்கும் படகு

- சித்தாந்தன்

LDலைகள் எழுந்து பறக்கும் ஒரு மாலையில்
கடைசியாக அவனைச் சந்திக்கின்றேன்.

மழைத்ததுளியைப் போலவே

பார்வைகளால் ஈரம் சொட்டுகின்றான்.

நாவெழாத வார்த்தைகளால்

ஏதேதோ பேசிக்கொண்டிருக்கிறான்.

கணங்கள்

செம்பழுப்பேறி உதிர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன.

வானத்துக்கு இடப்படாத கதவு குறித்து

அவன் பலமுறை சொல்லக் கேட்டிருக்கின்றேன்

இக்கணம்

அவனே வானத்தின் மிகப்பெரிய கதவுபோலிருக்கிறான்.

மேகங்களைத் தருவிக்கின்றது

அவனது கண்ணீர்.

காரணம் காணும் ஆவல்

மேலெழுந்து பறக்கவில்லை என்னில்.

மவுனத்தின் சிறகுகளை

மேற்சட்டையாக அணிந்திருக்கிறேன்.

என் கண்களுக்கு ஒளியில்லை

சாபத்தின் கிடங்கில் வெந்துகொண்டிருக்கிறேன்.

கடைசிவரை

நான் பேசக் காத்திருந்தவற்றை

அவன் மவுனத்தால் பேசிக்களைக்கின்றான்.

மவுனத்தின் மொழியின் மீது

நத்தையாக ஊர்ந்து செல்லும் படகில்

நானும் அவனும் பயணித்துக்கொண்டிருக்கின்றோம்

எதிரெதிர்த் திசைகளில்தான்.

என்றாலும்

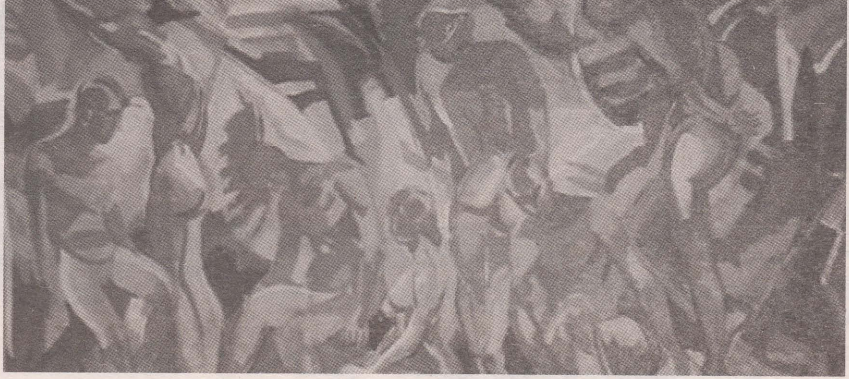
வானத்துக்குக் கதவுகளானவனின்

பூட்டாகவும் சாவியாகவும்

நான் ஒருபோதுமிருக்க விரும்பவில்லை.

வானத்தை விடவும்

அழகாக இருக்கின்றது அவனது மவுனம்.

வாழ்வின்/ வரலாற்றின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் ஏதோ ஒன்றின் தேவை, மற்றையவனையேதையும் விஞ்சி நிற்கிறது. காலம் நகர நகர, தேவைகளைப் போலவே வாழ்தலின் நோக்கங்களும், காரணங்களும், இலக்குகளும் மாறிக் கொண்டேயிருக்கின்றன. கருத்துக்கள், அபிப்பிராயங்கள், அரசியல் நிலைப்பாடுகள் உருமாறியபடியிருக்கின்றன. இன்றைய பின்காலனிய, முதலாளித்துவ, அடையாளங்களின் பன்முகத்தன்மை உணரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் உலகில் தன்னிலையையும், அது சார்ந்த சிறப்புரிமைகளையும் எவ்வாறு விளங்கிக் கொள்வதென்ற கேள்வி இந்தக் கட்டுரையின் அடிப்படையாகிறது.

இன்றைய நவகாலனிய உலகில் சமூக கூட்டு/ அசைவியக்கங்களுக்கான தேவை, மாற்றங்களை முன்னெடுக்கும் போராட்டங்களில் அவற்றின் பங்கு குறித்த புரிதல் இருந்தாலும், அனுபவங்களைப் பொதுமைப்படுத்துவதில் இருக்கும் சிக்கல், சிலவேளைகளில் அந்தக் கூட்டு முயற்சிகளை விட்டு மனிதர்களைத் தூர விலத்தி விடுகிறது

நீதி, அறம், சமத்துவம் போன்ற பல்வேறுபட்ட நோக்கங்களும், இலக்குகளும் சமூக அசைவியக்கங்களை வழிநடத்திச் சென்றுள்ளதை வரலாற்றில் நாங்கள் காணலாம். இன்றைய உலகின் சிக்கார்ந்த சமூகவமைப்போ பல முரண்பட்ட, ஒன்றையொன்று இடையீடு பாவும் பொருளாதார, அரசியல் அமைப்புக்களின் வலைப்பின்னலை பின்னணியாகக் கொண்டது. மேற்கூலக நாடுகளின் இனத்துவம், நிறம் சார்ந்த வன்முறைகள் பற்றிய கேள்விகளை எழுப்பும்போது, பல பில்லியன் டொலர்கள் பெறுமதியான கூகிள் நிறுவனத்தின் சினிளி வாச வெள்ளையின் அமெரிக்கரல்லாதவரொருவர் தேர்வானதன் சாத்தியப்பாடுகளையும் நினைவுகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. Trayvon, Sandra என இன்னும் பல கறுப்பினத்தவர்கள் அமெரிக்காவில் இனவாதத்துக்குப் பலியானதை நினைவுகூறும் அதேவேளை, கறுப்பினத்தவரை நாட்டின் தலைவராக ஏற்றுக்கொண்ட சகிப்புத்தன்மை கூடிய சமூகம் என்ற குரல்களும் எழாமலில்லை. நவதாராளவாத முதலாளித்துவம் தனது பன்முகத்தன்மையை விளம்பரப்படுத்தும் தருணங்களிலை.

இது தொடர்பாடல்களின் காலம். கணத்துக்குக் கணம் தகவல்களாலும், செய்திகளாலும், காணொளிகளாலும், கட்டபுலன் பிம்பங்களாலும் தன்னிலை தீண்டிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் காலம். ஒரு செய்தியை/தகவலை அறிந்து, பெற்று அதனை உள்வாங்கி செரித்துவிட முன்னர் உலகம் அதுபோன்ற பல்வேறு தகவல்களைக் கடந்து சென்றுகொண்டிருக்கிறது. பெரும் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பாக, இணைய அலையாக உலகம் முழுவதும் சில நாட்களில் பரவும்

விடயங்கள், அதேவேகத்தில் காணாமல் போகின்றன. அதே அலையுடன் அடிபட்டு மனித எதிர்வினைகளும் மிக வேகமாக ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்றுக்கு கடந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. தமிழகத்தின் சாதிப்படுகொலைகள், இணையத்தில் வெளியான ஈழப்பெண்ணொருவரின் படம், கனடாவில் பூர்வ குடியினருக்கும் அரசு நிறுவனங்களுக்குமிடையே முறுகலைத் தோற்றுவித்திருக்கும் காட்டு அரிசி அறுவடைப் பிரச்சனை - என இன்னும் பல சமகால நிகழ்வுகள் நான் சார்ந்த இணைய உலகை நிரப்பியிருக்கின்றன. இணைய ஊடகங்களில் எப்போதும் உரத்தொலிக்கும் நீதி, அறம், நியாயம் சார்ந்த உரையாடல்களுக்கு மத்தியில், இலத்திரனியல் தொடர்பாடல்களின் உலகில் தன்னிலையின் நிலைதகைமையை (positionality) கண்டுணர்ந்து கொள்வதென்பது மிகச் சிரமமாகிவிட்டிருக்கிறது.

எந்த நிகழ்தலின் போதும் வெளிப்படையாகப் புலப்படும் ஒடுக்குமுறைகளை விடவும், புலனாகா, பொருள் மதிப்பிடமுடியா அமைப்பார்ந்த வன்முறைகளே எனது கவனத்தைக் கோருகின்றன. புலன் வன்முறைகளும் (tangible violence), புலனாகா வன்முறைகளும் (intangible violence) சமயங்களில் ஒரே தளத்திலும், பிற சந்தர்ப்பங்களில் வெவ்வேறு தளங்களிலும் நிகழ்கின்றன. புலனாகும் வன்முறைகள், சனநாயகமென்ற பெயருடன் கட்டமைக்கப்படும் வெளிகளில் பெரும்பாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாதவை. சமவுரிமை, சம நீதி என்ற விழுமியங்களைக் கொண்டிருவாக்கப்படும் நீதி நிறுவனங்கள் இந்த சனநாயக வெளிகளின் வன்முறைகளைக்கண்காணிப்பிலும், கட்டுப்பாட்டிலும் வைத்திருக்கவென உருவாக்கப்பட்டவை. இந்த அற நிறுவனங்களின், கருத்தாக்கங்களின் அடித்தளங்களில் ஊடுபாவிருக்கும் புலனாகா வன்முறையின்/ஒடுக்குமுறையின் கட்டுமானங்களை எவ்வாறு புலனறியச் செய்வது? வார்த்தைகளும், ஒலிவடிவமும், எழுத்து வடிவமும் கொடுத்து, ஓர் உருவத்துக்குள், சட்டகத்துக்குள் கட்டடங்க மறுக்கும் வன்முறைகளை, ஒடுக்குமுறைகளைப் பற்றி எப்படிப் பேசுவது?

அறிமுகமும் பின்னணியும்

(தனித்த அடையாளங்களில் கவனங்கொள்வது ஏன் ஆபத்தானது?)

ஒரு தனிநபர் பல்வேறு அடையாளங்களை சமந்து கொண்டிருக்கிறார், அல்லது பல அடையாளங்கள் விரும்பியோ விரும்பாமலோ அவர் மீது முத்திரையிடப்படுகின்றன. அந்த ஒவ்வொரு அடையாளமும் வேறுபட்ட சிறப்புரிமைகளை,

அல்லது ஒடுக்குமுறைகளை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. எனவே ஒற்றை அடையாளத்தை மட்டுமே நாம் பார்க்கும்போது, அதன் சிறப்புரிமை/ஒடுக்குமுறை பற்றிய உரையாடல்களில் அதே நபர் சமந்திருக்கும் மற்றைய அடையாளமொன்றைத் தொடரும் சிறப்புரிமை/ஒடுக்குமுறை விடுபட்டுப் போகின்றது. இங்கே சிறப்புரிமை/ஒடுக்குமுறை என்ற துவித எதிர்நிலைகளை குறிப்பிட்டாலுமே கூட, அவற்றுக்கிடைப்பட்ட, அவற்றைக் கடந்த, பல்வேறு அனுபவங்களின் சாத்தியப்பாடுகளை அடையாளங்கள் கொண்டிருக்கின்றன என்பதையும் நான் மறுக்கவில்லை.

ஒன்றையொன்று இடைவெட்டிக் கொள்ளும் வேறுபட்ட ஒடுக்குமுறை நிறுவனங்களை விளங்கிக்கொள்ள Intersectionality என்ற கருத்தாக்கம் Kimberlé Crenshaw வினால் 1989ம் ஆண்டளவில் அறிமுகப்பட்டது. கறுப்பினப் பெண்ணொருவரின் மீதான வன்முறையை தனியே அவரது கறுப்பின அடையாளத்தை மட்டும் வைத்தோ, அல்லது அவரது பெண் என்ற பாலின அடையாளத்தை மட்டும் வைத்தோ மதிப்பிடவும் புரிந்து கொள்ளவும் முடியாதென்றும், அந்த இரு அடையாளங்களையும் கருத்திற்கொண்ட, அவையிரண்டின் இடையீட்டையும் கவனங்கொள்கிற அணுகுமுறையே அந்த வன்முறையை விரிவாக விளங்கிக்கொள்ள வழிவகுக்குமென்றும் இந்தக் கருத்தாக்கத்தினை முன்வைத்து விளக்கலாம்.

அதனால்தான் என்னால் 'பெண்' என்ற ஒற்றை அடையாளத்தைப் பற்றி மட்டுமே இப்போது எதையும் எழுதவோ, பேசவோ முடியாமலிருக்கிறது. பெண்ணுடல், பெண் எனும் அடையாளம் மீதான வன்முறைபரவலானது என்பதை ஏற்றுக்கொண்டாலுமே கூட, ஒரு தனிநபர் நடத்தப்படும் விதம் அவரது மற்றைய அடையாளங்களிலும் தங்கியிருப்பதை குறிப்பிட்டாக வேண்டியிருக்கிறது. பெண்/ஆண் என்ற அடையாளங்களுக்குள் பாலினங்களின் வேறுபட்ட அனுபவங்களை குறுக்கிவிடுவதும் கூட, இந்த பாலின அடையாள விழுமியங்களுக்குள் (normative gender identities) தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளாதவர்களின் அனுபவங்களை புறக்கணிப்பதற்கும் காரணமாகிவிடுகிறது. பெண்ணியம் 'பெண்' என்ற பாலினவடையாளத்தைக் காவிக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு மட்டும் தானா, அல்லது எதிர்பால் விழைவை மையமாகக் கொண்டெழுந்த (heteropatriarchal) சமூகத்தில் பாலினத்தின் பல சாத்தியப்பாடுகளையும் கொண்டவர்களுக்கும், எதிர்பால் விழைவன்றி வெவ்வேறுபட்ட பாலீர்ப்புடன் தங்களை

அடையாளப்படுத்துபவர்களுக்கும் உரியதா என்பது சில காலமாக என்னைக் குடைந்தபடியிருக்கும் ஒரு கேள்வி. ஆண்-பெண் என்ற சமூக எதிர்நிலைகளில், 'பெண்' என்ற நிறுவப்பட்ட அடையாளத்தைக் காவிக்கொண்டிருப்பவர்களை விடவும், பாலின நிரலின் (gender spectrum) வேறுபட்ட நிலைகளுடன் அடையாளப்படுபவர்கள், எதிர்பாலீர்ப்பு விழுமியங்களுக்கு உட்படாதவர்கள் எதிர்நோக்கும் சமூக, உளமார்ந்த வன்முறைகள் குரூரமானவை, அபாயகரமானவை. எனவேதான் ஏதேனுமொரு அடையாளம் பற்றின உரையாடலை ஆரம்பிக்கும்போதும் அதுசார்ந்த, அல்லது அந்த அடையாளம் மறைக்கும், புறக்கணிக்கும் பலவற்றைப் பற்றியும் பேசவேண்டியிருக்கிறது.

2006-2008 காலப்பகுதியில் தென்னிலங்கையிலிருந்து வலைப்பதிவுகளில் எழுத ஆரம்பித்தபோது, எழுத்து என்பது ஒரு பெரும் விடுபடலாக இருந்தது. போர்ச்சூழலின் இறுக்கம், அச்சம், அன்றாட வாழ்வின் அமைப்பார்ந்த, உடலார்ந்த வன்முறைகளையெல்லாம் கடந்த ஒரு கனவு வெளியினை படைப்புலகம் வழங்கிக் கொண்டிருந்தது. படைப்புலகில் மேலோங்கியிருந்த அறிவார்ந்த வன்முறை (intellectual manipulation) பற்றியெல்லாம் அந்தக் காலத்தில் நான் அதிக கவனம் செலுத்தியிருக்கவில்லை. தணிக்கைகளில்லாமல் வலைப்பதிவில் எதையும் வெளியிடலாமென்ற சுதந்திர உணர்வில் திளைத்திருந்த நாட்கள் அவை. புறச்சூழமைவு எந்தளவு சுய தணிக்கையினை நமக்கு நாமே உட்கிரகிக்கவும் (internalize), அதை மிகச் சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளவும் பழக்கிவிடுமென்பது பற்றியெல்லாம் பெருமளவு அறிந்திருக்கவில்லை. உள்ளகமயப் படுத்தப்பட்ட ஆதிக்கமானது (internalized dominance) வெளிப்படையான, நீதி நிறுவனங்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒடுக்குமுறைகளை ஒத்த விளைவுகளை வழங்கக் கூடியது. இருந்தாலும், போர்க்கால வாழ்வின் அழுத்தம் முடிவின்றி சுழன்றோடும் கருநீல ஆறாகவும், வெய்யில் உமிழும் பச்சையாளியாகவும், உயிர்களை

உறைய வைக்கும் வெள்ளி நிலவாகவும் எழுத்துக்களில் வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. எனது கனவுகளை சூனியக்காரிகள் நிறைத்திருந்தார்கள். 1938-1942 காலப்பகுதியில், போரும் வன்முறையும் Hong Kong இல் வெடித்துக் கொண்டிருந்த போது, எல்லாரும் போரைப்பற்றியும், patriotism பற்றியுமே பேசியும் எழுதியும் கொண்டிருந்தபோது, Xiao Hong என்ற சீனப் பெண் எழுத்தாளர் ஏன் தனது சிறுவயது நினைவுகளையும், தாத்தாவுடன் தோட்டத்தில் விளையாடிக் களித்த நாட்களையும் பற்றி எழுதிக்கொண்டிருந்தாரென்பதை இப்போது விளங்கிக் கொள்கிறேன். புறச்சூழலின் வன்முறையைத் தவிர்த்த, கடந்த உலகொன்றை எழுத்தில் வணைவதென்பது ஒரு பெரும் கனவு.

தென்னிலங்கையில் வாழ்ந்திருந்த நாட்களில் 'பெண்' என்ற அடையாளம் எனதும் என்னைப் போன்ற இன்னும் பலரினதும் இருப்பின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் வரையறுத்துக் கொண்டிருந்தது. எங்கே செல்லலாம்/செல்லக்கூடாது, யாருடன் பழகலாம்/பழகக் கூடாது, எப்போது சிரிக்கலாம், எப்படிக் கதைக்கலாம்/கதைக்கக் கூடாது, எவ்வாறு உட்காரலாம், எவ்வாறு உடையணியலாம் - என இந்த அடையாளம் நிர்ணயித்த விடயங்களின் பட்டியல் நீண்டுகொண்டே போகும். உடல் சார்ந்த அன்றாட வன்முறையும், அது குறித்தான அச்சமும் வாழ்வின் நேரடி அனுபவங்களாயிருந்தன. தமிழ்ப்பெண் என்ற அடையாளம் சோதனைச்சாவடிகளில், தடுப்பு விசாரணைகள், முற்றுகைகளின் போது மேலதிக அத்துமீறல்கள், ஒடுக்குமுறைகளுக்குக் காரணமானது. பெண் என்ற அடையாளத்திலிருந்து தமிழ் என்ற அடையாளத்தைப் பிரிக்க நாங்கள் உடைகளில், தோற்றங்களில் அதிக கவனம் செலுத்தியிருந்தோம். பொது இடங்களில் தமிழ் என்று அடையாளப்படுத்தப்படுவதைத் தவிர்த்துமிருந்தோம். சில தருணங்களில், குறித்த சில அடையாளங்கள் நெகிழ்தன்மை கொண்டவை; எல்லா நேரங்களிலும் அது கைகூடுவதில்லை.

எல்லாப் பெண்களும் ஒரேவிதமான ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கப்படுவதில்லை, ஆனாலும் எதிர்பாலீர்ப்பு-தந்தை வழி மரபின் மிக்கொடுமையான ஒடுக்குமுறைக்குள்ளாக்கப்படுபவர்கள் பெண்ணுடலைக் காவியபடியுமிருக்கிறார்கள். பலவிதமான அடையாளங்கள் ஒன்றையொன்று இடைவெட்டியபடியிருக்க, ஒரு சமூக அமைப்பின் அனைத்துப் பிரதிநிதிகளுமே ஒரேவிதமான நோக்கங்களையோ, தெரிவுகளையோ, இலக்குகளையோ, அரசியல்/தனிப்பட்ட விருப்புக்களையோ கொண்டிருக்கப் போவதில்லை.

ரொரன்டேரா மாநகருக்கு புலம்பெயர்ந்த

போது, 'பெண்' என்ற அடையாளச்சுமை சற்றுத் தளரக்கூடுமென்ற கனவிலிருந்தேன். ரொரன்டோவின் மேலைத்தேய, முதலாளித்துவ வாழ்வமைப்பு இந்த அடையாளத்தின் பரிணாமங்களை நெகிழ்த்தியிருக்கின்றது. அதன் எல்லைகள் விரிவடைந்திருக்கின்றன. அடையாளங்கள் சுமக்கும் வன்முறை வேறு வேறு தளங்களில் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. கனடாவில் பழங்குடியினங்களைச் சேர்ந்த பெண்களின் மீது இழைக்கப்படும் வன்முறை, பெரும்பான்மை சமூகத்துடன் ஒப்பிடும் போது, பெரிதும் கவனம் பெறாமலேயே இருக்கிறது. ஒவ்வொரு வருடமும் பழங்குடியினப் பெண்கள் காணாமல் போய்க்கொண்டும், கொலைசெய்யப்பட்டுக் கொண்டுமிருக்கிறார்கள். பல வழக்குகள் 20-30 வருடங்கள் கடந்தும் இன்னமும் தீர்க்கப்படாமல் நிலுவையிலிருக்கின்றன. கனடாவின் மேற்குப் பிராந்தியமான பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாவில் ஒரு பெருவீதி Highway of Tears (கண்ணீரின் பெருவீதி) எனப் பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பெருவீதியில் கிட்டத்தட்ட 40 இளம்பெண்கள் காணாமல் போயிருக்கிறார்கள், அல்லது கொலைசெய்யப்பட்ட அவர்களது உடல்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் பெரும்பான்மையோர் பழங்குடியினங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். இவற்றில் பெரும்பான்மைச் சம்பவங்கள் முறையாக விசாரிக்கப்படவில்லை, எந்தத் தீர்வையும் எட்டவில்லை. கனடாவின் கிழக்கெல்லையில் நோவா ஸ்கோஷியா மாகாணத்தில் 2009ல் கொலைசெய்யப்பட்ட Tan-

ya Brooks என்ற பெண்ணொருவரின் வழக்கு இன்னமும் நிலுவையிலிருக்கிறது. இன்றுவரை கொலையாளி அடையாளங்காணப்படவோ, கைது செய்யப்படவோ இல்லை. ஒருவர் பழங்குடியினப் பெண்ணாயிருப்பதும், ஒருகாலத்தில் பாலியல் தொழிலாளராக பணிபுரிந்தாரென்பதும், அவர் எவ்வாறு நடத்தப்படுகிறாரென்பதைத் தீர்மானிக்கின்றன என காவல்துறையினர் மீதான தனது விசனத்தை Tanya வின் சகோதரி ஊடகத்தில் வெளிப்படுத்தியிருந்தார். 2014ம் ஆண்டு Loretta Saunders என்ற பெண்ணொருவர் அதே பிராந்தியத்தில் காணாமல் போய் பின்னர் கொல்லப்பட்ட போது அவரது குடும்பத்தினர் அவரையொரு வெள்ளையினப் பெண்ணாக காவல்துறையினருக்கு முதலில் அடையாளப்படுத்தியிருந்தனர். பிறகான நேர்காணலொன்றில், விசாரணையை விரைவாக்குவதற்காகவே தாங்கள் அவரது பழங்குடியின அடையாளத்தை மறைத்ததாக குடும்பத்தினர் ஒப்புக்கொண்டனர். Loretta வின் வழக்கு விசாரணை தற்போது முடிவடைந்து, குற்றவாளிகள் கைது செய்யப்பட்டு சிறைத்தண்டனை அனுபவிக்கிறார்கள்.

சமூகத்தில் ஒருவரது நிலைதகைமை பெரிதும் சிக்கலானது என்பதை இந்த சில உதாரணங்கள் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. குறித்த சில அடையாளங்கள், வரலாற்றின் சில தருணங்களில் அதனைக் காவுபவரின் இருத்தலை/மரணத்தைக்கூட நிர்ணயம் செய்யும் அதிகாரம் பெற்றிருக்கின்றன. ஆகக்குறைந்தது, சமூக/அரச நிறுவனங்கள் அவர் மீது

செலுத்தும் ஆதிக்கத்தையாவது நிர்ணயிக்கின்றன. ஒன்றையொன்று இடைவெட்டிக்கொள்ளும் பல அடையாளங்கள் (பால், பாலினம், இனம், சாதி, தேசம், மதம், வர்க்கம், மொழி, பாலீர்ப்பு, நிறம்), அவற்றை நிர்வகிக்கும் அமைப்புமுறைகள் போன்றவை ஒரு தனிநபரது சமூக அன்றாட அனுபவங்களை, இன்னுமொருவருடையதிலிருந்து பெரிதும் வேறுபடுத்துவதை மிக இலகுவாகக் கண்டறியலாம்.

பொது அடையாளம் ஒன்றினுள் பொதிந்திருக்கும் சில கருத்தாக்கங்கள், மற்றும் அனுமானங்கள் வித்தியாசங்களை புறக்கணிக்கின்றன; வேறுபட்ட தளங்களில் இடம்பெறும் ஒடுக்குமுறைகளையும் மறைக்கின்றன. எனவே எந்தவொரு அடையாளம்சார் ஒடுக்குமுறையும் தனித்த ஒரு விடயமாக பிரித்து ஆராய்வதை விடுத்து, ஒடுக்குகின்ற நிறுவனங்கள் (இனம், நிறம், வர்க்கம், சாதி, தேசம் இன்னும் பிறவற்றினடிப்படையில்) எவ்வாறு ஒவ்வொரு நிகழ்விலும் தொடர்புபட்டிருக்கின்றன என்பதில் கவனம் செலுத்துவது அவசியமாகவிருக்கிறது.

முன்று நிகழ்வுகள்

நிகழ்வு 1: The privilege to have rights

“கனேடியக் குடியரிமை ஒரு சலுகையே அன்றி, உரிமையல்ல” என்ற அறிவிப்புடன் கனடாவின் குடியரிமை மற்றும் குடிவரவுக்கான அமைச்சரால் Bill C-24 கடந்த ஜூன் மாதம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இந்தப் புதிய சட்டமுன்வரைவின்படி, கனேடிய பிரஜைகள் முதலாந்தரப் பிரஜைகள், இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளென பாகுபடுத்தப்படுவார்கள். கனடாவில் பிறந்த, வேறு எந்த நாட்டிலும் குடியரிமைக்குத் தகுதி பெறாதவர்கள் முதலாந்தரப் பிரஜைகளாகவும், கனடாவில் பிறக்காத, வேறு நாடுகளிலிருந்து குடிபெயர்ந்த, இரட்டைக் குடியரிமையைக் கொண்டிருக்கும், அல்லது வேறு நாடொன்றின் குடியரிமைக்குத் தகுதி பெறக்கூடியவர்கள் இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாகவும் கருதப்படுவார்கள். இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளின் குடியரிமை பட்டியலிடப்பட்டிருக்கும் சில நிபந்தனைகளினடிப்படையில் எந்த நேரமும் மீளப்பெறப்படக்கூடியது.

பல தரப்பட்டவர்களாலும் தீவிரமாக விமர்சிக்கப்பட்ட Bill C-24, குடியரிமையினை ஒரு தனிநபரின் உரிமை என்ற நிலையிலிருந்து ஒரு சலுகையாக (privilege) உருமாற்றியிருக்கிறது. தேசங்களும் அவற்றின் எல்லைகளும் இறுக்கமாக வரையறுக்கப்பட்ட பின்காலனீய உலகில் ஒருவரது வாழ்வாதாரத்துக்கும், இருப்புக்கும் மிக அத்தியாவசியமான குடியரிமையினை, வழங்கவும்,

மீளப்பெறவும் கூடிய பண்டமாக (commodity) கனேடிய அரசு மீள அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறது. முதலாளித்துவ சமூகவமைப்பில் ஒரு பண்டமாக மட்டும்தான் குடியரிமை இருக்க முடியும்போலும்.

குடியரிமையென்பது எப்போதும், எந்த சந்தர்ப்பத்திலும், உள்ளடக்கல்/வெளியகற்றல் என்ற துவித எதிர்நிலைகளின்படி செயற்படுவது. எந்த தேசத்திலும், பிராந்தியத்திலும் சில குழுக்கள் அதன் அளவுகோல்களுக்குள் அடங்குகிறார்கள், மற்றையவர்கள் வெளியகற்றப்படுகிறார்கள். இலங்கையில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து காலனிய அரசால் கொண்டுவரப்பட்ட மலையகத் தொழிலாளர்கள் நெடுங்காலம் இலங்கைக் குடியரிமை பெற தகுதியற்றவர்களாயிருந்தார்கள். குடியரிமையென்பது ஒரு நாட்டில் வாழ்வதற்கான, தமது மரபைப் பின்பற்றுவதற்கான, மொழியைப் பயன்படுத்துவதற்கான உரிமையைக் குறித்து நிற்கிறதென்றால், இலங்கையில் தமிழர்களது நிலையை என்ன பெயர் சொல்லியழைப்பது என்ற கேள்வி எழும். அல்லது வேடர்கள் போன்ற பழங்குடியினத்தவர்களை எவ்வாறு கொள்ளுவதென்ற கேள்வியும்.

கனேடியச் சூழமைவில், இந்தக் குடியரிமை குறித்த விவாதம் இன்னும் முரணானது. பழங்குடியினரால் Turtle Island என அழைக்கப்படும் நாட்டில்; ஐரோப்பியரின் வருகை காலனீயத்துடன் ஆரம்பமாவது. சில நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு, குடியேற்ற அரசு, குடியரிமை குறித்த விதிகளை நியமிப்பதும், பழங்குடி இனங்கள் குறித்த எந்தக் கரிசனையுமின்றி முதலாந்தர, இரண்டாந்தர பிரஜாவுரிமைகளை நிர்ணயிப்பதும், குடியரிமை பற்றின விவாதங்களில் கூட முதல்குடியினரினரைக் குறிப்பிடாமல் தவிர்ப்பதும் பின்காலனித்துவத்தின் முரண்நகை.

நூற்றாண்டு பழமை வாய்ந்த (1876ம் ஆண்டு அமுலுக்கு வந்த) Indian Act கனேடிய அரசுக்கும், 614 பழங்குடி இனங்களுக்குமிடையிலான தொடர்பாடலை வரையறுக்கிறது. இதன் முக்கிய அம்சம் - யார் பழங்குடியினத்தவர், யார் அந்த மீவீமீரீமீனைப் பெற தகுதியற்றவர் என்பது உள்ளிட்ட பல விடயங்களை நிர்ணயிப்பது. Section 12(1)b பழங்குடியினத்தவர் அல்லாத ஆண் ஒருவரை திருமணம் செய்யும் பழங்குடியினப் பெண், தனது பழங்குடியினத்தகுதியை இழந்துவிடுவாரென்றும், ஆனால், பழங்குடியினத்தவரல்லாத பெண்ணைத் திருமணம் செய்யும் பழங்குடியின ஆணின் நிலை எவ்விதத்திலும் மாறாதென்றும் குறிப்பிடுகிறது. இந்தப்

பகுதி குறித்த பல விமர்சனங்கள் பழங்குடியினப் பெண் தலைவர்களால் முன்வைக்கப்பட்ட போதும் அதில் எந்த மாற்றமும் இதுவரை செய்யப்படவில்லை. ஒருவரது அடையாளத்தையும், ஒரு இனத்துடனான அவரது உறவையும் வரையறுக்கக்கூடிய அரசின் அதிகாரம், எவர் உரிமைகளுக்குப் பாத்திரமானவர், எவருக்கு உரிமைகள் மறுக்கப்படலாம் என்பதை நிறுவுகின்ற வல்லமை, எது உரிமை எது சலுகையென்பதை நிர்ணயிப்பதற்கான முழுமொத்த இறைமை, அதனைத் தொடர்கின்ற அரசு

நிறுவனங்களின் வன்முறை - இவையனைத்தும் குறித்த உரையாடல்களுடன் குடியரிமை, தேசியம், சுயநிர்ணயம் சார்ந்த முன்னெடுப்புக்களை நாம் வழிநடத்த வேண்டியிருக்கிறது.

நிகழ்வு 2: Bodies that speak

கடந்த ஜூலை மாதம் Sandra Bland எனும் கறுப்பினப் பெண்ணொருவர் அமெரிக்காவின் Texas மாநிலத்தில் காவல்துறையினரால் கைது செய்யப்பட்டு தடுப்புக் காவலில் மரணமடைந்திருக்கிறார். இவரது

மரணம் கறுப்பின மக்களுக்கெதிரான அமெரிக்க அரசின் தொடர் வன்முறையின் ஒரு அங்கம் மட்டுமே. பல காயங்களையும், கேள்விகளையும் கிளர்த்திவிட்டுப் போயிருக்கும் அந்தப் பெண் தற்கொலை செய்தாரென காவல்துறையினர் அறிவித்தபோதும், அது கொலையாகவிருக்கலாம் என்ற சந்தேகத்தின் பேரில் தற்போது விசாரணை நடந்து வருகிறது. சிறைச்சாலையின் காமராவில் அவரது இறந்த உடலை காவல்திகாரியொருவர் கண்டுபிடிப்பதற்கு முன்பான கிட்டத்தட்ட ஒன்றரை மணித்தியால பதிவு காணாமல் போயுள்ளது. கடந்த சில வருடங்களில் மட்டும் காவல்துறையினரின் சட்டத்துக்குப் புறம்பான வன்முறையில் பல கறுப்பினத்தவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதைத் தொடர்ந்து, “கறுப்பின உயிர்கள் பெறுமதியானவை” (Black Lives Matter) என்ற இயக்கம் Black Queers என தங்களை அடையாளப்படுத்தும் பெண்களால் 2012ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

தடுப்புக் காவலில் இருந்தபோது, தனது சகோதரியுடனான தொலைபேசி உரையாடலில், ஒரு சிறிய போக்குவரத்து விதிமீறல் எப்படி தன்னை இந்த நிலைக்கு கொண்டு வந்தது என்று Sandra கேட்டிருக்கிறார். அவரைப் போலவே ஆயுதந்தரிக்காத கறுப்பினத்தவர்கள் கொடூரமான பொலீஸ் வன்முறைக்குள்ளாகி மரணமடைந்துமிருக்கிறார்கள். எந்தக் காரணமுமின்றி கொலைசெய்யப்பட்ட 17 வயதான Trayvon Martin இன் கொலையாளி தண்டனைகளேதுமின்றி விடுவிக்கப்படுகிறார். தமது மரணத்துக்கு தாமே பொறுப்பெடுக்க வேண்டிய நிலைக்கு அவர்கள் தள்ளப்படுகிறார்கள். அமெரிக்காவின் ஜனாதிபதியாக கறுப்பினத்தவர் ஒருவர் தெரிவானதைக் காரணங்காட்டி அமெரிக்காவில் இன/நிறவாதம் இல்லையென்ற வாதங்களும் பரவலாக புழங்கிக்கொண்டுதானிருக்கின்றன. ஓபாமா தலைவராக இருக்கும் அதே நாட்டின் சிறைச்சாலைகளில் தடுப்புக் காவலில் இருக்கும் பெரும்பான்மையான கைதிகள் கறுப்பினத்தவர்கள். அவர்கள் இழைத்திருக்கக்கூடிய, அல்லது இழைத்தார்களென்று சொல்லப்படும் குற்றங்களைக் காரணஞ்சாட்டி அவர்கள் உடல்கள் மீது இழைக்கப்படும் அரசு நிறுவனங்களின் வன்முறை நியாயப்படுத்தப்படுகிறது. பாலியல் தொழிலாளர்கள் பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாகும் போது அவர்கள் உடல்மீது நிகழ்ந்த வன்முறையை புறந்தள்ளும் அதே தர்க்கம் இங்கே கறுப்பின உடல்கள் மீதும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில்தான் நீதி சார்ந்த உரிமைகளை (Judicial Rights) முன்னிறுத்திய

போராட்டங்கள் தளம்பி நிற்கின்றன. நீதி, சட்டம், ஒழுங்கு போன்ற கட்டுமானங்கள் அரசின் இறைமை மற்றும் அதிகாரத்துடன் இறுகப் பிணைந்தவை. எவர் பிரஜை, எவர் பிரஜையல்ல என்பதை தீர்மானிக்கும் அரசின் வல்லமை, எவருக்கு சட்டத்தினடிப்படையிலான உரிமைகள் வழங்கப்படலாம், எவருக்கு அவை தவிர்க்கப்படலாமென்பதையும் தீர்மானிக்கிறது. பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம், குடியியற் சட்டத்தினை புறக்கணிக்கும் தருணங்கள் இதற்கான சிறந்த உதாரணம். நீதி சார்ந்த, சட்டம் சார்ந்த உரிமைகளுக்கான போராட்டம் அரச இறைமையுடன் பிணைந்திருக்கும் வரை, அரச இறைமை எதிர்பாலீர்ப்பை மையப்படுத்திய தந்தைவழி மரபை (heteropatriarchal norms) பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வரை ஒரு விஷச் சுழலென ஒடுக்குமுறை நிறுவனங்கள் தொடர்ந்தும் தொழிற்பட்டபடியேயிருக்கக்கூடும்.

நிகழ்வு 3: The invisible and the invincible

சில நாட்களுக்கு முன்னர் அப்பா காவல்துறையினரால் அழைத்துச் செல்லப்படும் படமொன்றை இணைய செய்தித்தளமொன்றில் பார்க்க நேர்ந்தது. அதை செய்தியாக இணையத்தில் பார்த்து தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய நிலை. புலம்பெயர் வாழ்வின் அலைக்கழிவில் வீட்டுக்கு அடிக்கடி தொலைபேசாமல் போனதை எண்ணி என்னை நானே நொந்துகொண்டிருந்தேன். போர் பல்லாயிரம் உயிர்களை காவுகொண்ட ஒரு நாட்டில் கைது என்பது பெரிய விடயமாக இல்லாமல் இருக்கலாம், அல்லது மிக அச்சுறுத்தும் விடயமாகவும் இருக்கலாம். அப்பா காவல்துறையினரால்/ இராணுவத்தினரால் அழைத்துச் செல்லப்படுவதை பார்த்தது இதுவே முதல் தடவையுமல்ல. ஆறேழு வயது இருக்கும் போது நள்ளிரவொன்றில் வீட்டுக்கு திடீர் சோதனைக்கு வந்த இராணுவத்தினர் அவரை அழைத்துச் செல்வதை முதல் தடவையாகப் பார்த்திருந்தேன். அம்மா இன்னும் பலவற்றைப் பார்த்திருக்கக் கூடும்.

போரும் பன்னாட்டு ஆயுதங்களும் வடக்கு/கிழக்கு இலங்கையில் உயிர்களைக் கொன்று கொண்டிருக்க, தென்னிலங்கையில், கொழும்பில் நாங்கள் பார்த்த அரசின் வன்முறை வேறுவிதமாயிருந்தது. அவை கைதுகளாகவும், ஊரடங்கு ஆணைகளாகவும், காணாமல் போதல்களாகவும், தடுப்புக் காவல்களாகவும், வெள்ளை ஊர்திகளாகவும், கிறீஸ் மனிதர்களாகவும் வெவ்வேறு வடிவங்களெடுத்திருந்தன. அங்கே பாடசாலைகளில்

தமிழ் வகுப்புக்கள் குறைக்கப்பட்டன, தமிழ் மாணவர்கள் பொது வெளிகளில் வாய்ப்புக்களை இழந்தார்கள், அரச ஆவணங்களனைத்தும் பெரும்பான்மை மொழியில் வழங்கப்பட்டன, தமிழ் அடையாள அட்டைகளைக் கொண்டவர்கள் காவலரண்களில் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டார்கள், பதினைந்து வருட காலம் வாழ்ந்திருந்த தெருவில் திடீரென நாங்கள் தீவிரவாதிகளானோம், வாடகைக்கு எம்மைக் குடியமர்த்திய வீட்டு உரிமையாளர்கள் திடீரென ஒரு நாள் வீட்டை விட்டுக் கிளம்பச் சொன்னார்கள், பிரச்சனைகளைத் தவிர்க்க அம்மா தமிழ் உரிமையாளர்களின் வீடுகளைத் தேடியலைந்தார், அடுத்த தெருவில் குண்டு வெடித்து அரைமணிநேரத்தில் சிதிலங்களைக் கடந்து நாங்கள் பாடசாலைக்குப் போனோம், வகுப்புப் பெண்ணொருவரின் அப்பா நடுத்தெருவில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார், தெருவில் உறைந்திருந்த அவர் இரத்தத்தின் மீது இரண்டு நாட்களில் மனிதர்கள் நடந்து சென்றார்கள், தற்காப்புக் கலை கற்பித்த ஆசிரியர் திடீரெனக் காணாமல் போனார், அடிக்கடி வீட்டுக்கு நள்ளிரவில் இராணுவத்தினர் சோதனைக்கென வந்து போய்க்கொண்டிருந்தார்கள், வாழ்வு நகர்ந்து கொண்டிருந்தது.

நாங்கள் இன்னும் உயிரோடிருக்கிறோம், பலர் இன்று உயிருடனில்லை. அதி நவீன ஆயுத வன்முறை நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது, அமைப்பார்ந்த வன்முறை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. சில வன்முறைகள் புலனாகுபவை, சில புலனாகாதவை.

சமூக அசைவியக்கங்கள்

(யார் அதிக ஒடுக்குமுறைக்குள்ளாக்கப்படுவது?)

பின்காலனீய உலகின் எதிர்பாலீர்ப்பை மையமாகக் கொண்ட தந்தைவழி மரபு முறைமை (heteropatriarchal system) வேறுபட்ட வழிகளில், வேறுபட்ட தளங்களில் மக்களை ஒடுக்குமுறைக்குள்ளாக்கி வருகிறது. இந்த (உதாரணமாக: இனவாத, நிறவாத, பால்வாத, தற்பாலெதிர்ப்புவாத, வர்க்கவாத, சாதிவாத, முதலாளித்துவ) ஒடுக்குமுறை நிறுவனங்கள் அனைத்தும் ஒன்றுடனொன்றும் நெருங்கிய தொடர்புடன் செயற்பட்டு வருகின்றன.

வெள்ளையின மேலாதிக்கமானது வட அமெரிக்காவில் மூன்று முக்கிய தளங்களில் செயற்படுவதாக 'Heteropatriarchy and the Three Pillars of White Supremacy' என்ற கட்டுரையில் Andrea Smith குறிப்பிடுகிறார். அடிமைத்துவம்/முதலாளியம், இனப்படுகொலை/காலனியாதிக்கம், Orientalism/போர் - என்ற

“

பொது அடையாளம் ஒன்றினுள்
பொதிந்திருக்கும் சில கருத்தாக்கங்கள்,
மற்றும் அனுமானங்கள்
வித்தியாசங்களை புறக்கணிக்கின்றன;
வேறுபட்ட தளங்களில் இடம்பெறும்
ஒடுக்குமுறைகளையும் மறைக்கின்றன.
எனவே எந்தவொரு அடையாளம்சார்
ஒடுக்குமுறையும் தனித்த ஒரு
விடயமாக பிரித்து ஆராய்வதை
விடுத்து, ஒடுக்குகின்ற நிறுவனங்கள்
(இனம், நிறம், வர்க்கம், சாதி, தேசம்
இன்னும் பிறவற்றினடிப்படையில்)
எவ்வாறு ஒவ்வொரு நிகழ்விலும்
தொடர்புபட்டிருக்கின்றன
என்பதில் கவனம் செலுத்துவது
அவசியமாகவிருக்கிறது.

மூன்று தர்க்கங்களை அடிப்படையாகக்
கொண்ட மேலாதிக்கம் கறுப்பினத்தவர்களையும்,
பழங்குடியினரையும், கிழக்கத்தைய நாடுகளைச்
சேர்ந்தவர்களையும் வெவ்வேறுபட்ட
விதங்களில் ஒடுக்குமுறைக்குள்ளாக்குகின்றது.
கறுப்பினத்தவர்களுக்கு எதிரான அடிமைமுறை,
சிறைத் தொழிற்சாலைகளுக்குள்ளால்
கட்டவிழ்த்து விடப்படுகிறது. கறுப்பின உடல்கள்
அடிமைப்படுத்தப்படக்கூடிய உடல்களாக,
அவற்றின் உழைப்பாற்றலின் பெறுமதிக்காக
கவனம் பெறுகின்றன. அதேவேளை, பூர்வகுடி
இனங்களோ அழிந்து கொண்டிருக்கின்ற இனங்களாக
கவனப்படுத்தப்படுகின்றன. காலனித்துவத்தின்
விளைவாக பல இனங்கள் முற்றுமுழுதாக அழிக்கப்பட்ட
பின்னரும், இன்னமும் எஞ்சியிருக்கும் குழுக்களை
ஒன்றில் பெரும்பான்மை சமூகத்துடன் முழுமையாக
இணைப்பது, அல்லது இல்லாமல் செய்வது தான்
குடியேற்றவாதிகள் அந்த நிலத்துக்கு முழுமுதல்
உரிமை கோருவதற்கு வழிவகுக்கும். பழங்குடியினர்
அழிந்து வருகிறார்கள், அல்லது பெரும்பான்மை
சமூகத்துடன் ஒன்றுசேர்கிறார்களென்ற கருத்துக்கள்,
அழிந்து வரும் குழுவினரின் நிலத்தை/இடத்தை
அபகரிப்பதற்கான வாய்ப்பை வழங்குவதுடன்,
அதனை நியாயப்படுத்துகின்றன. அவர்கள் காலனிய
காலத்திலிருந்தே அழிந்து கொண்டிருப்பவர்கள்,
அல்லது அழிக்கப்பட்ட வேண்டியவர்கள்.

கிழக்கத்தைய நாட்டவரும், புதிய
குடிவரவாளர்களும் கறுப்பின மக்களைப் போல
அடிமைப்படுத்தப்படக்கூடிய உடல்களாக
நடத்தப்படுவதில்லை; பழங்குடியினங்களைப் போல
நாகரிக வாழ்வுக்கு அப்பாற்பட்டவர்களாகவும்,
அழிந்து கொண்டிருப்பவர்களாகவும் கூட
கருதப்படுவதில்லை. வெள்ளையின மேலாதிக்க
அமைப்புமுறை இவர்களை எப்போதும் வெளியிலிருந்து
வரும் அச்சுறுத்தலாகப் பார்ப்பதாக Andrea Smith
குறிப்பிடுகிறார். அமெரிக்காவின் இறைமையை,
அறங்களை குலைத்துப் போடும் தீவிரவாதப்
போக்குடைய, ஜனநாயக மறுப்புடைய குழுக்களாக
அவர்கள் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர்.
அந்த அடையாளப்படுத்தல் அவர்கள் மீது
கட்டவிழ்த்து விடப்படும் போருக்கான/ ஆயுத
வன்முறைக்கான அடிப்படையை வழங்குகிறது.
அமெரிக்க முன்னெடுத்த உலகளாவிய போர்களின்
பட்டியல்கள் அனைத்தும் இதனுள்ளடங்கும். புதிய
குடிவரவாளர்கள் பெரும்பான்மை சமூகத்துடன்
ஒன்றிணைந்தால், பெரும்பான்மை சமூகத்தின்
அனைத்து சலுகைகளையும் அனுபவிக்கலாமென்ற ஒரு
மாயையினை மேலைத்தேய முதலாளித்துவ அமைப்பு
எப்போதும் வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனாலும்
கூட, இந்தப் புதிய குடிவரவாளர்கள் எப்போதும்
அரசு கண்காணிப்பின் கீழேயே இருந்து வருகிறார்கள்.
விரும்பும்போது அவர்களை நாடுகடத்துவதற்கான,
வெளியேற்றுவதற்கான அதிகாரத்தையும் அரசுகள்
தன்னகத்தே கொண்டிருக்கின்றன.

Andrea Smith ன் வாதம் முழுக்க முழுக்க
அமெரிக்காவை மையப்படுத்தியதாக இருந்தாலுமே
கூட, அவர் குறிப்பிட்டுக் காட்டும் பின்காலனிய,
முதலாளித்துவ, எதிர்பாலீர்ப்பு-தந்தைமை அமைப்பு
முறைமை வெவ்வேறு பிராந்தியங்களிலும் அதே
தர்க்கங்களுடனேயே செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.
ஒடுக்குமுறை நிறுவனங்கள், அவற்றினிடையேயான
ஊடாட்டம் மனிதக் குழுமங்களை வேறுபட்ட
விதங்களில் பாதித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இங்கே
யார் அதிகம் பாதிக்கப்படுகிறார்கள், யாருடைய
பாதிப்பு மிக மோசமானது என்பது குறித்த
உரையாடல்களை விடவும் ஒடுக்குமுறை நிறுவனங்கள்
பற்றின ஒருங்கிணைந்த உரையாடல்களே மிக
முக்கியமானதென தோன்றுகின்றது. வெள்ளையின
மேலாதிக்கத்தால் பாதிக்கப்படும் வெவ்வேறு குழுக்கள்
தங்களுக்கிடையே எவ்வாறு முரண்படுகின்றன
என்பது குறித்தும் Andrea Smith விளக்கமாக ஆய்வு
செய்கிறார். கறுப்பின மக்களுக்கான சமூக இயக்கங்கள்
பழங்குடியினரின் நலன்களை புறக்கணிப்பதையும்,

சில பழங்குடியினரின் அரசுடனான ஒப்பந்தம் (treaty) சார்ந்த நிலவுரிமை, வள உரிமைக் கோரிக்கைகள் கறுப்பின மக்களின் நலன்களோடு முரண்படுவதையும் கூட அவரது கட்டுரை சுட்டிக் காட்டுகிறது. இந்த சிக்கார்ந்த உறவுகள் பற்றின விளக்கமான ஆய்வுக்கு எனது இந்தக் கட்டுரையின் பரப்பு போதாமலிருக்கிறது. இருந்தாலும், ஒடுக்குமுறை நிறுவனங்களின் பன்முகத்தன்மை மற்றும் அவை ஒன்றுடனொன்று இடைவெட்டிக் கொள்ளும் சந்தர்ப்பங்கள் குறித்த விழிப்புணர்வு இந்த வேறுபட்ட சமூக அசைவியக்கங்களின் முரண்களை தீர்க்கக்கூடும்.

கதைகளும் அனுபவங்களும்

(அடையாளங்களின் ஊடுபாவல்கள் எவ்வாறு பொது அடையாளங்களைத் தகர்க்கின்றன?)

எதிர்கொள்ளும் மற்றுமொருவரை விளங்கிக் கொள்ள, அவருடனான எமது உறவை நிர்ணயிக்க என எம் அனைவருக்கும் மற்றையவர் குறித்த சில முத்திரைகள் தேவைப்படுகின்றன. அடையாளங்களைக் கொண்ட எதையும், எவரையும் புரிந்துகொள்தல் இலகுவாக இருக்கிறது. தெளிவான அடையாளமற்றவைகள், அற்றவர்கள் எம்மை குழப்பத்துக்குள்ளாக்குகின்றன(ர்). ஏதோவொரு அடையாளத்தினைப் பற்றிக்கொண்டு ஒன்று சேர்தல் மனித இயல்பு. மொழி சார்ந்த, நிலம்/ஊர்/பிராந்தியம் சார்ந்த, தேசம், இனம், சாதி, மதம், நிறம், பால்/பாலினம்/பாலீர்ப்பு சார்ந்த குழுமங்களும், கூட்டொருமைப்பாட்டு இயக்கங்களும் இன்றைய நவகாலனீய உலகின் முக்கிய அங்கங்கள். ஆனாலும், மனிதர்கள் பல்வேறு அடையாளங்களின் கூட்டுப் பிரதிகள். எவரும் ஒற்றை அடையாளங்களை மட்டும் காவியிருப்பதில்லை. சில கூட்டியக்கங்களை, குழுமங்களை கட்டமைக்க சில அடையாளங்களை முன்னிறுத்தவும், சிலவற்றைப் புறந்தள்ளவும் வேண்டிய தேவையிருக்கிறது. இந்த அடையாளத் தெரிவுகள் தனிப்பட்ட ரீதியிலும், ஒரு பொது முயற்சியாகவும் கூட முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. சமூகத் தளத்தில், எம் அனைவரினதும் அனுபவங்கள் இதே அடையாளங்களால், தெரிவுகளால் வடிவமைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஏதேனுமொரு அடையாளத்தினை முன்னிலைப்படுத்தி பல்வேறு அடையாளங்களின் தனித்துவமான வாழ்வியல் அனுபவங்களுடன் இருப்பவர்களை ஒன்று திரட்டும் போது, அவர்கள் அனைவருக்கும் ஒப்பான, அவர்கள் அனைவரையும் இணைக்கவும், பிணைக்கவும் கூடிய சில கதைகள் தேவைப்படுகின்றன. மொழி சார்ந்த பிணைப்பினை

அம்மொழியைப் பயன்படுத்துபவர்கள் மத்தியில் உருவாக்க அந்த மொழியின் தொன்மையும், புனிதமும் குறித்த கதைகள் உதவுகின்றன. அல்லது அந்த மொழிக்கு இருக்கக்கூடிய அச்சுறுத்தல்கள், அதன் அழிவு பற்றிய பயத்தினை நினைவுறுத்தலும் உதவுகின்றது. இனம் சார்ந்த பிணைப்புக்கு பண்பாடு, பாரம்பரியம், இன்னபிற கதைகள் துணைபுரிகின்றன. நிறத்தினை மையப்படுத்திய ஒடுக்குமுறைகள் நிறமாற்றவர்களை இணைக்கின்றன. உடல் சார்ந்த அனுபவங்களும், வன்முறைகளும் பெண்களை ஒருங்கிணைக்கின்றன. சமூகப் புறக்கணிப்பாலும், வன்முறையாலும் மாற்றுப் பாலினங்கள், பாலீர்ப்புகள் கொண்டவர்கள் ஒன்றுசேர்கிறார்கள். ஒரு சில பொது அனுபவங்களை முன்னிலைப்படுத்தி இவ்வாறான சமூக அசைவியக்கங்கள் உருவாகினாலும் கூட, அதன் அங்கத்தவர்கள் ஒவ்வொருவரும் பன்முகமான அனுபவங்களின் கூட்டிணைப்பினை வாழ்வியலாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கறுப்பினப் பெண்ணொருவர் வட அமெரிக்காவில் எதிர்கொள்ள நேரும் அரச வன்முறைக்கும், தென்னிலங்கையைச் சேர்ந்த பெண்ணொருவர் வீட்டுப் பணியாளராக மத்திய கிழக்கு நாடொன்றில் அனுபவிக்கும் வீட்டு வன்முறைக்குமிடையில் வேறுபாடுகளும், அதேவேளை, ஒருமைப்பாடுமிருக்கின்றன. ஒரே மொழி பேசும், ஒரே பாலினத்தைச் சேர்ந்த இருவரின் வர்க்க வேறுபாடு வேலையிடத்தில் அவர்களது அனுபவங்களை பெரிதும் வித்தியாசப்படுத்தலாம். இவ்வாறு தனித்துவமான அனுபவங்களுடன் வாழ்பவர்களை, குறித்த சில பொது அனுபவங்களை முதன்மைப்படுத்தி ஒன்றிணைக்கும் ஒவ்வொரு கதையின், அனுபவ மீளுரைப்பின், படைப்பின், முயற்சியின் பின்னணியிலும் பல காரணங்களிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றும் பலவிதமான நோக்கங்களினடிப்படையில் கட்டமைக்கப்படுகின்றது. ஒன்றுக்கொன்று முரணான, ஒன்றையொன்று இடைவெட்டிக்கொள்ளும் பல படுகைகள் ஒவ்வொரு கதையிலும், விவரணையிலும் நிறைந்திருக்கின்றன. தனிப்பட்ட, உள்ளூர் எல்லைகள் கடந்து இவற்றின் வியாபகம் பரந்தபடியிருக்கிறது.

இன்றைய நவகாலனீய உலகில் சமூக கூட்டு/அசைவியக்கங்களுக்கான தேவை, மாற்றங்களை முன்னெடுக்கும் போராட்டங்களில் அவற்றின் பங்கு குறித்த புரிதல் இருந்தாலும், அனுபவங்களைப் பொதுமைப்படுத்துவதில் இருக்கும் சிக்கல், சிலவேளைகளில் அந்தக் கூட்டு முயற்சிகளை விட்டு மனிதர்களைத் தூர விலத்தி விடுகிறது. ரொரன்டோவில் தற்பாலீர்ப்பு சார்ந்த பெரும்பான்மை

இயக்கங்கள், கறுப்பினத்தவர்கள்/நிறமார்ந்தவர்களின் அனுபவங்களை பொருட்படுத்தத் தவறுகின்றன. கனேடிய வெள்ளையினத் தற்பாலீர்ப்பு கொண்ட ஒருவரின் அனுபவம், துருக்கியிலிருந்து வரும் அகதித் தற்பாலீர்ப்பாளரின் அனுபவத்தினை விட வேறுபட்டதாகவிருக்கக்கூடும். அவர்கள் இருவரும் எதிர்கொள்ளும் சமூக, உடல் சார்ந்த வன்முறைகளும் ஒன்றுக்கொன்று மிக வித்தியாசமானதாயிருக்கக்கூடும். அதேபோல, வெவ்வேறு நோக்கங்களுக்காக கூடிய ரொரன்டோவின் தெற்காசிய அமைப்புக்கள் வெவ்வேறு சாதி/வர்க்கப் படிநிலைகளிலிருந்து வரும் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டிருக்கின்றன. அதேவேளை மற்றுமொருபுறத்தில், வட அமெரிக்காவின்/ஐரோப்பாவின் பெண்ணிய அமைப்புக்கள் மத அடையாளஞ்சார்ந்த ஆடைத் தெரிவுகொண்ட இஸ்லாமியப் பெண்கள் பெண்ணியவாதியாக முடியாதென்ற கருத்துநிலையைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

எல்லாப் பெண்களும் ஒரேவிதமான ஒடுக்குமுறைக்கு உள்ளாக்கப்படுவதில்லை, ஆனாலும் எதிர்பாலீர்ப்பு-தந்தை வழி மரபின் மிகக்கொடுமையான ஒடுக்குமுறைக்குள்ளாக்கப்படுபவர்கள் பெண்ணுடலைக் காவியபடியுமிருக்கிறார்கள். பலவிதமான அடையாளங்கள் ஒன்றையொன்று இடைவெட்டியபடியிருக்க, ஒரு சமூக அமைப்பின் அனைத்துப் பிரதிநிதிகளுமே ஒரேவிதமான நோக்கங்களையோ, தெரிவுகளையோ, இலக்குகளையோ, அரசியல்/தனிப்பட்ட விருப்புக்களையோ கொண்டிருக்கப் போவதில்லை. எமது அரசியல் நோக்கங்கள் இன்னுமொரு குழுவினரின் ஒடுக்குமுறைக்குக் காரணமாகலாம். அறிந்தோ, அறியாமலோ நாங்களும் அதில் பங்குதாரராகலாம். பகிரப்படக்கூடிய அனுபவங்களின் வழி கட்டியெழுப்பப்படும் கூட்டு விழிப்புணர்வுக்கான தேவையை உணரும் அதேவேளை, பலவிதமான ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் வழியமைக்கும் இந்த அமைப்பில் நாமும் எவ்வாறு பிணைந்திருக்கிறோம், அதன் கருவிகளாகத் தொழிற்படுகிறோம் என்ற தெளிவும், புரிந்துணர்வும் கூட இங்கே மிக முக்கியமான தேவையாயிருக்கிறது. குழுக்களினுள்ளும், அவற்றுக்கிடையிலுமான தொடர்பும்/உறவாடலும் தம்மீதான ஒடுக்குமுறைகளை மட்டுமே முன்னிலைப்படுத்தாமல் மற்றைய குழுக்களின் மீதான ஒடுக்குமுறைகளில் எமது பங்கு என்னவென்பது குறித்த அறிதலுடனிருப்பதும், எந்தளவு மேலாதிக்கத் தர்க்கங்களை நாங்களும் உட்கிரகித்திருப்போமென்ற தெளிவுடனிருப்பதும் முக்கியமாகப்படுகிறது.

பிற்குறிப்பு

அடையாளங்கள் வெளிப்படுத்தும் வன்முறை பற்றிய மிக விரிவான ஆய்வு இதுவல்ல என்றபோதும், சமூக அடையாளங்கள் தம்மகத்தே வன்முறையின் கூறுகளைக் கொண்டுள்ளன என்பதையும், பல்வேறு அடையாளங்களின் பிரதிநிதிகளாக இருக்கும் தனிநபர்கள் ஒரே சமயத்தில் ஒடுக்குமுறைக்காளாபவர்களாகவும், வேறொருவரை ஒடுக்குபவராகவும் இருக்கக்கூடிய சாத்தியப்பாடுகளை குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதுமே இங்கு எனது நோக்கமாகிறது. என்னால், குறிப்பிட முடிந்ததைக் காட்டிலும் அடையாளங்களின் பரிமாணங்கள் விசாலமானவை, சிக்கலானவை, அபாயமானவை. மக்களின் ஒரு பகுதியினரை உள்ளெடுக்கும், பிறரை வெளியகற்றும் செயன்முறை அடையாளங்களின் மிக முக்கிய அம்சம். அந்தச் செயன்முறையைக் கொண்டு நகர்த்த மிகத் தாராளமாக வன்முறையின் கருவிகள் அரசுகளாலும், அரச நிறுவனங்களாலும், சமூகக் குழுக்களாலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அந்த வன்முறைக்கெதிரான கூட்டு முயற்சிகளும் கூட அடையாள அரசியலின் தர்க்கங்களை விட்டு விலகாதிருப்பது வருத்தத்திற்குரியது. வரலாற்றின் முக்கிய திருப்புமுனைகளில் சில அடையாளங்களை மீளக்கோருவதன் அவசியம் பற்றியும், மீள்கோரும் நடவடிக்கைகளின்போது ஒடுக்குமுறையின் கூறுகளைத் தவிர்க்கும் விழிப்புணர்வு பற்றியும் உரையாடல்களை முன்னெடுப்பது இன்றைய பொழுதின் பெருங்கனவு.

(எழுத்துக்கும் எனக்குமான இடைவெளி நெடுந்தூரம் நீண்டுவிட்டதென்ற பிரமிப்பில் இருந்தபோது இந்தக் கட்டுரை எழுதுவதற்கான அழைப்பு செந்தூரனிடமிருந்து வந்திருந்தது. நன்றிகள்!)

உசாத்துணை:

1. Idle No More - <<http://www.idlenomore.ca/>>.
2. Black Lives Matter - <<http://blacklivesmatter.com/>>.
3. Andrea Lee Smith - Heteropatriarchy and Three Pillars of White Supremacy.
4. Didi Khayatt - The Boundaries of Identity at the Intersections of Race, Class and Gender. Canadian Woman Studies, ISSN 0713-3235, 04/1994, Vol 14, No 2 (1994).
5. Nancy Chater - Biting the Hand that Feeds Me. Canadian Woman Studies, ISSN 0713-3235, 04/1994, Vol 14, No 2 (1994).

காண்பியப் பண்பாட்டின் புதிய கலைஞர்கள் மற்றும் ஓர் கருக்க அறிமுகம்

அனோஜன் பாலகிருஷ்ணன்

இலங்கைத் தமிழ்சினிமா முயற்சிகள் மீள உருவாக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் நிகழ்வுகளின் தொகுப்பாக குறும்படம் சார்ந்த செயற்பாடுகள் இடைவிடாது நடந்தேறத் தொடக்கியிருக்கின்றன. புதிய காண்பியக் கலை பண்பாட்டை இலங்கைச் சூழலை ஒட்டி உருவாக்க எத்தனிக்கும் இச் செயற்பாடுகளின் புதிய தலைமுறை சினிமா கலைஞர்களை அறிமுகம் செய்யும் தொடர்.

மதிசுதா

இரண்டு அண்ணாமார்கள், ஒரு அக்கா; கடைசிமகனாகவும் பொறுப்புகள் குறைந்த சௌகரிய மகனாகவும் மதிசுதா தனது குடும்பத்தில் இருக்கின்றார். உடுப்பிட்டி அவரின் சொந்த இடமாக இருக்கின்றபோதும் தொண்ணூறுகளின் இடம்பெயர்வுகளில் அவர் குடும்பத்துடன் வன்னி செல்கின்றார். சிறுவனாகவிருந்து பதினமவயதுகளை எட்டிப்பிடிக்கும் அற்புதத் தருணங்கள் நிறைந்த விசேஷ காலங்களில் வன்னிமண்ணில் கிராமம் சார்ந்த வாழ்வில் தன்னை இணைத்துக்கொள்கின்றார். விடுதலைப்புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து இறுதிமோதலில் சிதறடிக்கப்பட்டு முகாமில் கொஞ்சக்காலம் செலவழித்து மீண்டும் யாழ்ப்பாண வாழ்க்கைக்கு திரும்புகின்றார்.

இராணுவ முகாமில் இருக்கும் காலப்பகுதி அவருக்கு சினிமாவின் மீதான பிரியத்தினை அதிகரிக்கின்றது. இராணுவம் படம் பார்க்க ஒதுக்கும் நேரங்களில் தன்னை மகிழ்ச்சிப்படுத்தும் ஊடகமாவும் மீட்புதரும் சாதனமாகவும் தொலைக்காட்சிப்பெட்டியை கருத்தொடங்குகின்றார். விடுதலைப்புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தபொழுதும் சினிமா தொடர்பான ஆர்வம் அவருக்கு இருந்திருக்கின்றது, ஆனால் அதனையும் மீறி எழுத்தார்வம் அவரை ஆட்கொள்ளுகின்றது. வன்னியில் இருக்கும்போதே சிறுகதைகளையும், தொடர்களையும் எழுதிருக்கின்றார்.

முகாமில் இருக்கும் சந்தர்பங்களில் வலைப்பூவில் எழுதவேண்டும் என்ற ஆவலுறுகின்றார். வெளியே வந்தவுடன் வலைப்பூவில் எழுதவும் ஆரம்பிக்கின்றார். பல இந்திய நண்பர்களும் புதிய இலங்கை நண்பர்களும்

அறிமுகமாகின்றார்கள். வலைப்பூவில் நிகழ்ந்த சில அனுபவங்கள் அவரினை குறும்படம் எடுக்கத் தூண்டுகின்றது.

மதிசுதாவின் குறும்படங்கள் பொதுவாக கிராமிய அழகியலினை கலப்படம் அற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. வன்னியில் இளைமைக்காலம் முழுவதும் களித்திருந்ததினால் அவரது நியாபங்களும் பிரக்கையும் கிராமிய அழகியலில் மையங்கொள்கின்றன. மிக எளிமையான கதைகளை அவரது குறும்படங்கள் நேர்கோட்டில் சொல்கின்றது. பின்னணிக் காட்சியில் காட்டப்படும் உபசெயற்பாடுகள் சார்ந்த படிமங்கள் மிகச்சிறந்த இலங்கைக் கிராமிய வாழ்வியலினை பிரதிபலிக்கின்றது.

கிராமியம் தொடர்பான தனித்துவங்களை தனதுபடங்களில் வந்துபோவதற்கு முக்கியகாரணமாக மதிசுதாவின் பால்யகால வாழ்க்கை முறையைக் கருதலாம். நீண்ட தூர மோட்டார்சைக்கிள் பயணங்களை தனியார் கம்பனியில் வேலை பார்க்கும் மதிசுதா கடக்க நேர்கின்றது. இந்தப் பயணங்களின்போது எழும் மனவெழுச்சியே குறும்படத்துக்கான கதைகளை புனைவாக்கம் செய்ய உதவுகின்றது. ஒவ்வொரு காட்சியும் சட்டகமும் எப்படி உருவாகவேண்டும் என்பதினை பைக் பயணத்திலே தீர்மானித்துவிடுகின்றார். பயணம் முடிய கதை அவரிடம் இருக்கும். அமர்ந்து வேகமாக எழுதத்தொடங்கி விடுகின்றார். அதற்குப் பின்பு நடிகர்களைத் தீர்மானிக்கின்றார். நடிகர்கள் தேர்வினைப்பொறுத்தவரை எந்த சமரசமும் செய்துகொள்ளாமல் தனது கதைக்குப்பொருத்தமாக கருதும் நடிகர்களையே அணுகுகின்றார்.

கிராமிய அழகியலை தேடிச்செல்வதில் அவருக்கு தொடந்தும் விருப்பம் இருக்கின்றது. துணைநடிகர்கள் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை வன்னி மக்களின் வாழ்கை முறையில் இருந்து உருவிக்கொள்கின்றார். தெளிந்த இலங்கைத் தமிழ் பேச்சு வழக்கினை அவர்

தனது குறும்படங்களில் உபயோகப்படுத்துகின்றார். மொழி மீதான கூர்மையான கவனம் அவரது தனித்துவத்தினை இன்னும் அதிகரித்துச் செல்கின்றது.

சிவராஜ்

நான்குபேர் கொண்ட வீட்டில் இறுதிப்பிள்ளையாக சிவராஜ் இருக்கின்றார். அவரின் குடும்பம் பரம்பரையாக தச்சுத்தொழிலை மேற்கொள்பவர்கள், அத்தொழிலில் இருந்து முதல் தலைமுறையாக வேறுதொழில் நோக்கிச்செல்ல சிவராஜ் ஓரளவு விரும்புகின்றார். உயர்தரப் பரீட்சையின் முடிவுகள் வெளியான பின்னர் மேற்கொண்டு என்ன செய்யலாம் என்று யோசிக்கும்போது அவரின் அண்ணா இந்தியாவில் பட்டப்படிப்பு படித்துவிட்டு திரும்பிவரும்போது Visual Communication என்ற ஒரு படிப்பு இந்தியாவில் இருக்கின்றது அதனை படி என்று சொல்கின்றார். அது எப்படியான கற்றைநெறி என்ற எந்த அறிவும் சிவராஜுக்கு இருக்கவில்லை. கல்லூரிக்கு விண்ணப்பம் அனுப்பிவிட்டு காத்திருக்கும்போது அவர் தேர்வாகிவிட்டதாகச் செய்தி வெளியான பின்னரே அது எப்படியான கல்வி, எதைப்பற்றி கற்பிப்பார்கள் என்பவற்றை ஆவலோடு தெரிந்துகொள்கிறார்.

இந்தியாவில் Visual Communication கற்றைநெறி அவரினை புதிய உலகுக்குள் செலுத்துகின்றது. முதன்முதலாக காமராவினை தூக்கி புகைப்படம் எடுக்கப் பழகுகின்றார். கற்பனை உலகுக்குள் நுழைந்து தன் கற்பனைகளை கலைப்படைப்பாக வெளியேகொண்டுவரும் முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றார். குறும்படம் சார்ந்த முதலாவது உருவாக்கம் அங்கே ஆரம்பிக்கின்றது. மூன்றாம் ஆண்டு இறுதியில் குறும்படம் எடுக்கவேண்டிய சந்தர்ப்பத்தினை எதிர்கொள்ளுகின்றார்.

பட்டப்படிப்பை பூர்த்திசெய்து நாடுதிரும்பியபோது தான் கற்ற கல்விக்கு ஏற்ற தொழிலுக்குச் செல்ல தீர்மானித்தபோது யாழ்ப்பல்கலைக்கழக நுண்பீடத்தில் Visiting Lecturer ஆக ஆறுமாதம் ஒப்பந்தத்தில் பணிபுரியும் வாய்ப்புக்கிடைக்கின்றது. அதன் பின் யாழ்ப்பாணத்தில் எடுக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்த பனைமரக்காடு என்ற திரைப்படத்தில் உதவி இயக்குனராக பணிபுரிகின்றார். ஸ்கிரிப்ட்டில்

வெறும் எழுத்தாக இருப்பது சினிமாவாக உருவாகும் காட்சிக் கட்டுமானத்தின் விம்பத்தை அங்கு நடக்கும் தொடர்ச்சியான உரையாடல் மூலம் மனதில் நிலைப்படுத்திக் கொள்கின்றார். அதேகாலப்பகுதியில் நடைபெறும் குறும்படப்போட்டி ஒன்றிலும் பங்குபற்றுகின்றார். தொடர்ச்சியாகவும், நிதானமாக கலைநேர்த்தியுடன் படங்களை உருவாக்கவேண்டும் என்று உறுதிபூணுகின்றார்.

ஒருகட்டத்தில் பனைமரக்காடு திரைப்பட உருவாக்கத்தில் இருந்து தனிப்பட காரணங்களுக்காக விலகுகின்றார். அதன் பின் சில குறும்படங்களை மெல்ல மெல்ல போதிய நேரம் எடுத்து உருவாக்குகின்றார். அவை பல்வேறு விருதுகளை பெற்றுக்கொள்கின்றன.

வேலைக்கு பஸ்ஸில் நீண்ட தூரம் சென்றுவரும் தருணங்களில் நிறைய அவதானிப்புக்களை பெற்றுக்கொள்கின்றார். தனது குறும்படத்துக்கான கதையினை தான் அவதானிக்கும், தன்னைக்கவரும் சம்பவங்களில் இருந்து பெற்றுக்கொள்கின்றார். இரண்டு வெவ்வேறு சம்பவங்களை வெவ்வேறு தருணங்களில் அவதானித்து இரண்டையும் தொடர்புபடுத்தும்போது புதிய கதைக்கான பிறப்பு அவர் புனைவுலகில் பிறக்கின்றது.

சிவராஜின் படங்களில் மத்தியதரக் குடும்பத்திற்கான பேச்சு மொழிகள் இளமையாக இருக்கும். தன்னைக் கதாப்பாத்திரமாகப் பொருத்தி தான் அந்த சூழலில் எப்படி பேசுவேன் என்று கருதுவதன் மூலம் பாத்திரங்களுக்கான வசனங்களை எழுதுகின்றார். அவரின் குறும்படங்களின் முக்கிய பாத்திரங்கள் மிக இளமையாக இருப்பதற்கு அச்சூழலே காரணம்.

தனது படத்துக்கு கிடைக்கும் விமர்சனங்களை கூர்ந்து அவதானிக்கின்றார். தனக்குத்தேவையான உள்ளீடுகளை பொறுக்கிவிட்டு வசைகளை உதறித்தள்ளி விடுகின்றார். பல்லின கலாச்சாரங்களைக் கொண்ட நாடுகளின் திரைப்படங்களை பார்ப்பது கற்பனையை விரித்துச் செல்ல அவருக்கு உதவுகின்றது. தனது மக்களின் கலாச்சாரத்தினை பிரதிபலிக்கும் படைப்பினையே இன்னும் இளமையாகத் தர முயல்கின்றார் சிவராஜ்.

விரும்பியோ விரும்பாமலோ திடீர் என்று நிகழ்ந்த புயல்போன்ற விபத்தினால் திரைப்படத்துறைக்கு சிவராஜ் இழுத்துவரப்பட்டிருந்தார். இத்துறை அவருக்கு மிகவும் பிடித்துவிட நித்தம் இதிலே கழிக்கவிரும்புகின்றார்.

மழை நாள்

கௌதமி

இந்த நாள்

குளிர்கால

இருளப்பிய சலிப்பான நாள்;

மழை பொழிகின்றது,

காற்று ஒருபோதும் களைப்பதேயில்லை;

அந்த திராட்சைக் கொடி

திண்ணிய சுவரில்

இன்னும் ஒட்டிக்கொள்கின்ற போதும்

ஒவ்வோர் பலமான காற்றிலும்

பழுத்த இலைகள் வீழ்கின்றன..

oo

இருண்ட குளிர்நிரம்பிய

சலிப்பான வாழ்க்கை எனது;

மழை பொழிகின்றது,

காற்று மட்டும் ஒருபோதும்

களைக்கவேயில்லை;

என் எண்ணங்கள் கடந்தகாலத்தை

இறுகப் பற்றிக் கொள்கின்றன,

ஆனாலும் வாலிப நம்பிக்கைகள்

ஆழ்ந்த வெடிப்பில் வீழ்கின்றன

அந்த நாட்களோ

இருண்டு சலிப்படைகின்றன.

oo

மனமே இதயத் துயருற்று

ஏங்கி அழிதலை நிறுத்தியிரு;

மங்கலான முகில்களின் பின்

சூரியன் ஒளிர்ந்து கொண்டே உள்ளான்,

இவ் விதி என்பதே பொது விதி

ஒவ்வொரு வாழ்விலும்

சில துளிகள் விழவேண்டும்

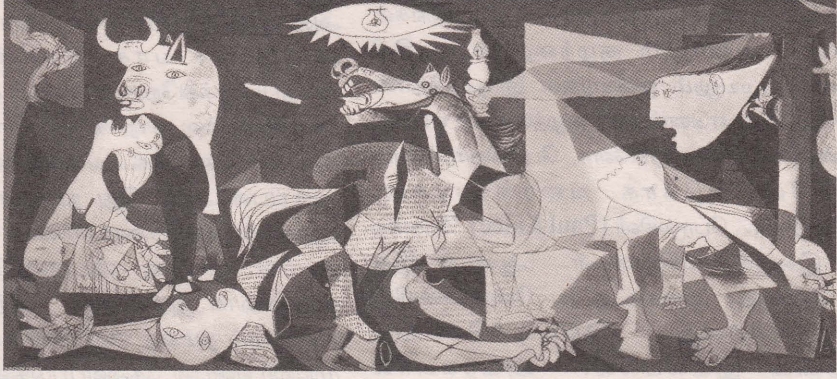
சில நாட்கள் இருண்டும் சலிப்புற்றும்

இருந்தே ஆகவேண்டும்..

■

அமெரிக்க கவிஞர் ஹென்றி வாட்ஸ்
வொர்த்தினுடைய "The Rainy Day" கவிதையின்
தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு

நவீன ஓவியம் சில விளக்கங்கள்

1979 செப்ரெம்பர் 7 ஆம் திகதி முதல் 9 ஆம் திகதி வரை பொள்ளாச்சி (தமிழ் நாடு) நல்லமுத்துகவுண்டர் மகாலிங்கம் கல்லூரியும், க்ரியாவும் இணைந்து நடத்திய ஓவிய கண்காட்சியின் போது தரப்பட்ட குறிப்புக்கள். நன்றி: க்ரியா, 268, ராயப்பேட்டை நெடுஞ்சாலை சென்னை 600014)

திரு.ஜோசப் ஜேம்ஸ் இந்திய முன்னணி ஓவிய விமர்சகர்களில் ஒருவர், இந்தியாவிலும் வெளி நாடுகளிலும் முக்கியமான ஓவிய பத்திரிகைகளில் இவரது விமர்சனங்களும் கட்டுரைகளும் வெளியாகி இருக்கின்றன. தற்போது சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் பொருளாதார பேராசிரியராக பணியாற்றுகிறார்.

நவீனஓவியம் நம்மிடையே இன்னும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. பெரும்பாலானோர் நவீன ஓவியத்தை புதிராகவும் அணுக முடியாததாகவும் காண்கின்றனர். இங்கு தரப்பட்டுள்ள விளக்கங்கள் அடிக்கடி நவீன ஓவியத்தைப்பற்றிக் கேட்கப்படும் கேள்விகளுக்கும் எழுதப்படும் ஐயங்களுக்கும் பதில் தர முயற்சிப்பவை. இந்தக்குறிப்புக்கள் மிகச்சிறிய துவக்கம் மட்டுமே என்பதை இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகிறோம். நவீன ஓவியத்தைப்பற்றிய வித்தியாச உணர்வை நீக்கவும் அதை தீவிரமான கலைச்சாதனமாகக் கருதவும் இவ்விளக்கங்கள் ஓரளவு பயன்படக்கூடும்.

எங்களுக்கு நவீன ஓவியம் புரிவதில்லை

உங்களுக்கு மரபு ஓவியம் புரிகிறதா? என்று ஒரு கணம் சிந்தித்து பாருங்கள், ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே அதன் தத்துவமும் கோட்பாடும் தெரிந்திருக்கின்றன. நீங்கள் சொல்லக்கூடியதெல்லாம் மரபு ஓவியம் உங்களுக்கு பரிச்சயமானது என்பதுதான். நீங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதல்ல; நவீன ஓவியத்திடம் நமக்கு பரிச்சயமில்லை, உண்மையில் அதுதான் பிரச்சினை, மரபு ஓவியத்துடன் எவ்வளவு பரிச்சயப்பட்டு இருக்கிறீர்களோ அவ்வளவு பரிச்சயத்தை நவீன ஓவியத்துடன் ஏற்படுத்திக்கொண்டால் இப்பிரச்சனை மறைந்து போகும். அப்படியும் நீங்கள் அதைப்புரிந்து கொண்டவர்கள் ஆகிவிடமாட்டீர்கள். அதை

**கர்நாடக இசையை
விளக்க முடியுமா?
முடியாது. அதை நீங்கள்
இரசிக்கத்தான் முடியும்.
அதே போல்தான்
நவீன ஓவியமும். ஏன்
எல்லாக்கலைகளும் தான்**

நாம் விமர்சகர்களுக்கும் தத்துவவாதிகளுக்கும், விட்டுவிடுவோம்.

இந்த நவீன ஓவியத்தை குழந்தைகள் கூட வரையலாம் போலிருக்கிறதே

இது உண்மையில்லை. பிக்காசோ, மாதிரி வரையக்கூடிய அல்லது சகால் (Chagall) மாதிரி வண்ணமிடக்கூடிய ஒரு குழந்தையைக் காட்டுங்கள் பார்ப்போம். ஆனாலும் குழந்தைகள் மாதிரி ஓவியம் வரைய முயலும் ஓவியர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். இது ஏனென்றால் குழந்தைகள் எப்படி அழகாக புன்னகைக்கின்றார்களோ, பேசுகிறார்களோ அம்மாதிரியே அழகாக வரைகிறார்கள், வர்ணமிடுகிறார்கள். போல்கிளி (Paul Klee) போன்ற ஓவியர்கள் இதைச் செய்கிறார்கள். ஆனால் இது முனைந்து செய்வது; முன்கூட்டியே யோசனையின் விளைவாகச் செய்வது. இப்படிச் செய்வது குழந்தைகளின் இயல்பல்ல. அவர்களால் அப்படி இருக்கவும் முடியாது. அங்காங்கே வண்ணத்திட்டுக்கள், இங்கே ஒரு கோடு, அங்கே ஒரு கோடு என்றிருக்கும். ஓவியத்தை மனதில் கொண்டு குழந்தைத்தனமான ஓவியம் என்று சொல்வீர்களானால், இது குழந்தைகள் செய்யக்கூடியதுதான். ஆனால் ஆச்சரியம் என்னவென்றால் குழந்தைகள் இம்மாதிரி வரைய முனைவதில்லை- விரும்புவதில்லை. (அவர்கள் தங்கள் கற்பனைக்கு உகந்த படங்களைத்தான் வரைகிறார்கள்) ஹோப் மென் Hoffman போல்லக் (Pollock) போன்ற ஓவியர்கள் இம்மாதிரி செய்ய விரும்புகிறார்கள். படங்களை வரையக்கூடிய ஓவியர்கள், ஏன் குழந்தைகள் செய்யக்கூடிய ஆனால் செய்ய விரும்பாத ஒன்றை செய்ய விரும்புகின்றார்கள். இந்த புதிரை விடுவிக்க முயலுங்கள்! இது உங்களை நவீன ஓவியத்திற்கு இட்டுச் செல்லும்.

நவீன ஓவியத்தை விளக்க முடியுமா ?

முடியாது. கர்நாடக இசையை விளக்க முடியுமா? முடியாது. அதை நீங்கள் இரசிக்கத்தான் முடியும். அதே போல்தான் நவீன ஓவியமும். ஏன் எல்லாக்கலைகளும் தான். இவற்றை இரசிக்க கூடிய அளவிற்கு ஒருவருக்கு உதவலாம். ஒருவரை பயிற்றுவிக்கலாம். ஆனால் இதற்கு முயற்சியும் கட்டுப்பாடும் தேவை அதற்கு பிறகு நீங்களாகவே தான் இதில் ஈடுபட வேண்டும். ஒரு தத்ரூபமான படத்தைப்பார்க்கையில் மகிழ்சியாக இருக்கிறது. புரிகிறது. ஆனால் நவீன ஓவியத்தைப் பார்க்கும் போது ஒன்றுமே தோன்றுவதில்லையே. புரிவதும் இல்லை. ஒரு தத்ரூபமான படம் நாம் படிக்கக்கூடியது. இது காது, இது இடது கை, இது ஒரு கிளை, இது ஒரு பெண், இதுதான்

அவர்கள் செய்வது என்பது போல நம்மால் இப்படி புரிந்துகொள்ள முடிவதற்கு காரணம், ஒரு படம் நமக்கு தெரிந்த அல்லது நாம் யூக்கிக்க கூடிய ஒரு படிமத்தை அல்லது ஒரு கதையை கொண்டிருப்பதும் அல்லது சார்ந்திருப்பதுமாகும். நவீன ஓவியம் இப்படி இந்த முறையில் படிக்கக்கூடியதல்ல. ஏனென்றால் இம்மாதிரி படிமங்களையோ அல்லது கதைகளையோ அது ஒத்திருப்பதில்லை. அது சம்பந்தப்படுத்துவது, அடிப்படையாக கொண்டிருப்பது, நாம் எதைப்பார்க்கிறோம்? எதைக் கற்பனை செய்கிறோம் என்பதையல்ல மாறாக நாம் பார்க்கக்கூடிய விதங்கள், கற்பனை செய்யக்கூடிய விதங்கள், ஆகியவற்றைத்தான். அடிப்படையில் இது நம்முள் இருக்கும் உள்ளாந்த ஆழமான ஒழுங்குணர்ச்சியைக் கொண்டது. இதுதான் நம்மால் பார்க்க, கற்பனை செய்ய உருக்கொடுக்க காரணமாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரி பார்க்கவும் உணரவும் நமக்கு ஊடுருவிப்பார்க்க கூடிய திறமை, முயற்சி என்பன தேவைப்படுகின்றன. ஒரு தத்ரூபமான படம். இதற்கு மாறாக நமக்கு மிக நெருங்கியது. ஒரு கதை சொல்லும் - கேட்கும் விதத்தில் உடனடியான நேரிடத்தன்மை கொண்டது

நவீன ஓவியம் ஏன் ?

ஏனென்றால் நம்மைப்பற்றியும் உலகைப்பற்றியும் சொல்ல இருக்கும் எல்லாவற்றையும் சொல்ல கதை -முறை, விவரணை -முறை போதாது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டதால்.

கதை - முறை, விபரண - முறை ஏன் போதாது ?

முன்பு எப்போதையையும் விட, கடந்த நூற்றாண்டுகளில் அறிவு, மிக வேகமாக, பரவலாக வளர்ந்து விட்டது. பல்வேறு துறைகளில் - உளவியல், பௌதீக விஞ்ஞானங்கள், இயற்கையியல், சமூகவியல் முதலானவற்றில் உண்டான கருத்தாக்கங்கள், கோட்பாடுகள் - மனிதனைப்பற்றி, வாழ்க்கையைப்பற்றி, இயற்கையைப்பற்றி புதிதான தெளிவை உண்டாக்கியிருக்கின்றன. இவை நம் வாழ்க்கையை, சிந்தனையை தீவிரமாகப் பாதித்து, அன்றாட சிந்தனையிலும், ஊடுருவி, கலைந்து விட்டன. இவை கலையிலும் பொதுப்படையான அணுகுமுறையையும், பாத்திரப்படுத்துதலையும் தவிர்க்க வேண்டிய அவசியத்தை உண்டாக்கிவிட்டன. இதனாலேயே கதை முறை, விவரணை முறை சிக்கல் மிகுந்த இன்றைய வாழ்க்கையை எடுத்துச்சொல்லப் போதுமானதாக இல்லை.

நவீன ஓவியம் நம் கலாசாரத்தைச் சேர்ந்ததில்லை

என்று நினைக்கின்றேன். இந்த ஓவியர்களெல்லாம், மேற்கத்தைய கலாசாரத்தை. சாயல் பிடிக்கத்தானே செய்கிறார்கள். தத்ரூப ஓவியத்துக்கும் நவீன ஓவியத்துக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நினைவில் கொள்ளுங்கள், தத்ரூப ஓவியம் விவரணை முறையச்சார்ந்திருக்கிறது. நவீன ஓவியம் நம்முடைய ஒழுங்குணர்ச்சியை சார்ந்திருக்கிறது. நவீன ஓவியம் நம் கலாசாரத்துக்கு ஒவ்வாதது என்று சொல்வது, நம் கலாச்சாரத்திற்கு ஒழுங்குணர்ச்சியைப்பற்றி அக்கறையில்லை என்பதாகும். இது தவறு, இந்திய மரபுஓவியம் விபரணை முறையை, கதை சொல்லும் முறையை மிகக்குறிப்பிடத்தக்க வகையில் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றது. ஆனால், இந்த விபரணை முறையை கையாண்ட கவிதையிலும், சிற்பங்களிலும் சிற்றோவியங்களிலும் மிகத்தேர்ந்த, பண்பட்ட ஒழுங்குணர்ச்சி இருந்திருக்கிறது. இதை மிகத்தெளிவாகவே மரபுத்தொழிற்கலைகளில் காணலாம். நகைகள், துணி டிசைன்கள், உலோகப்பண்டங்கள், தமிழ்நாட்டிலும், மற்ற மாநிலங்களிலும் பெண்கள் நினைவிலிருந்து வரையும் கோலங்கள் ஆகியவற்றில் இவற்றைப்பார்க்கையில் நம்முள் இருக்கும் ஒழுங்குணர்வை நவீனத்துவம், நம் கலாசாரத்தை சார்ந்ததல்ல என்று சொல்ல முடியாது.

நவீன ஓவியம் ஒரு தீவிரமான கலைச்சாதனம் என்றால் அதை உருவாக்குவோரும், இரசிப்பவரும் மிகச்சொற்பம் தானே அதாவது, இது மேட்டுக்குடித்தன்மை உடையது தானே சாதாரண மக்களுக்கு இதனால் என்ன லாபம்?

நவீன ஓவியம் இன்று படைக்கப்படுவதும்,

இரசிக்கப்படுவதும் சிறு குழுவினர் மத்தியில்தான் என்பது உண்மை. ஆனால், இந்த மாதிரியான கலை நம் கலாசாரத்துக்கு புதிது, கலையிலும் சரி, விஞ்ஞானத்திலும் சரி எந்தப்பது மாற்றமுமே வெகுஜன அளவில் துவங்குவதில்லை, கலாசாரத்தின் எந்தப்புதிய அம்சமும் ஒரு சிலர் மத்தியிலேயே உருவாகின்றது. அந்த அர்த்தத்தில் வேண்டுமானாலும் கலாசாரத்தில் உருவாகும் மாற்றம். மேட்டுக்குடியினரைச் சார்ந்தது என்று சொல்லலாம். இந்த மாற்றம் பரவ, கலாசாரத்தை மாற்ற, காலமும், புதிய உணர்வுக்கூறுகளுக்குத் தேவையான உந்துதலும் அவசியமாகின்றன.

சாதாரண மனிதன் அன்றாட வாழ்கையில் பயன்படுத்தும் பொருட்களுக்கு ஒரு புதிய அம்சத்தை சேர்க்கும் போது தான் கலை அவனைச்சென்றடைகிறது. அவனுடைய துணிமணிகள், வீடுகள், மேஜை நாற்காலிகள், பாத்திரங்கள் - இந்தியாவில் நவீன ஓவியம் இவற்றையெல்லாம் பாதித்திருப்பதாக பொதுவாகச் சொல்ல முடியாது; இருந்தாலும் இன்றைய துணிகள், கட்டடக்கலை, உட்புற அலங்காரம், நகர்ப்புற விளம்பர சாதனங்கள் முதலியவற்றை கவனியுங்கள். உங்களால் ஏதாவதொரு புது ஒழுங்குணர்ச்சியை காணமுடிகிறதா? இப்படித்தான் நவீன ஓவியம் சாதாரண மனிதனைச்சென்றடைகிறது.

நவீன ஓவியத்தை எப்படி அனுபவிப்பது ?

ஒரு விடயம் உங்களைத்தொட நீங்கள் அனுமதித்தாலன்றி எதையும் உங்களால் அனுபவிக்க முடியாது. நிறைய நவீன ஓவியங்களைப்பாருங்கள். அவற்றில் பல உங்களுடைய ஆர்வத்தை தூண்டாமல் இருக்கலாம் பல உங்களுக்கு சுவாரஸ்யமின்றி இருக்கலாம். ஆனால் நிச்சயம் சில உங்களுக்கு பிடிக்கும். இவற்றைப்பற்றிய தகவல்களை முடிந்தவரை தெரிந்துகொள்ள முயலுங்கள். ஒருபுத்தகம் படியுங்கள் அந்த ஓவியரையோ, சிற்பியையோ, புரிந்து கொள்ள முயலுங்கள். உங்கள் ஆர்வத்தையும் அக்கறையையும் மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள். விரைவிலேயே நீங்கள் இன்னும் அதிகமாக பார்க்கவும் தெரிந்து கொள்ளவும் விரும்புவீர்கள். இசையை, நாட்டியத்தை நீங்கள் அனுபவிக்க வேண்டுமானால் இம்மாதிரியான முயற்சியைத்தானே மேற்கொள்வீர்கள்.

நவீன ஓவியம் பார்வையாளர்களிடமிருந்து அதிகமான முயற்சியை வேண்டுகின்றதல்லவா

இரசிப்பதற்கு முயற்சி தேவையில்லை என்பது அடிப்படைத் தவறு. நீங்கள் ஒரு விடயத்தை இரசிக்கும் போது சற்று கூர்ந்து கவனித்தால் நீங்கள்

நவீன ஓவியம் நம் முடைய ஒழுங்குணர்ச்சியை சார்ந்திருக்கிறது. நவீன ஓவியம் நம் கலாசாரத்துக்கு ஒவ்வாதது என்று சொல்வது, நம் கலாச்சாரத்திற்கு ஒழுங்குணர்ச்சியைப்பற்றி அக்கறையில்லை என்பதாகும். இது தவறு, இந்திய மரபுஓவியம் விபரணை முறையை, கதை சொல்லும் முறையை மிகக்குறிப்பிடத்தக்க வகையில் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றது.

அந்த விசயத்துக்காக தயாராக இருப்பதும், ஏன் சில நேரங்கள் அதை உணரவும், அந்த உன்னதத்தை அனுபவிக்க பயிற்சி பெற்றிருப்பதும் புலப்படும். எதிலும் உன்னதத்தைக் காண உழைப்பும், தன்னை சாதனப்படுத்திக்கொள்வதும் தேவையாகின்றன. நவீன ஓவியம் இதற்கு விதி விலக்கல்ல. நவீன ஓவியத்திற்காக நீங்கள் அதிக உழைப்பை, முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டுமா? என்பது, அது உங்களை எவ்வளவு தூரம் தொட்டிருக்கிறது என்பதைப்பொறுத்தது. அது உங்களைத்தொடாமல், நீங்கள் நவீனமாக தோற்றமளிக்க முற்பட்டால், அந்தப்பாவனை, நடப்பு, எளிதில் கை கூடாததாகவும் மிகக்களைப்பை தருவதாவதாகவும் இருப்பதை உணர்வீர்கள்.

நவீன ஓவியத்திற்கு தத்ரூப ஓவியத்தைப் போல நிச்சயமான, ஸ்தூலமான அர்த்தம் உண்டா?

முதலில் கவனிக்கப்பட வேண்டியது தத்ரூப ஓவியத்திற்கு வரையறுக்கப்பட்ட, ஸ்தூலமான அர்த்தம் இல்லையென்பது. ஒரு தத்ரூபமான படத்தைப்படிக்க முடியும்; ஆனால், அதனாலேயே அந்த ஓவியம் மொத்தத்தில் என்ன சொல்கிறது, எதை வெளிப்படுத்துகிறது என்று சொல்ல முடியுமா? ஒரு கவிதையில் ஒவ்வொரு சொல்லும் எதைக்குறிக்கிறது என்று ஒருவேளை கூறமுடியும்; அதானாலேயே அந்த கவிதை மொத்தமாக என்ன சொல்கிறது என்று புரிந்துகொண்டால் போலாகுமா? அப்படியே இருந்தாலும் அதுதான் அதனுடைய வரையறுக்குப்பட்ட ஸ்தூலமான திட்டவட்டமான அர்த்தம் என்று கூறமுடியுமா? முடியாது! ஒரு கவிதை எதைப்பற்றியது, அதன் பொருள் என்ன என்பது பல நேரங்களில் ஒரு உணர்ச்சி, மனதில் ஒரு நிலை என்றாகும் போது இவை ஸ்தூலமானவை அல்ல. நிர்ணயிக்கப்பட்டவையும்

அல்ல. ஒரு ஓவியத்தைப்படிக்க முடிந்தாலும் அதன் அர்த்தம் ஸ்தூலமானதல்ல. நவீன ஓவியம் தத்ரூப ஓவியத்தைப்போல் படிக்கக்கூடியது அல்ல என்பதனாலேயே அதன் அர்த்தம் இன்னும் அதிகளவில் நிர்ணயிக்க இயலாத தன்மையைக்கொண்டது. இந்த தன்மைதான் நவீன ஓவியத்திற்கு அதிக சுதந்திரத்தையும் விச்சையும் தருகிறது.

நவீன ஓவியத்தைப் பற்றிய இரசனையை எப்படி வளர்த்துக்கொள்வது?

முதலில் நவீன ஓவியத்தை உங்களுக்குள் வாங்கிக்கொள்ள, உங்களை தயார்படுத்திக்கொள்ளலாம். இதற்கு உதவியாக முதலில் உங்கள் தாய் மொழியில் உள்ள நவீன இலக்கியத்தைப்பற்றி அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இது நவீன உணர்வுக்கூறு அல்லது நவீன மனப்பாங்கு பற்றிய பிரக்ஞையை தரும் இரண்டாவதாக உங்களுக்குப் பரிச்சயமான மரபு ஓவியத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தலாம். இப்படிச்செய்வது அதைப்பற்றிய விமர்சன பூர்வமான பார்வையை வளர்த்துக்கொள்ள உதவும். மூன்றாவதாக நவீன ஓவியப்படைப்பாளர்களைப் பற்றிய நேரிடியான பரிசயத்தை உண்டாக்கி கொள்வது. இர்வின் இஸ்ரோனி Agony and Ectasy (மைக்கல் ஏஞ்சலோ பற்றிய புத்தகம்), Lust for life (வான்கோ - Vangough) பற்றியது, சொமசெற் மாமின் Moon and Six Pens (கோகின் - Gauguin) பற்றியது) முதலிய புத்தகங்கள் நவீன ஓவியத்தைப்பற்றி, ஓவியர்களைப்பற்றி நேரடியாக மனித பூர்வமாக புரிந்துகொள்ள உதவும். இவையனைத்தும் நவீன ஓவியத்திற்கு நம்மைத்தயார் செய்யும். இந்த இடத்தில் இருந்து மேலே தொடர்ந்துபோவது ஒருவருடைய ஆர்வத்தையும் புதிய அனுபவங்களுக்கான வேட்கையையும் பொறுத்தது.

நிச்சயமான அர்த்தமொன்று சாத்தியமில்லை என்பதால் நவீன ஓவியத்தில் போலிகள் தோன்ற வாய்ப்புண்டல்லவா?

நவீன ஓவியம் படிக்கப்பட கூடியதல்ல என்பதால், அத்தன்மையைப் போர்வையாக கொண்டு போலிகள் உருவாக வாய்ப்புண்டு. இதெற்கெதிரான ஒரே பாதுகாப்பு நவீன ஓவியத்தைப்பற்றிய பரவலான அறிவும் அக்கறையும் தொடர்ந்து ஓவியங்களைப் பார்ப்பதன் மூலம் பயிற்சியடைவதும் தான்.

(அலை -15 (புரட்டாதி - மார்கழி, 1980) இல் பிரசுரமானது)

நன்றி : தேடலும் படைப்புலகமும், அலை, க்ரியா

நூலின் பெயர்: தெமளாகே ப்ரஸ்னய (தமிழினின் பிரச்சினை)

ஆசிரியர்: நிர்மால் இரஞ்சித் தேவசிறி

வருடம்: 2015

வெளியீடு: லகுண வெளியீடு, இலக்கம் 60/ 6 . சமங்கி மாவத்த, அத்திடிய, தெஹிவல.

பக்கங்கள்: 194.

அறிமுகம்: இலங்கையின் இன முரண்பாடுகள் என்ற விடயத்துடன் தொடர்புடையதாக மிக சமீபத்தில் வெளிவந்துள்ள ஒரு நூல் தொடர்பான அறிமுகத்தை வழங்குதல் இக்கட்டுரையின் முக்கிய நோக்கமாகும். வழமையான நூல் விமர்சனங்களை விட இக்கட்டுரையானது வித்தியாசப்படுகின்றது என்பதை முதலில் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். அதாவது பெரும்பாலான நூல் விமர்சனங்கள் விமர்சகரின் கருத்துகளை வாசகர் மத்தியில் சோதித்துப்பார்க்கக்கூடிய வாய்ப்பைக் கொண்டதாக அமையும். பெரும்பாலான நூல் விமர்சனங்கள் தமிழ் அல்லது ஆங்கில மொழியிலான நூல்களுடையதாக இருப்பதால் தமிழ் புலமைசார் நபர்களால் அந்த நூல்களை வாசித்து விமர்சனங்களுடன் ஊடாட முடியும். ஆயினும் இந்த குறிப்பிட்ட நூலானது சிங்கள மொழி நூலாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அதன் உள்ளடக்கம் புலமைசார் தமிழ் சமூகத்திற்குள் செல்வாக்கு செலுத்தக்கூடிய வாய்ப்பு மிகவும் அரிது. எனவே இந்த கட்டுரையின் நோக்கமானது குறிப்பிட நூலின் வருகையையும் அது வெளிவருகின்ற சூழல் பற்றிய ஒரு விளக்கத்தையும் பகிர்ந்துகொள்வதாகும்.

ஆசிரியர்: நிர்மால் இரஞ்சித் தேவசிறி அனைத்துப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சங்கத் தலைவர் என்ற அளவில் தமிழ் சமூகத்திக்குள் அதிகமாகவே பரிச்சியமானவர். அது ஒரு தொழிற்சங்கப் போராட்டமாக மட்டுப்படுத்தப்படாமல் சனநாயக

விரோத ஆட்சிற்கு எதிராக விடுக்கப்பட்ட பெரும் சவாலக மாறியமைந்தது. அதன் விளைவாக சனநாயக உரிமைகளை வென்றெடுக்கும் போராட்டங்கள் வலுவடைந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஒரு பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் என்ற வரம்புக்கு

தமிழினின் பிரச்சினை பற்றி சிங்களவனின் புரிதலுக்காக*

சாமிநாதன் விமல்

அப்பால் சென்று கருத்தியல்தளத்திலும் நடைமுறை வாழ்க்கையிலும் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படும் ஒரு போராளியாக செயலாற்றுபவர்தான் நிர்மால் இரஞ்சித் தேவசிறி என்பதை நண்பர்கள் போலவே எதிரிகளும் ஏற்றுக்கொள்வார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எந்தவொரு மேடையிலும் தன்னுடைய சொந்தக் கருத்தை துணிச்சலாக முன்வைக்கின்றவராகவும் கருத்தியல் ரீதியாக தன்னுடைய மோதுகின்றவர்களின் கருத்தை கூட கூறுவதற்கு உள்ள சனநாயக உரிமையை பாதுகாப்பதில் துணிச்சலாக போராடுபவராகவும் இவர் விளங்குகின்றார். இந்தக் குணம்சத்தால் கருத்தியல் ரீதியாக மாத்திரமன்றி உடல் ரீதியான வன்முறையையும் பலதடைவைகள் எதிர்கொண்டவர் இவர்.

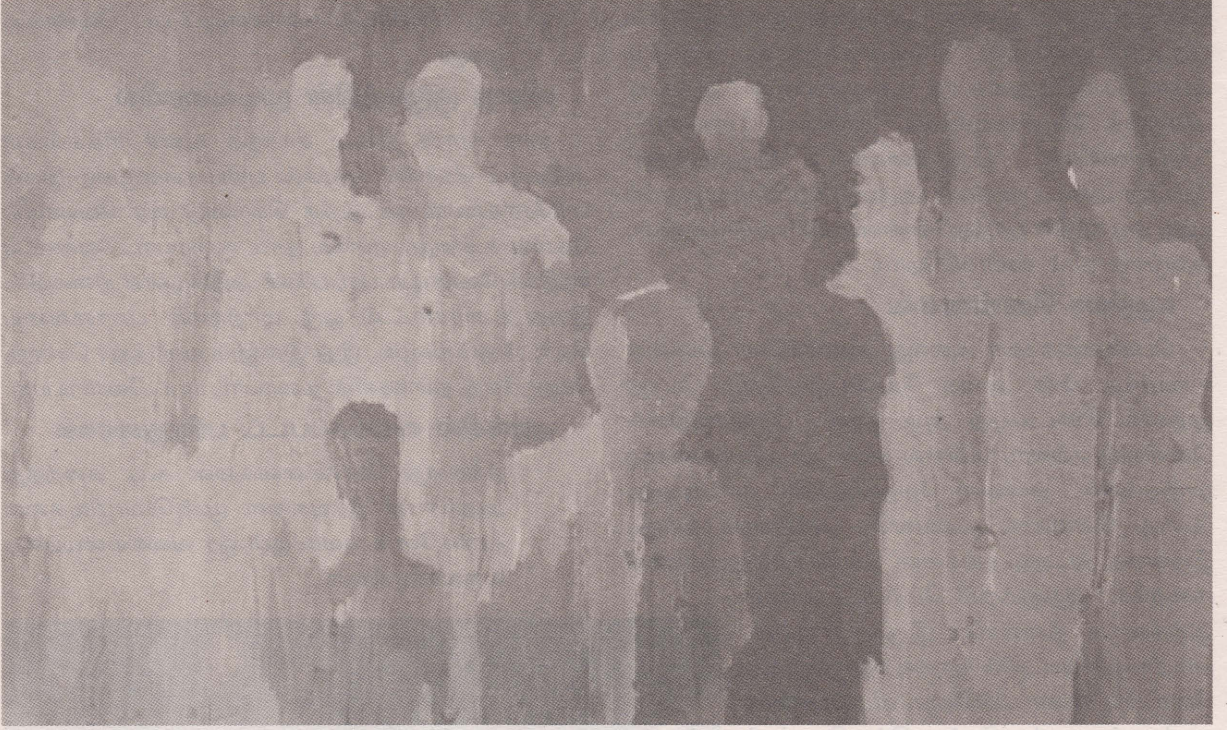

எதிர்வினை பகுதியானது இந்த நூலில் உள்ள முன்னைய கட்டுரைகளை ஆய்வு ரீதியாக அணுகும்போது மிக முக்கியமான அம்சமாகும். அதாவது இந்த கட்டுரைகள் பத்திரிகைகளிலும் இணையத்தளங்களிலும் வெளியிடப்பட்டபோது கிடைத்த எதிர்வினைகளை இந்தப் பகுதி உள்ளடக்குகின்றது. குறிப்பாக பேஸ்புக் என்ற சமூக ஊடகத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டு மேலே குறிப்பிட்ட விடயங்கள் தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட விவாதங்களை தொகுத்துள்ளமை இந்த நூலாக்கத்தின் எதிர்பார்ப்புகளையும் இந்தக் கட்டுரைகளின் வாயிலாக சமூக மட்டத்தில் கலந்துரையாடல் இடம்பெறவேண்டும் என்ற அவாவையும் வெளிப்படுத்துகின்றது. ஒரு வகையில் இந்த நூலானது ஒரு கருத்தியலை முன்நிறுத்தி அதனை வலியுறுத்துவதற்கு மாற்றாக உரையாடல் ஒன்றின் ஊடாக சமூக வெளியை சனநாயகப்படுத்துவதற்காக எடுக்கும் முயற்சியாகவும் கருதமுடியும். போருக்கு பிந்திய காலத்து சூழ்நிலையில் சிங்கள மொழியில் வெளிவருகின்ற ஒரு நூல் என்றவகையிலும் இலங்கை இனப்பிரச்சினை போருடன் முடிவடைந்த ஒன்றல்ல; போருக்கு பிந்திய சமூக கலந்துரையாடலானது வெறும் போரின் விளைவுகளுடன் மட்டுப்படுத்தி இனப்பிரச்சினையை மூடி மறைக்க முடியாது என்பதை சுட்டி நிற்பதாலும் முக்கியமானது.

நூலின் கட்டமைப்பு: “தமிழரின் பிரச்சினை. தமிழ் மக்களின் அரசியல் அபிலாஷைகளை பற்றிய சிங்கள - பெளத்த தேசியவாத கருத்தியலை சார்ந்த ஒரு பகுப்பாய்வு விமர்சனம்” என்பதாக இந்த நூலின் தலைப்பு அமைந்துள்ளது. ஓர் அறிமுகமாக ஒரு தனிப்பட்ட சாட்சியம், தமிழருக்கு தமிழர் என்ற காரணத்தால் உள்ள பிரச்சினை, தமிழர் தொடர்பான சிங்களவரின் மன விம்பம், தமிழ் பிரச்சினை இனமயப்படுத்தலின் நீக்கம்(de-ethnicization), சிங்கள தேசியவாத கருத்தியலுக்கள் சிக்கிக்கொண்ட தமிழரின் பிரச்சினை, தமிழரின் பிரச்சினை பற்றிய பேஸ்புக் கலந்துரையாடல், தமிழரின் அரசு கருத்தாக்கம், தமிழரின் பிரச்சினைக்காக நலின் டி சில்வாவுடைய Let them eat pollution தீர்வு, 83 கறுப்பு யூலை: யார் பொறுப்புக்கூற வேண்டும்?, தமிழரின் பிரச்சினையும் சிங்களவரின் அபிலாஷைகளும், நலின் டி சில்வாவின் வரலாற்று அறிவின் பிரச்சினைகள், தமிழ் மக்களுக்கு நேர்ந்துள்ள “அநியாயம்” பற்றி மேலும், வடக்குத் தமிழர்களும் அதற்கு வெளியேயுள்ள தமிழர்களும், தமிழரின் பிரச்சினையும் சிங்களவரின் வரலாற்று ரீதியான மரபுரிமையும், நாட்டின் நீண்டதொரு அரசியல் ஒற்றை நிலை பற்றிய புணைவு, இரு இனத்துவ சமூக கட்டமைப்புகளின் கதை என்ற விடயங்கள் அந்த நூலில் கலந்துரையாடப்படுகின்றன. முடிவில் வரும்

இறுதியாக இந்த நூல் ஏன் தமிழ் சமூகத்திற்கு முக்கியமானது என்ற கேள்வியை எழுப்பலாம். இது ஒருவகையில் புலமைசார்ந்த நூலாகும். இந்த நூலில் முகப்பில் குறிப்பிடவில்லை என்றாலும் நிர்மால் இரஞ்சித் தேவசிரி வரலாற்றுத்துறைச் சார்ந்த கலாநிதி பட்டதாரி. இக்கட்டுரைகளில் உள்ளடக்கம் புலமைசார் ஒழுக்கத்தின் வரம்புகளை மீறாதவையாகவும் பகுப்பாய்வுக்கும் பகுத்தறிவுக்குமான நுழைவாயில்களை திறக்கவைப்பதாகவும் உள்ளமை ஒரு முக்கியமான விடயமாகும். அடுத்து தமிழ் சமூகத்திற்குள் சிங்களவரின் பிரச்சினை பற்றியும் இஸ்லாமியரின் பிரச்சினை பற்றியும் ஒரு கலந்துரையாடலுக்கு உந்துசக்தியாக இந்த நூல் அமைகின்றமை இன்னொரு முக்கியமான விடயம் ஆகும்.

இந்தக் கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் ‘தமிழனின்’ என்ற பதம் சிங்களப் பார்வையின் பொதுப் புத்தியில் உள்ள எள்ளலாகவே பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. தவறான அர்த்தத்தில் அல்ல - புதிய சொல்

யாழ்ப்பாணத்து மாற்றுப்பாலினத்தவர்களின் இருப்பும் சிக்கல்களும்

விதை குழும் மாற்றுப்பாலினத்தவர்களுடன் ஓர் கலந்துரையாடலை ஏற்பாடு செய்திருந்தது (2015, கார்த்திகை). இந் நிகழ்வு அதன் பேசு பொருளால் முக்கியத்துவம் பெற்றது. 41 வது இலக்கியச் சந்திப்பில் இப்பேசுபொருள் உரையாடப்பட்டது, பின்னர், யாழ் இலக்கியக் குவியம் ஏற்பாடு செய்திருந்த 'குட்டி இளவரசன்' தொடர்பான உரையாடலிலும் மாற்றுப்பாலினத்தவர்கள் தமது வாசிப்பை முன் வைத்து உரையாற்றினர். 'தீபம்' வாரப் பத்திரிகை சமீபத்தில் ஓர் நேர்காணலையும் வெளியிட்டிருந்தது. இந்தப் பின்னணியில் இந்த உரையாடல் நிழந்த போது வெளியான சில அவதானிப்புக்குரிய விடயங்களை

தருகிறோம்.

ஆரம்பம்

யாழ்ப்பாணத்தில் பெரும்பாலானவர்களுக்கு இப்படியொரு விடயம் இருப்பதே தெரியவில்லை. இவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்களா? என்று வியப்பு மேலிடுகிறார்கள்! இவர்களுையெல்லாம் சினிமாவில் தானே பார்த்தோம், இந்தியாவில் தானே இருக்கிறார்கள்! என்றெல்லாம் சொன்னார்கள்.

இது ஓர் பொது மன நிலையாகவே யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ளது. பால் நிலை சார்ந்த மற்றும் பாலியல் சார்ந்த உரையாடல்கள் இந்தப் பட்டணத்தில் நுழைய முடியாமலேயே உள்ளது. அதற்கு இது கொண்டுள்ள மித மிஞ்சிய புனித பிம்பமும் கட்டிற்றுக்கமான அமைப்பும் காரணம். ஆனால் புலம்பெயர் உறவுநிலையாடல், பூகோளமயமாக்கல் போன்றவற்றின் விளைவுகளால் உருவாகியுள்ள கால நிலை மாற்றத்தின் நெகிழ்வுத் தன்மையும், புதிதாக உருவாகியிருக்கும் அறிவுசார்ந்த பொது உரையாடல்களின் வளர்ச்சியும் இது போன்ற விடயங்களை உரையாடுவதற்கான அரங்கைத் திறந்துள்ளன.

முற் குறிப்பு

நிகழ்வில் பேசிய ஈழ நிலா ஓர் மாற்றுப் பாலினத்தவ, அவரை பெண் என்று அழைப்பதையே நாமும் விரும்புகிறோம், அப்படித் தான் அவரும்

கோருகிறார். ஆனால் அவர்கள் கொண்டுள்ள பிரத்தியேகமான சிக்கல்களால் வெறும் அடையாளத்துக்காக அவர்களை அப்படி அழைக்க வேண்டியுள்ளது. 'மூன்றாம் பாலினம்', 'அரவாணிகள்', 'திருநங்கைகள்', 'திருநம்பிகள்' போன்ற அடையாளங்கள் அருவருப்பூட்டும் வகையில் நமது சமூகத்தில் புரிந்துகொள்ளப்படும் வார்த்தைகள், அவற்றை நாம் தவிர்க்கிறோம் .

ஈழநிலா சொன்னவை

பெண்ணாகவோ அல்லது ஆணாகவோ தங்களை உணர்ந்து பின் அதை வெளிப்படுத்தும் போது முதலில் கிடைப்பது அடி தான், பிறகு வீதியில் வெளியில் எல்லாம் எள்ளல் தான். உடலியல் சார்ந்த மாற்றங்கள் என்னை வேறுபடுத்திக் காட்டியது. பொது வெளியில் உலவுவதே அச்சமான ஒன்று. இதனைக் கடந்து தங்களை வெளிப்படுத்துபவர்கள் குறைவே. ஐநூறுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் இத்தகைய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கிடையில் ஓரளவு நெருக்கமான தொடர்பு காணப்படுகிறது. விழிப்புணர்வு கருத்தமர்வுகளுக்கு சென்று இந்த நெருக்கம் உருவாகியிருக்கிறது. குறிப்பாக அவை ஒருபால் விரும்பிகளுக்கான விழிப்புணர்வுக் கருத்தரங்குகள். கொழும்பில் செயற்படும் இரண்டு தொண்டு நிறுவனங்களும் கூட ஒருபால் விரும்பிகளுக்கனதே, ஆனால் மாற்றுப்பாலினத்தவர்களுக்கான மருத்துவ தேவை, பயண உதவி, ஆறுதல் மற்றும் வழிகாட்டலுக்கான இடங்கள் போன்றவை இல்லை. மேலும் வேலையில்லாப் பிரச்சினையையும் இவர்கள் முகம் கொடுக்கிறார்கள்.

அரங்கிலிருந்த பெண்கள் தெரிவித்த கருத்துக்கள்

- இவர்களுடன் பழகும் போது வீட்டில், பொது வெளியில் எங்களை எப்படிப் பார்ப்பார்கள்! அதை எப்படி சமாளிப்பது என்பது தான் பெரிய பிரச்சினை . அதை தவிர எங்களுக்கு எந்த தயக்கமோ வித்தியாமான உணர்வோ பழகுவதற்கு இல்லை.
- சில பெண்களுக்கு இவர்கள் ஆண் என்பது போன்ற ஓர் உணர்வு மனதிற்குள் சந்தேகத்தைக் கொடுத்தபடியே உள்ளது.

முதியவர்கள் தெரிவித்தவை

- இப்படி ஒரு விடயம் பாரதாரமாக இருப்பதை நாங்கள் அறியவே இல்லை. இப்பொழுது தான் அறிகிறோம். இது ஏற்றுக் கொள்ளப்

பட வேண்டிய உரையாடல் பட வேண்டிய ஒன்று.

விதை குழுமத்தின் முடிவுரையில்

நாம் பால் நிலை சார்ந்த உளச் சிக்கல்கள் அதிகமும் கொண்ட சமூகம். புதிய தலைமுறை இதை பரிசோதனைக் கூடதிற்கு கொண்டு வர வேண்டிய தேவை உள்ளது. ஏலவே நாம் உரையாட வேண்டிய சிந்திக்க வேண்டிய பரப்புக்கள் அதிகமுள்ள நிலையில், இந்த உரையாடல் ஒரு மாற்றான பார்வையை தொடங்கும் நிகழ்வு. இது இன்னும் வளர்த்துச் சென்று, வேறு வேறு தளங்களில் உரையாடப்பட வேண்டியது.

அரங்கில் வைக்கப்பட்ட பரிந்துரைகள்

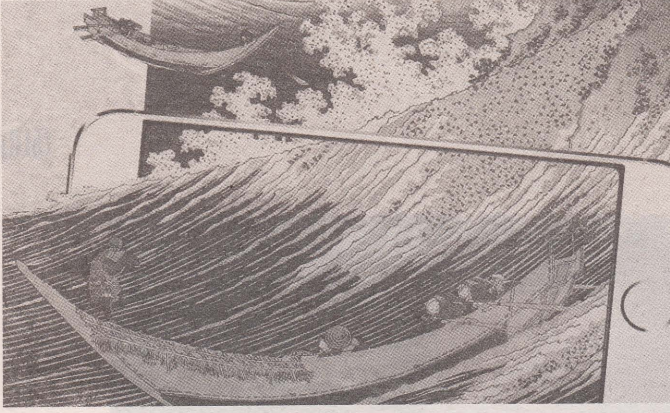
- தங்களது பிரச்சினைகளை கூடி கதைத்து அதற்கான தீர்வுகளை முன்மொழிவுகளை தாங்களே உருவாக்கும் ஓர் வலையமைப்பை உருவாக்குங்கள்.

- ஓர் பொதுத் தரவுத் தளம் ஒன்றை உருவாக்கி தகவல்களை திரட்டி வைத்தால், வேலையில்லாப் பிரச்சினைக்கான தீர்வுகளை நோக்கி நகரலாம் .
- முடிந்தவரை இது ஓர் பிரச்சினை அல்ல இயல்பான ஒன்று தான் என்ற எண்ணத்தை நமது தலைமுறையில் விதைக்கலாம்.

யாழ்ப்பாணத்து மாற்றுப் பாலினத்தவர்கள் கலந்துகொண்டு தமது பிரச்சினைகள் பற்றி பேசிய முதலாவது பொது அரங்கு என்ற ரீதியில் இந்த உரையாடல் முக்கியமுள்ளது. அது மூடுண்ட, தனக்குள் இருக்கிய கட்டுக்களைக் கொண்ட இக் குடாநாட்டில் தனது பரப்பை இன்னும் விரிக்க வேண்டும்.

-புதிய சொல்

திரையிலிருந்து

ஹரி ராஜலெட்சுமி

i

அன்றாடம்
அதுகிடக்க
ஸ்ரர்ரர் வெப்பமேறி
தகிக்கும் நீலப்பிரகாசம்
ஸ்விங்ங்ங் பீப் பீப்
பாவனையில் இற்றுப்போன மின்னேற்றி
தொய்ந்து விழ
திரை இருள

பொத்தான்கள் நின்றுபோய்
அறிதியில்
திரை

ii

பிறகும்
வெப்பமேறிய திரையாய்
நோயுறுவேன்
தோல்முழுதும் படரும்
வகைவகைவகையாய்
இடுகுறிகள்...ஸ்வைப்... ஸ்வைப்
சுவைக்கெட்டியது கைம்மன்
எட்டாத கடல்
உப்புக்கரிக்கிற வார இறுதிக்கு எத்தனைநாள்?
எந்தக் குறி எவனது
அவன்களுக்கும் ஏதுமில்லாமல் இருந்தால்
எல்லாம் சரிதான் அன்றைக்கென்று

ஆசையாசையாசையாய்
அன்றாடக்காதல் சலிக்காமலிருக்க
எத்தனைபேர் இட்ட குழி
கனவிலோ நினைவிலோ
ததும்பித் தொலைக்கும் குறைகுடமென

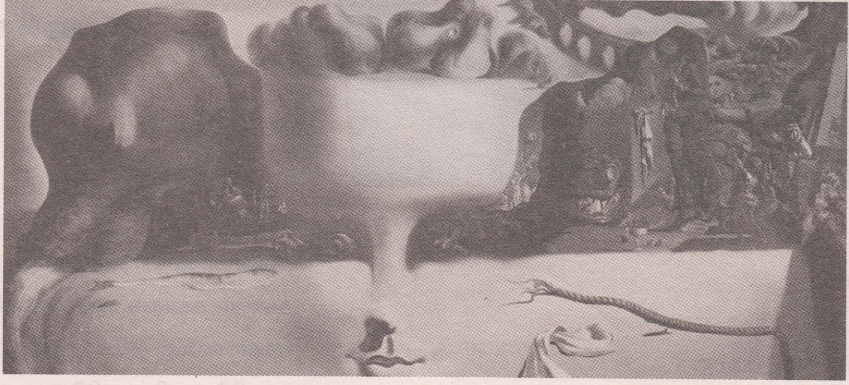
iii

வெப்பமுற்றணைந்ததிரை
உற்றதொருகாலம்
வாய்க்கப்பெற்றால்
சிலநேரம் சிலநேரம்

IKEAவிற்குப் போவேன் (என்று நினைக்கிறேன்)

சிறுசெடிகள் பொறுக்கி
அறைக்குத் திரும்புவேன்
ப்ளாஸ்டிக் சாடிகள், கொம்போஸ்ட் சகிதம்

ஜன்னலருகில் வைத்து
நீர் தெளிப்பேன், தேநீர் அருந்துவேன்
காத்திருப்பேன் இந்தப்புறம்
செடிகளுக்காய் அல்ல
தேவதூதனுக்காயும் அல்ல
வெறுமனே சும்மா
அன்று நெட்ப்ளிக்ஸ்-இல்
பார்க்க மறந்த படத்தின் கதாநாயகி போல

தீ நாக்குகள் தீண்ட
உருகி வெடித்துக்
கிழியும் தோல்களுடன்,
பிடி வார்கள் நீல
ஒளிர்வுடன் பத்த,
எரியும் தப்புக்களின்
ஒளிச்சவாலையில்,
வன்மங்கொண்ட
முகங்களுடன்,
நெருப்பைச் சுற்றி
நின்ற தம் இளவட்டப்
பயல்களின் முகங்களில்
இருள் நிழல் அசையவும்,
இருள் போர்த்திய
முகங்களுடன்,
தம் காந்தி நகர்
வீடுகளுக்குள்
இயக்கப் புள்ளைகள்
வந்து திரிவதும்,
வகுப்பு வைப்பதும், தீ
நிழல்களுடன் ஞாபகப்
படுத்திக் கொண்டார்.

புயைப் பார்த்துப் பார்த்தே தன் கண்களின் வெள்ளைப் பகுதி பழுத்து பழுப்பு நிறமாகப் போய்விட்டதுபோல அவருக்குத் தோன்றியது. வேப்பமர நிழலில் விறைப்பா இருக்கிற கறுத்தக்கல்லுப் பிள்ளையார் சாமி கூட தனக்குப் பீக்கலர் கலந்த கறுப்பாத்தான் தெரிவதாக கவலைப்பட்டார். எரிக்கிற வெயிலில் மினு மினுக்கும் தார் வீதி கண்களைக் குருடாக்கி விடுமென்ப பயந்ததால் தன் பார்வையை மீண்டும் நிழலுக்குள் இருந்த பிள்ளையார் சாமி மீது திருப்பினார். “ஒன் நிழலண்டதாஞ்சாமி நானு உக்காந்திருக்கன்.” என தன்னையறியாது பிரியும் உதடுகூட வெடிச்சு, அவிஞ்சு, பழுத்து, தான் வாயைத் திறக்கும்போது, தன் கடைவாயில் பீ ஒட்டிப் பிளப்பது போல பசைத்தன்மையாக இருப்பதாக நினைத்தார். தனக்கு நினைவு தெரிந்த நாளில் இருந்து, தன் வீட்டினதும், தன் சாதி சனங்களின் வீட்டினதும் நிழல்மறைப்பாக இருப்பது, வெள்ளக்காரன் காலத்து, விறைப்பான நசங்காத கறல்கட்டிப்போன தகரத் துண்டுதான், பிள்ளையார் சாமிக்கும் நிழல்மறைப்பாக இருக்கிறது என அவர் நினைத்தபோது, பள்ளமாக உள்ளொடுங்கி எலும்புகள் துருத்திக் கொண்டிருக்கும் நெஞ்சக் கூட்டுக்குள் இருந்து பெருமூச்சொன்று கிளம்பி, நெஞ்சுக்குள் பொறுத்து, நெஞ்சை வலித்துக் கொண்டு வெளியேறிப் போனது. தன் எலும்புகள் மீது தசைப்பிடிப்பற்று ஒட்டிக்கிடக்கும் தோலைப்போல, காலையில் பிள்ளையாருக்கு வைத்த பூ கல்லில் ஒட்டி வறண்டு போய்க்கிடப்பதுபோல அவருக்குத் தோன்றியது. வறுத்தெடுக்கும் வெயிலில், கலிச்சக்கரின் பின் கம்பியைப் பிடித்த படி தொங்கிக் கொண்டு, நகரத் தெருக்களில் அலைந்து திரிவதால், கலிச்சக்கர் பவுசர் டேங்கின் கூடேறிய தகட்டு வெக்கையிலும், நேரடியாக தன் மீது விழும் வெயிலிலும் உதிர்ந்து ஐதாசி, செம்பட்டையும், பழுப்புமாக நரைத்துப்போன முடியைப் போலத்தான், வெப்பக் காற்றில், வேம்பின் கொத்துக்கள் உடைந்து, காஞ்சு கருகி, மரம் முழுக்க ஐதான பச்சையும், கருகின நிறமுமாக இருப்பதாக அவர் நினைத்தார். இவை ஒன்றையும் பற்றிய கவலையோ நினைப்போ இல்லாது இருக்கும் பிள்ளையாரின் தொந்தியைப் பார்த்தபடி, பசையைப் போல ஒட்டிப் பிளக்கும் உதடுகளைத் திறந்து சொல்லிக் கொண்டார், “நம்மலால அப்புடி இருக்க முடியாது சாமி”.

“காந்தி நவரு, புள்ளயாரடிக்கிட்டப் போயி கேளு சாமி, அங்கின நாலஞ்ச பேரு இருக்காங்க.., ஒங்க வேலைக்குத் தோதுப்பட்டு வருவாங்க சாமி”

“எவடம்”

“கோட்டுக்கு எதிர்த்தாப்பல இருக்கிற காந்தி நவரு போடு போட்டிருக்கிற புள்ளயாரடியண்ட போய், உள்ளார போற ஒழுங்கையில் போய்க் கேளு சாமி”

“எது சக்கிலிய வாடிப் பிள்ளையாரடிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற ஒழுங்கையா”

“....”

“சக்கிலிய வாடி பிள்ளையாரடிக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற ஒழுங்கையா”

“ஆமா சாமி”

கறல் பிடித்து, துலக்கமில்லாது கிடக்கும், மஞ்சள் பெயின்றடித்து, கறுப்பு மையால் காந்தி நகர் என எழுதப்பட்டு அம்புக்குறிபோட்ட தெருப்பெயர்ப்பலகை போட்ட காலத்தில் இருந்து பழுது பார்க்காததால் அதன் கம்பம் கறல் கட்டி சாய்ந்துகிடப்பதைப் பார்த்தபடி இருந்தார்.

காலையில் பல்லைப் புடுங்கிப் போட்டு, கலிச்சக்கர் பவுசரில் போய் வந்த உதறலில், ரத்தம் இன்னும் நிக்காது அடித்துக் கொண்டு இருப்பதாக நினைத்தார். சின்னச் சூறாவளியைப் போல சுழன்றடித்த சூறைக்காற்றில் கஞ்சல்களும் புழுதியும் நின்ற இடத்திலேயே எழும்பிச் சுழல, தன்மீது வெக்கையுடன் புழுதிக்காற்று வந்து மோத திணறித் தடுமாறினார். வேப்பமரத்தின் நிழலில் நிறுத்தி இருக்கும் இன்னும் கழுவாத கலிச்சக்கர் பவுசரில் இருந்து பீ நாத்தம் வெக்கைக் காத்தில கலந்து நாறுவது போல அவர் உணர்ந்தார். சுப்பவைசரின் கண்ணில் பட முதல், கலிச்சக்கரைக் கழுவிக்கொண்டுபோய் நகரசபை வாகனச் செட்டில் விடவேண்டும் என்ற பயம் அவரைத் தொற்றிக் கொண்டது. தன்னைக் காவலுக்கு விட்டுவிட்டு, தங்களுக்கு எரிதண்ணி ஊத்தப் போன ரைவர் பொடியனையும், ஆனந்தராசாவையும், இலக்கில்லாத திசையில் பார்வையை நகர்த்தி தன் பழுத்துப்போன மஞ்சள் கண்களால் தேடினார். உடம்பில் தண்ணி ஊத்தி குளிக்காததால், உடம்பில் இருக்கிற நரகல் நசநசப்பு தன் மனசிலும் நசநசப்பதாக நினைத்தார். பல்லுப் புடுங்கின காயத்தில், பீ நாத்தக் காத்துப் பட்டு ஏதாவது நோய் நொடி தொத்திக்குமோ எனப் பயந்தார்.

ஆஸ்பத்திரியில் பல்லில படாம, குளிராகவும் இல்லாது, சூடாகவும் இல்லாது, கஞ்சியோ, கூழோ, குடிக்கச் சொன்னதை நினைவு படுத்திப்

பார்த்தார். இன்னும் ஒன்றும் வயிற்றுக்குள் போகாததால் வயிறு கடமுடப்பாக இரைவதைக் கேட்டார். பல்லுப் புடுங்கின காயத்தில் நாக்கப் போட்டுப் பார்க்கக்கூடாது என சொல்லித்தான் அனுப்பி இருந்தார்கள். என்றாலும் தன் நாக்கு தன் கட்டுப்பாட்டில் இல்லாது திரும்பத் திரும்ப அங்கேயே போய்விழுவதாக பிள்ளையார் சாமியிடம் முறைப்பாடு செய்தார்.

எதிரில் பெரிய பொட்டி பொட்டியான சாம்பல்நிறப் பெயின்ற அடித்து, கறுத்தக் கண்ணாடி யன்னல்கள் பொருத்தப்பட்ட, உயரமான அடுக்குமனைக்கட்டிடத்தை, பீயைப் பார்த்துப்பார்த்து சிறுத்துப்போன கண்ணை அகலத் திறந்தபோதும், அது தன் பார்வைக்குள் அடங்கமறுப்பது போல உணர்ந்தார். தம்மை வெள்ளக்காரன் கொண்டு வந்து குடியமர்த்தியபோதே, சின்னதாக சித்தோடு வேய்ந்ததாக இந்தக் கட்டடம் கட்டப்பட்டதாக தன் மூத்தப்பா சொன்னதை நினைத்துப் பார்த்தார். அங்கும் இங்கும் கும்பல் கும்பலாக, விதவிதமான நிறத்தில் நிற்கும் வாகனங்களுக்கு கணக்கில்லை என எண்ணினார். தங்களைப்போல சின்ன மனிதர்களை விட பெரியபெரிய மனிதர்கள் தான் அதிகமாக தப்புப் பண்ணுறாங்க எனப் பிள்ளையாரின் கண்களைப் பார்த்தபடி நினைத்தார்.

வீட்டுக்குப் போனாலாவது வயிற்றுக்குள் ஏதாவது ஊற்றி வயித்துக்குள் கேக்கும் கடமுடப்பையும், கொதிப்பையும் அடக்கிக் குளிரப்பண்ணலாம் என நினைத்தார். குடிக்கப் போன பயலுகள் வராததால் எரிச்சலுடன் கலிச்சக்கர் வண்டியின் மீது தன் பார்வையை நகர்த்தினார். தகர வீட்டுக்குள் இருக்கும் புழுக்கத்துக்கு, இங்கே கிடக்கிறது மேல் என நினைத்தார்.

“நானு வேணுமிண்ணு ஏலாண்டு சொல்லல சாமி” என பிள்ளையாரிடம் தனக்குள் முணு முணுத்துக் கொண்டார். போன தடவை பல்லுக்குத்து வந்தபோது செக்ரோலில் நாள் குறைந்துவிடும் என்று, பல்லுக்குள் போயிலைத் துண்டை அதக்கிக்கொண்டு வேலைக்குப் போய் வந்ததை, பல்லுக்குத்தால் வீங்கிப்போன ஒரு பக்கக்கன்னத்தில், கோணலாக உயர்ந்த தன் செம்பட்டை முடி மீசையுடன் ஞாபகம் கொண்டார். அதில் மூன்று நாட்கள் செக்ரோலில் சம்பளம் குறைந்துபோனதால் அந்த மாதம், குறை பீடித் துண்டை பொத்திப் பொத்தி வைச்சுப் புகைத்ததையும், ஒரு சில இரவுகளை பாண் துண்டுடன் தள்ளியதையும், வீக்கம் வத்த ஆஸ்பத்திரியில் தந்த குருசைச் சரையுடன் நினைத்துப் பார்த்தார். வீக்கம் வத்திப்போன

உடனேயே, இன்று பல்லுப் புடுங்குவது என்று தான் திடமாக முடிவெடுத்ததை நினைத்துப் பார்த்தபோது, தன் பார்வை பிள்ளையாரின் காதில் ஊரும் முசரில் நிலைகுத்தியிருக்கக் கண்டார்.

“நானைக்கு உனக்கு லீவு தர ஏலாது, நீ கலிச்சக்கர பவுசரில கட்டாயம் வேலைக்குப் போய்த்தான் ஆக வேணும்”

தன் சைக்கிளின் கெண்டிலை பிடித்தபடி, தன் முகத்தைப் பார்க்காது, நிலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு சுப்பவைசர் சொல்லிவிட்டு, வேகமாக சைக்கிளை தள்ளிக்கொண்டு மதியச் சாப்பாட்டுக்கு வீட்டுக்குப் புறப்பட்டதை, சுப்பவைசரின் கூனுண்ட முதுகுடன் ஞாபகம் கொண்டார்.

“நானு பல்லுப்புடுங்க ஆஸ்பத்திரிக்குப் போவனுஞ் சாமி”

டை அடித்ததால் கறுத்து விறைப்பாக இருந்த மீசையை தடவிய படி, சுப்பவைசர் குளிஞ்சு கொண்டே நடந்துபோனதால், அவற்ற முகத்தில ஒன்றையும் கவனிக்க முடியவில்லை என நினைத்தார்.

“அப்ப மனசில ஒண்டும் பட்டுக்கல சாமி” என அவர் பிள்ளையார் சாமியின் வெடிப்புக் கண்டுவிட்ட தொந்தியைப் பார்த்துக் கொண்டே முனகினார்.

பெரிய நகரசபைக் கட்டிடத்தின் பின்புறம் மறைந்து கிடந்த சைக்கிள் பாக்கிலிருந்து, முன்னுக்கும் பின்னுக்கும் மக்காட் இல்லாத லொடலொடத்த தன் சைக்கிலை, ஓரங்களில் பூனை வால் குரோட்டன்கள் வளர்த்து வெட்டிவிடப்பட்டிருந்த நடைபாதையில் உருட்டிக் கொண்டு வரும்போதுதான், முனகுவது போல மூக்கால் கதைக்கும் பீயோன் வந்து தன்னை சுப்பவைசர் கூப்பிடுவதாக சொன்னதை, வெடிப்புக் கண்ட பிள்ளையார் தொந்திக்குள் இருந்து வெளி வருவதும், பின் உட்செல்வதுமாய் இருந்த குருத்திப்

பள்ளமாக உள்ளொடுங்கி எலும்புகள் துருத்திக் கொண்டிருக்கும் நெஞ்சக் கூட்டுக்குள் இருந்து பெருமூச்சொன்று கீளம்பி, நெஞ்சுக்குள் பொறுத்து, நெஞ்சை வலித்துக் கொண்டு வெளியேறிப் போனது. தன் எலும்புகள் மீது தசைப்பிடிப்பற்று ஒட்டிக்கிடக்கும் தோலைப்போல, காலையில் பிள்ளையாருக்கு வைத்த பூ கல்லில் ஒட்டி வறண்டு போய்க்கிடப்பதுபோல அவருக்குத் தோன்றியது.

பூச்சிகளைப் பார்த்தபடி நினைத்துக்கொண்டார்.

நகரசபைக் கட்டடத்துக்குள் அவர் போனபோது, நகரசபைக் கூட்டம் நடக்கும் குளிர் கோளின் பூட்டின வாசலுக்குப் பக்கத்தில், மகாத்தமா காந்தி கையில் தடியும், இடுப்பில் துண்டுமாக வெறும் மேலுடன் நடந்துபோகும் படமும், காவி உடுப்பில் விவேகானந்தர், தலைப்பாவுடன் மார்புக்கு குறுக்காக கையைக் கட்டிக் கொண்டு இருக்கும் கம்பீரமான படமும் தொங்கிக் கொண்டிருந்த சுவரோடு சுவராக, கூனுண்டு எக்கிய வயிறுக்குள் கையைக் கட்டியபடி சுப்பவைசர், கள்ளத்தனமான பார்வையுடன் நின்றது அவர் நினைவுகளுக்குள் வந்தது.

சுப்பவைசர் தன்னுடைய முகத்தைக் காண வேண்டும் என்பதற்காக, அவரை நெருங்க முனைந்த போது, கூட்டம் முடிந்து நகரசபை உத்தியோகத்தர்களும், சேமன் ஐயாவும், மெம்பர்மாறும், கதவைத் திறந்து கொண்டு குளிர் கோளருக்குள் இருந்து ஒவ்வொருவராக வெளியே வரத் தொடங்கியிருந்தார்கள். சுப்பவைசர் ஒரு மெம்பருக்கு தன்னைக் கண்ணால் காட்டியபோது, ஏதோ வில்லங்கம் வரப்போகிறது என நினைத்து திணறியதையும், கோபமாக தன்னை நோக்கித் திரும்பிய மெம்பரின் முகமும், நக்கல் சிரிப்புடன் நின்ற சுப்பவைசரின் கோணிப்போன முகமும் அவர் நினைவுகளில் மாறி மாறி வந்தன.

“நானைக்கு கலிச்சக்கரில வேலைக்கு போக ஏலுமாஞ் ஏலாதா..”

“சாமி, பல்லுக்குத்து உசிரப் புடுங்குது சாமி.., நாளக்கி வெள்ளனத்தோட ஆசுப்பத்திரியில நாளு குடுத்திருக்காங்க சாமி, நானு நம்மாளுவ ஒருத்தர சுப்போசியர் ஐயாக்கிட்டவ இப்பாமே ஒழுங்கு பண்ணிக் குடுத்திருத சாமி”

“ஆருக்கு.., ஆரடா, ஓடர் போடுறது.., வெளியில போடா சக்கிலிய நாயே”

“நம்மாளுக நிறயப் பேரு வேல இல்லாம இருக்காங்க சாமி, வேணுமின்னே நம்மள குடியராங்க சாமி” பிள்ளையார் சாமியின் கண்களைப் பார்த்து முனகினார்.

“நகரசபை” என்ற பொன் நிற எழுத்துக்களை தாங்கிய வளைவான கம்பிகளை, இரண்டு வெள்ளைத் தூண்களில் பொருத்தியிருந்த பிரதானவாசலை மறித்துத்தான், கண்ணப்பன் தலைமையில் வேகாத வெயிலில, இரண்டு கிழமைக்கு முன்னர் தங்கள் சாதிசனம் மறியல் செய்ததை, வாசகங்கள் தாங்கிய வர்ண அட்டைகளுடன் நினைத்துப் பார்த்தார்.

“எங்கள் வயித்தில் அடிக்காதீர்”

“எங்களையும் மனிதர்களாக நடத்துங்கள்”

“நகர சுத்தித் தொழிலாளர் மேற்பார்வை பதவி நமக்கே வேண்டும்”

“எங்கள் குழந்தைகளின் கல்வியை ஒடுக்காதீர்கள்”

இப்படி கனக்க வசனம் எழுதிய காட் போட்ட மட்டைகளைத் தாங்கியும், கோசம் இட்டுக் கொண்டும், மறியல் செய்தது நினைவுக்கு வந்தபோது, அவர் பார்வை பிரமாண்டமான கோட்ஸ் கட்டடத்தின் மீது படிந்து கிடந்தது.

“குளுகு கோளுக்கு வெளியில நின்னே கூட்டம்போட்டு தீர்மானமும் எடுத்தாங்களாஞ் சாமி. இன்னிக்கு நானு, கலிசக்கருல வேலக்கு போவல்லினா. என்னய வேலய உட்டே தூக்குறதுண்ணு..” பிள்ளையார் சாமியிடம் முனகிய போது தன்னையறியாது தன் கண்கள் பணிப்பதை உணர்ந்தார்.

“ஆபிசர்மாருட சொந்தக்காரங்களுக்கும், மெம்பர்மாருட உறவுக்காரங்களுக்குந்தாஞ் சாமி இன்னிவரக்கும் சுப்போசியர் பதவி குடுக்காங்க சாமி” என்று அவர் வாய் விட்டு பிள்ளையாரிடம் முறைப்பாடு செய்த போது, அவர் கண்களுக்குள் வெள்ளைப் பேப்பரில் கொம்பியூட்டர் தட்டச்சுத் தாள் மகஜரில் தன் இளைய மகனின் பெயர்

முதலாவதாக இருந்தது ரூபகத்துக்கு வந்தது.

“அதாஞ் சாமி நம்மளில கட்டம் கட்டுறானுவ” அவர் வாய்விட்டுச் சொன்ன போது, குடிக்கப்போன பயலுகள் வரும் திசையில் பார்வை அலைந்து பின் பிள்ளையார் மீது திரும்பியது.

“நான் உசிரோட இருக்கிற வரைக்கும் ஒரு சக்கிலியப் பயலுக்கும், ஒரு பதவியும் கிடைக்க விட மாட்டன்..”

கூட்டத்தில ஒரு மெம்பர் சுத்திய போது, முன்னர் துவக்குத் தூக்கி சண்டை போட்ட இயக்கக்கார மெம்பர்மார், பற்றீஸ் திண்டு பல்லக் குத்திக் கொண்டு தெரியாத மாதிரி இருந்ததை கேள்விப்பட்டதை நினைத்தபோது, அவர் பார்வை புழுதியால் அடைத்துக் கிடக்கும், தன் வீட்டுக்குப் போகும் பாதை மீது படிந்து கிடந்தது.

“சக்கிலியர் வழமையான மனிசர் இல்ல”

“நவர பிதாவே அடிச்சிச் சொல்லிப்பட்டாராம் சாமி, அப்புறம் நாங்க எது சாமி,..” அவர் தொண்டைக்குள் கேவிய போது விட்ட பெருமூச்சுடன், பல்லுப் புடுங்கின இடத்தில இருந்து வந்த இரத்த வாடை காத்தில் கலந்து பரவுவதை உணர்ந்தார்.

காலையில் கலிச்சக்கரில் வேலைக்குப் போன

போது. பல்லுப்புடுங்கின இடத்தில விறைப்புக் கூட எடுபட்டிருக்கவில்லை என நினைத்தார். இரண்டு மதில்ச் சுவர்கள் சந்திக்கும் முடக்கில். வீட்டு அத்திவாரத்தை அண்டி, சேறாக ததும்பிக்கிடந்த நிலத்துக்குள், புதைந்துகிடந்த கக்கூஸ் பிறறை, மதில்ச்சுவரில் பதித்துக்கிடந்த கூரான வீதுருத் துண்டுகளுடன் ஞாபகப் படுத்திப் பார்த்தார்.

கக்கூஸ் பிட்டின் கொங்கீர் மூடியை மதில் இடுக்கு ஓரமாக கஸ்ரப்பட்டு, அலவாங்கை அடியில் விட்டு நெம்பித் திறந்தபோது, பிட்டுக்குள் நிறைந்து முட்டிநின்ற பீ, தான் பிளந்த பிட் மூடியின் இடைவெளிக்குள்ளால் சிதறி, தன் கால்களில் தெறித்து வழிந்த போது, மண்ணை அள்ளிப் போட்டு தேச்சு விட்டு விட்டு, தன் வேலையில் கவனமாக இருந்ததை நினைத்துப் பார்த்தார்.

கலிச்சக்கர் பீயை உறுஞ்சுவதற்கு வசதியாக, பீக்குள் மண்ணெண்ணையை விட்டு. இரும்புக் கம்பியால் கலக்கி கூழாக்கிய போது, பல்லுப் புடுங்குவதற்குப் போட்ட ஊசியின் விறைப்பும், நரகல் நாத்தமும், மண்ணெண்ணை நாத்தமும் சேர்ந்து நாசி உள் வாங்க முடியாத கனதியுடன் கிடந்த காத்தை அவர் சுவாசித்ததாலும், பல்லுப் புடுங்கியதால் இந்த நரகல் வேலைக்காக வழமையாக தனக்குள் ஊற்றும் எரி தண்ணியை வயிற்றுக்குள் விடாததாலும், தலை விதிர் விதிர்ந்து ஓங்காலம் ஓங்காலமாக வந்த போது, மதில் மூலையை அண்டி அவர் வாந்தியெடுக்க முனைந்த போது, வயிற்றில் ஏதும் இல்லாததால், ரெத்தத்துடன் எச்சிலைக் காறித் துப்பியது, இரத்த வெடுக்குடன் நினைவில் நின்றுது.

இந்த கலிச்சக்கரெல்லாம் இல்லாத காலத்தில், தன் தகப்பனுடன் இந்த நரகல் வேலைக்குப் போனதை நினைத்துப் பார்த்தார். கக்கூஸ் பிட் மூடியைத் திறந்து, பக்கத்தில் குழி போட்டு, அதுக்குள்ள பீய அள்ளிப் போட்டு மூடுற வேலை செய்யப் போன போது, தனக்கு மீசை பூனைமூடியைப் போல இருந்ததை ஞாபகப்படுத்திப் பார்த்தார். தகப்பன் குழி போடும் வேலைக்கு மட்டுமே தன்னைப் பயன்படுத்திய போதும், முதல் தடவை அவ்வளவு நரகலை ஒன்றாகப் பார்த்த பயத்தில், கிழமைக் கணக்கில் தனக்கு காச்சல் அடித்து தன்னை படுக்கையில் போட்டதையும், மூத்தவர் திருநீறு மந்திரிச்சுவீட்டு காச்சல் சுகமானதையும், தன் தகப்பனின் முன் பல்லில்லாத சிரிப்புடன் சேர்த்து ஞாபகம் கொண்டார். வானத்தில் படர்ந்து வந்த முகில்க் கூட்டம் சூரியனை மறைக்க, பிள்ளையாரடி முழுவதும் நிழல் படர்ந்து நகர்வதை பார்த்துக்

கொண்டிருந்தார்.

தன் மூத்த பெண் பிள்ளைக்கு, குழந்தை பிறந்திருந்தபோது கையில் காச இல்லாது மனம் அல்லாடிக் கொண்டிருந்தபோது தான், கனகாலமாக பாவிக்காது விட்ட கக்கூஸ் பிட்டை, திரும்ப பாவிப்பதற்காக துப்பரவாக்கித்தரச் சொல்லிக் கிளாக்கர் பொடியன் கேட்டபோது, தான் மறுபடியும் நரகல் வேலைக்குபோனதை, பிட்டின் அடியில் கறுப்பாக படிந்து கிடந்த பீயை, பிட்டுக்குள்ளேயே இறங்கி அள்ளித் துப்பரவாக்கிக் கொடுத்ததை ஞாபகப்படுத்திப் பார்த்தார். இரண்டு மூண்டு நாள் கழிச்சு, தன் காலில் சின்னச்சின்ன கொப்பளங்கள் போட்டபோது, அம்மை நோயாக இருக்கும் என தான் கவனமற்று இருந்த போது, உடம்பில் ரூபக் குத்தி அளவில் பெரிய பெரிய கொப்பளங்கள் போட்டு, உடைத்த இடத்தில் நோவும், எரிவும், அதோடு காச்சலும் பிடித்தது, கொப்பளங்களில் இருந்து வழிந்த சீனின் நரகல் நாத்தத்துடன் அவருக்கு ஞாபகம் வந்தது.

“காஞ்சி போனாவும், நரகல் நரகலுதாஞ் சாமி” மீசையும் தாடியும் அடர்ந்த வாய் முணுமுணுக்க கண்கள் கலிச்சக்கரின் சில்லில் மூத்திரமடிக்கும் நாயைக் கவனித்தபடி இருந்தது.

ஆஸ்பத்திரி விறாந்தையில். கடுகடுப்பான முகங்கொண்ட நேஸ் போட்ட ஊசியின் கடுப்புத்தாங்க முடியாது, நடை தடுமாற, குளுசை மணத்தில் நிறைந்து கிடந்த, குளுசை வாங்கும் கியவுக்கு போய்க் கொண்டிருந்த போது, தனக்கு கண்கள் இருட்டிக் கொண்டு வருவது போல இருக்கிறது என நினைத்த போது, கரன்ட் ‘சொக்’ அடித்தது போல, தான் ஆஸ்பத்திரி விறாந்தையில் மல்லாக்காக விழுந்ததையும், பின் நினைவு தப்பிப் போனதையும், இன்னமும் தன் உடலில் கறுத்த வட்டவட்ட புள்ளிகளாக இருக்கும் கொப்பளங்களின் காய்ந்த வடுக்களைப் பார்த்தபடி நினைவு படுத்திக் கொண்டார்.

பிறகு ஊசிக்கு மாத்து ஊசி என்று, பத்துப் பன்னிரண்டு ஊசிபோட்டுத்தான் தன்னைப் பிழைக்க வைத்ததாக அறிந்து கொண்டதை, கடினமான வேலை செய்யமுடியாது களைப்பும், கை விரல்கள் நிமிர்த்தவோ மடிக்கவோ முடியாது எப்போதும் வழுகி வழுகி வேலைகள் செய்ய ஒத்தாசையற்று சோர்ந்து விடுவதையும் கவலையுடன் நினைத்துக் கொண்டார்.

“என்ன நேஸ், டெஸ்ட் பண்ணாமத்தான் ஊசி போடுவீங்களா”

“சக்கிலியால்தானே! ஒத்துக் கொள்ளும் எண்டு நினைச்சன் சேர்..”

“இத்துப் போன ஓடம்பும், செத்துப் போன புத்தியுமாத்தா சாமி, ஊட்டண்ட கொணந்து போட்டாங்க” பிள்ளையாரைப் பார்த்து முனகிய போது. அவர் நினைவுகளில் அந்த நேஸின் கடுகடுத்த முகம் நினைவில் வந்துபோனது.

உடம்பின் நசநசப்பும், மனசின் நசநசப்பும் அழுத்தியதால், தலைக்குள் கனதியாக எதுவோ குத்தி வலிப்பதாக உணர்ந்தபோது, தன் கைகள் சன்னதம் கொண்டது போல பிள்ளையார் மாடத்தில் தாளம் தட்டத் தொடங்கி விட்டதை உணர்ந்தார். தன் மனதின் சுமை அடங்கும் வரை தாளம் தட்டி, கால்கள் களைப்புமிகுதியால் அடங்கும் வரை ஆடவேண்டும் என்ற உணர்வு உந்த தவிக்கும் மனசை அடக்கி தன் கவனத்தை வேப்பின் நிழல் அசைவுகள் மீது குவித்து ஆசுவாசம் கொண்டார்.

தீ நாக்குகள் தீண்ட உருகி வெடித்துக் கிழியும் தோல்களுடன், பிடி வார்கள் நீல ஒளிர்வுடன் பத்த, எரியும் தப்புக்களின் ஒளிச்சுவாலையில், வன்மங்கொண்ட முகங்களுடன், நெருப்பைச் சுற்றி நின்ற தம் இளவட்டப் பயல்களின் முகங்களில் இருள் நிழல் அசையவும், இருள் போர்த்திய முகங்களுடன், தம் காந்தி நகர் வீடுகளுக்குள் இயக்கப் புள்ளைகள் வந்து திரிவதும், வகுப்பு வைப்பதும், தீ நிழல்களுடன் ஞாபகப் படுத்திக் கொண்டார். எண்பத்திமூன்று கலவரத்துக்குப் பின்புதான், எங்கட வீடுகளுக்குள்ள வேற சாதிப்பொடியல் வந்து உண்டு, உறவாடிப்போன முகங்களை அவர் ஞாபகப்படுத்த பகிரதப் பிரயாத்தனம் பண்ணினார். அந்த நிகழ்வுகளுக்குப் பின் தன்னுடைய விரல்கள் இன்று வரை தப்பைத் தொட்டு அதிரவில்லை என நினைத்தார்.

“தப்பு அடிக்கிறதும் தப்பு, தப்படிச்சு வருசத்துக்கும், தீபாவளிக்கும், வீடு வீடாப் போய் பிச்ச எடுக்கிறது அதவிடத் தப்பு.., விடியிர தமிழ் ஈழத்தில் யாவரும் மனிதர்களாகவே நடத்தப்படுவர்.., சம பந்திப் போஜனம், யாவருக்கும் சம அந்தஸ்து, கௌரவமாக நடத்துதல் என்பவற்றை தமிழ் ஈழம் உறுதி செய்யும்...”

“எப்பங்கண்ணா தமிழ் ஈழம் வருகும்”

“மிகக் கிட்டவாக இருக்கிறம், இந்தியா நினச்சா, ஒரு பீடித் துண்டு பத்தி முடிக்கிறதுக்குள்ள, தனது ராணுவத்த அனுப்பி தமிழ் ஈழத்த பிடிச்சத் தரும்.., ஆனா சர்வதேசம் அதுக்கு இடம் தராது. ஆகவே நாம் உள்ளிருந்து போராட வேண்டும், வீரத்துடன் நீங்கள் போராட வாருங்கள், இந்தியா ராணுவப் பயிற்சியும் தந்து,.., பின்னாலும் நின்று எம்மை வழிப்படுத்தும்..”

ஒன்று இரண்டு வகுப்பு நடந்த பின்னர், காந்தி

நகருக்குள் இருந்து காணாமல் போன தங்கள் பிள்ளைகளின் முகங்களை ஞாபகத்தில் கொண்டுவர முயன்று கொண்டிருந்தார். தங்கள் பாட்டன் பூட்டன் பிறந்த மண்ணை, தம் பிள்ளைகள் மிதிக்கின்ற பெருமிதம், தமக்கு இருந்ததை நினைவுக்குக் கொண்டு வந்த போது, தன் பார்வை கூர்மையடைவது போல உணர்ந்தார்.

“இயக்கப் புள்ளக வந்து வகுப்பு எடுக்கிறதும், நம்ம புள்ளக காணாமல் போறதும், ஆரோ எம்டன் ஆமிக்கு போட்டுக் குடுத்திட்டாஞ் சாமி..”

உயிருடனேயே தம் உடம்பு எரிவதுபோல தம்மை உறையவைத்த அந்த இரவை, அதன் கொடுரத்துடன் ஞாபகப்படுத்த முனைந்தார். இரவைக்கு இயக்கம் வந்து வகுப்பு வைக்கப் போகும் செய்தி, அன்று மாலை மல்லிகைப் பந்தலில் இருந்து பூவின் மணம் கசிவதைப் போலத்தான் அந்தச் செய்தி வழமையைப் போல ஊருக்குள் காற்றில் கசிந்திருந்தது. வண்ணாத்திக்குளத்துக்கு அருகில் இயக்கப் புள்ளைகளை எதிர் பார்த்துக் கொண்டு, சத்தமில்லாது பகிடியும், பயமும், தீவிரமான உரையாடலுமாக இளவட்டப் பயல்கள் காத்துக் கொண்டிருந்ததை, தன் மூத்தமகனின் ஒடுங்கி நீண்ட முகத்துடன் ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டார். காட்டிக் கொடுக்கும் எம்டனுடன் பதுங்கிக் கிடந்த ராணுவத்தின் துப்பாக்கிகள் இருளைக் கிழித்துக் கொண்டு; பளீர் என்ற வெளிச்சத்தையும், புகையையும், சன்னங்களையும், துப்பாக்கிகள் கக்கத் தொடங்கியதையும், சிதறி ஓடும் இளைஞர் கூட்டத்தையும், வெடிப்பட்டு கத்தக் கூட அவகாசமற்று வண்ணான் குளத்தில் விழுந்தவர்களையும், தப்பிப் போனவர்களையும், நினைத்துப் பார்த்தார். காலையில் உப்பிப் பருத்த ஒன்பது பேரினதும் உடல்களை பார்த்த போது, தன் பார்வை இருண்டு போனதை நினைத்துக் கொண்டார். அந்தச் சம்பவத்துக்குப் பின்னர் காந்தி நகருக்குள் இருந்து நிறையப் பொடியங்கள் காணாமல்போனதை, காணாமல்போன தன் மூத்த மகனின் சின்ன வயது நினைவுகளுடன் ஞாபகப்படுத்திக்கொண்டார். அப்படிப் போனவர்களில் ஓர் இருவரைத் தவிர மற்றவர்கள் இன்று வரை கண்ணில் படவில்லை என நினைத்தார்.

ரெயினிங்குக்குப் போனபோதும். திரும்பி வரும்போதும், நேவி அடித்து கடலுக்குள்ளேயே செத்துப் போனார்கள் என்றும், இயக்கத்துக்குள் நடந்த கரைச்சலில் கொஞ்சப்பேரைக்கொண்டு இந்தியாவிலேயே புதைச்சாங்கள் என்றும், கொஞ்சப்பேர் சண்டையில் செத்தார்கள் என்ற செய்திகளும் ஊர்க்காரர்களைப் போல தன் காதுகளிலும் விழுந்ததை,

தன் நினைவில் இருந்து மறைந்து கொண்டிருக்கும், காந்தி நகரில் இருந்து காணமல் போன இளவட்டப் பயல்களின் முகங்களுடன் ஞாபகம் கொண்டார்.

“அப்புச்சே., ஊட்டண்ட வராம இங்கின என்ன பண்ணிண்டு நிக்க, பல்லுப்புடுங்கப் போனயெண்டு ஆத்தா செல்லிச்சு, புடுங்கிட்டியா..”

“ஆமா, புடுங்கீட்டேம்மா, சத்து தள்ளி நின்னு பேசும்மா, அப்புச்சே.,, இன்னாம் குளிக்கள, ஒடம்பு பூரா நரகலு, தள்ளியே நின்னு பேசும்மா”

“வலிச்சுதா”

“இல்லம்மே, புடுங்கிறப்ப விறப்பு ஊசி போட்டாங்களா, இப்பத்தான் கொஞ்சுண்டு வலிக்குது”

“ஆத்தா சொல்லிச்சு, ஊட்டண்ட வந்தி, சவ்வரிசி கஞ்ச குடிச்சிட்டுப் போவட்டாமுன்னு”

“இப்ப வந்துற்றனம்மே, இந்தப் பயலுவ வந்திறட்டும்”

“அப்புச்சே..!”

“என்னம்மே”

“நீயி என்ன வேல பாத்திருக்கவே”

“என்னாச்சம்மே”

“அங்கின கண்ணத் தொரந்து வடிவாப் பாரு”

கலிச்சக்கர் பைப் கட்டின கயிறு உறுவி அவிழ்ந்து, வழக்கி தும்பிக்கை போல சவண்டு நின்ற பைப்பில் இருந்து பீ, பிள்ளையார் சாமியின் வலது தோள் மேல் கொட்டிக் கொண்டு இருப்பதைக் கண்ட போது, தன் கண்கள் தன்னையும் அறியாது கலங்கிப்போவதை உணர்ந்தார்.

புகையும் சருகுமாயிருக்கும் அந்த உடலை எடுத்து முத்தமிடு.

பழங்களின் வாசனை வருகிறதா?

அதுதான் அவள் வளர்த்திருக்கும் பழத்தோட்டம்.

குளிரும் இதழும் நிறைந்ததுபோல உணர்கிறாயா?

அதுதான் அவளுடைய தோப்பும் நீர்ச்சனையும்.

வண்ணங்களும் தூய்மையும் அந்த உடலில் தெரிகிறதா?

வரைபடங்களுக்கு வெளியே வைக்கப்பட்டிருந்த அவள் மனதின் நிழற்பிரதியது.

இசையும் பாடலும் நீரோட்டமும் கேட்கிறதா?

அவளன்பின் சாயல்களும் பேரழகு முத்தமும்

பெருகியோடும் துயரப்பேராறும் அதுவன்றோ.

உணவின் மணமேதோ உன்னைக்கிறங்கடிக்கிறதா?

அதுவே ஊணாகிய அவளுடல்.

நூறாண்டுகள் பல சமைத்துக் களைத்தவள்

தன்னுடலையே சமைத்தளித்துள்ளாள்

உப்பும் புளியும் உள்ளடங்கிப் பல் சுவையாகிய பண்டத்தை

ருளி! ருளி!!

ஒரு கணத்தில் திடுக்கட்டலறிப் பின்னகர்வதென்ன?

காலமுழுதும் அவளுண்ட நெருப்பின் கதகதப்பைத் தாங்க முடியாமல்

விலகிடத் துடித்தா?

பண்டம்

கருணாகரன்

எழுத்தாளர் பட்டியல்

இலக்கியி லுள்ள தமிழ் எழுத்தாளர்கள் அனைவரினதும் பெயர், முகவரி, ஆக்கிய நூல்கள் முதலிய விபரங்களைத் தொடர்ந்து 'கலைச்செல்வி' யில் வெளியிட எண்ணியுள்ளோம். டை விபரங் களைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு எழுதியனுப்பும்படி ஒவ்வொரு எழுத்தாளரையும் வேண்டுகின்றோம். தேவன்—யாழ்ப்பாணம், மே/பா, கலைச்செல்வி, சுள்ளுகம்.

கலைச்செல்வி இதழ்

அருண்மொழிவர்மன்

முத்தில் இருந்து வெளிவந்த இலக்கிய இதழ்களின் முன்னோடிகளில் ஒன்றான கலைச்செல்வி 1958 ஓகஸ்ட் மாதம் முதல் 1966 வரை அண்மையில் காலமான சிற்பி அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியானது. மாத இதழ் என்றே அறிவிக்கப்பட்டாலும் பல்வேறு சவால்களின் காரணமாக அதனால் தொடர்ச்சியாக ஒவ்வொரு மாதமும் வெளிவரமுடியவில்லை. சிலதடவைகள் மாதாந்தமும், சிலதடவைகள் இரு மாதங்களுக்கு ஒன்றாகவும் இதழ் வெளியாக இருப்பதை அறியமுடிகின்றது.

கலைச்செல்வி இதழ் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நோக்கம் பற்றியும் கூழல் பற்றியும் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் பின்வருமாறு பதிவுசெய்கின்றார்:

“ஈழத்தமிழர்கள் இந்தியத்தமிழ் இலக்கியங்களுடன் லயித்திருந்த அந்த இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் ஒரு நீட்சியே நமது இலக்கியம் என்று எண்ணிக் கிடந்த காலம் ஒன்றிருந்தது.

1956 இல் பண்டாரநாயக்காவின் ஆட்சிமாற்றம் இந்த இந்திய மயக்கங்களை உடைத்தது. 1958 இன் இனக்கலவர அடி, நமக்காக நாம், நமக்கென பாரம்பரியமிக்க பண்புகள், நமக்கான இலக்கியம் என்னும் உணர்வுகளுக்கு உருவம் கொடுத்தது. நமது எழுத்தாளர்கள், நமது இலக்கியம், நமது பத்திரிகைகள் என்று ஏங்கிக்கிடந்த சிற்பியும் இந்த உணர்வின் உருவங்களுடன் தன்னை இணைத்துக்கொண்டவர். நமக்கான பத்திரிகைகள் தோன்றவேண்டும் என்று தான் கட்டுரை வரைந்த ஈழகேசரியும் ஓய்ந்துவிட்ட சோகத்துடனும் சோர்வின்றி கலைச்செல்வியை நடத்த முன்வந்தவர்.”

1957-58 காலப்பகுதிகளில் களுத்துறையில் இருந்து ஈழதேவி எனும் இதழ் வெளிவந்துகொண்டிருந்தது. இதன் நிதி, நிர்வாகப் பொறுப்புகளைக் கவனித்துவந்தவர் நா. பாலசுப்பிரமணியம் என்பவர். 1958ம் ஆண்டு மேமாதம் ஏற்பட்ட இனக்கலவரங்களின்போது களுத்துறையில் வாழ்ந்துவந்த தமிழரும் கடுமையான பாதிப்புகளுக்கு உள்ளாகினர். இப்படியான நிலையில் தமக்கு ஆபத்து வரலாம் என்று அஞ்சி ஈழதேவி இதழை நிறுத்திவிடும் முடிவெடுக்கப்படுகின்றது. இப்படியான கூழலில் நா. பாலசுப்பிரமணியன் தனது நண்பரும், தற்போது கனடாவில் வாழ்ந்துவரும் எழுத்தாளருமான உதயணனைச் சந்திக்கின்றார். அது குறித்துப் பின்வருமாறு உதயணன் பதிவுசெய்கின்றார்:

“பாலா என்னிடம் வந்து ஈழதேவியை நிறுத்தமுடியாது என்று துன்பப்பட்டார். வெகுநாட்கள் யோசித்தபின்னர் பாலாவும் நானும் யாழ்ப்பாணம் போய் சிற்பியைச் சந்தித்து விபரத்தைச் சொன்னோம்.

களுத்துறையில் வெளிவந்த ஈழதேவி இதழை ஒரு குழு அமைத்து நடத்துவது பற்றி பல தடவைகள் கூடி ஆலோசித்தோம். அந்தக் குழுவில் சிற்பியின் ஆசிரியரான பொன்னம்பலமும் இருந்தார். முடிவில் ஈழதேவி என்ற பத்திரிகைப் பெயரைக் கலைச்செல்வி என்று மாற்றுவது என்றும் ஈழதேவியில் வெளிவந்த தொடர் அம்சங்களைத் தொடர்ந்து கலைச்செல்வியில் வெளியிடுவது என்றும் முடிவுசெய்யப்பட்டது. உதாரணமாக ஈழதேவியின் கடைசி இதழில் இதய வானிலே எனும்

மக்கள் வைத்தியசாலை

சன்னாகம்

இம் வைத்தியசாலை மக்கள் நன்மைக்காகவும்
வசதிக்காகவும் 28-11-58-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது

திறத்திருக்கும் நேரம்:

காலை 7-30 மணி முதல் இரவு 8 மணி வரை

டாக்டர் S. S. இராசநாயகம்

(Permanent Medical Officer)

காலை 9 மணி தொடக்கம் கடையாற்றுவரை,

டாக்டர் S. சுப்பிரமணியம் J.P. (P.S.)

(Visiting Medical Officer)

ஒவ்வொரு குழந்தைக்காகவும் ரூ. 2 மணிக்கு வரலாம்

மக்கள் வைத்தியசாலை,

கே. கே. எஸ். ரோட் : சன்னாகம்

கலைச்செல்வி ஆண்டு மலர்

- * அடுத்த இதழ் அதிக பக்கங்களுடன் அறிவுக்கருவூலமாய் அழகுப் பொலிவுடன் வெளிவருகின்றது.
- * வரதர், எஸ். டி. சீவநாயகம், பித்தன், சம்பந்தன், உதயன், மு. தனியாச்சிங்கம், சகீதேவி முதலியோரின் அருமைபான சிறுகதைகள்.
- * பண்டிதமணி, அலீலன், சி. வைத்தியசீங்கம், கனகசேகரிநாதன், ஈழத்தச் சோமு, கோமுகி பி. வி. ம. ச. சர்மா முதலியோரின் கட்டுரைகள்.
- * எனது இலட்சியம் என்ற தலைப்பில் மணமாகி, பழந்தாசன், சீலாவணன், தான் தோன்றிக் கணியர், முருகையன் ஆகியோர் எழுதிய கவிதைகள்.
- * இன்னும் பல இந்திய, இலங்கை எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் மலருக்கு மணமுட்டுகின்றன.
- * தொடர்கதை, தண்டவங்கோளின் 'பட' பட் ஆகியவை மேலும் கவைபடும் பிரகாசிக்கின்றன.
- * நடன உலகில் மிக வேகமாக முன்னேறி வரும் யாழ்ப்பாண நடன மணியின் இரு வர்ணைத் தோற்றம் அடடையை அலங்கரிக்கின்றது.

உங்கள் பிரதியை
முற்கூட்டியே பதிவு செய்துகொள்ளுங்கள்

கலைச்செல்வி

தமிழ் இலக்கிய மன்றம்

சன்னாகம்

இலங்கை

8

எனது தொடர்கதையின் முதலாம் அத்தியாயம் வெளியானது. அதன் இரண்டாம் அத்தியாயம் கலைச்செல்வி முதலாம் இதழில் வெளியானது. இதுவே கலைச்செல்வியின் ஆரம்பகால வரலாறு!"

கலைச்செல்வியில் சிறுகதைகள், தொடர்கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் என்கிற பல்வேறு அம்சங்களுடம் இடம்பெற்றாலும் அதில் கட்டுரைகளுக்கு நிறைய முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கின்றனர். அதில் பல முக்கியமான தொடர்கட்டுரைகள் நிறைவடையாமல் இடையில் நின்றுருப்பதையும் காண முடிகின்றது, பொருளாதார நெருக்கடிகளால் இதழ் ஒழுங்காக வெளிவராததன் காரணமாக எழுத்தாளர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய சோர்வு இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம் என்று இதழாசிரியர் சிற்பி ஞானம் இதழில் எழுதிய கலைச்செல்விக்காலம் என்கிற தொடரில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

எழுத்துலகில் நான் என்ற பெயரில் எழுத்தாளர்கள் தம் சுய அனுபவனங்களை எழுதும் தொடர் ஒன்றும் அதன் ஆரம்ப இதழ்களில் இருந்து வெளியாகியிருக்கின்றது. அதுபோல எஃப்.எக்ஸ்.சி. நடராசா எழுதி பின்னாளில் புத்தக வடிவில் வெளியான

ஈழத்துப் பத்திரிகை வளர்ச்சி என்ற கட்டுரைத்தொடரும் மன்றுகிழார் என்ற புனைபெயரில் கலைச்செல்வி இதழிலேயே வெளியாகியிருக்கின்றது. கனகி புராணம் அனேகமானவர்கள் அறிந்திருக்கக்கூடிய நூல். யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணையில் வாழ்ந்த நட்புவச்சுப்பையனார் என்பவர் வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோயில் "தேவதாசியாக" இருந்த கனகி என்பவர் குறித்துப் பாடியதாக இந்நூல் குறிப்பிடப்படுகின்றது. கனகி புராணத்தின் பாடல்கள் முதன்முதல் அச்சேறியதும் கலைச்செல்வி இதழின் ஊடாகவே என்பது கலைச்செல்வி இதழுக்கு பண்பாட்டு வரலாறு குறித்து இருக்கக்கூடிய முக்கியத்துவத்தை குறிக்கின்றது.

கலைச்செல்வி வெளியிட்ட சிறப்பிதழ்களும் முக்கியமானவை. 1959 சித்திரை மாத இதழினை "வளரும் எழுத்தாளர் மலர்" என்று வெளியிட்டிருக்கின்றது கலைச்செல்வி. அதைத்தொடர்ந்து 1959 ஓகஸ்ட் மாத இதழை முதலாம் ஆண்டு மலராக வெளியிட்டிருக்கின்றது. இந்த ஆண்டு மலருக்கான விளம்பரம் அதற்கு முந்திய இதழில் வெளியாகி இருந்தது. அதனை படமாகக் காணலாம்.

அதைத்தொடர்ந்து 1960 ஓகஸ்ட் மாத இதழை “மகளிர்மலராக” வெளியிட்டிருக்கின்றது. இந்த மலரில் பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளை, உமா, யாழ் நங்கை, புதுமைப் பிரியை, பத்மா சோமகாந்தன், எம் ஏ மக்கான் உள்ளிட்ட பலர் எழுதியிருக்கின்றனர். இவர்களில் அனேகமானவர்கள் கலைச்செல்வியில் இம்மலருக்கு முன்னும் பின்னுமாக தொடர்ச்சியான பங்களிப்புகளை நல்கியோர் ஆவர்.

பழைய இதழ்கள் ஆவணப்படுத்தப்படும்போது அவை வரலாற்று எழுதியலுக்கான உறுதியான பதிவுகளாக மாறுகின்றன. கலைச்செல்வியின் ஆரம்ப இதழ்களைப் பார்க்கின்றபோது அவற்றின் விளம்பரங்களினூடாக அக்காலகட்ட வாழ்வியலின் பல்வேறு அம்சங்களையும் அறிந்துகொள்ளலாம். உதாரணமாக 1958ம் 1959ம் ஆண்டுகளில் வெளியான கலைச்செல்வி இதழ்களில் சுன்னாகத்தில் இயங்கிய மக்கள் வைத்தியசாலையின் விளம்பரத்தைக் குறிப்பிடலாம். மின்சாரம் பரவலாக வழங்கப்படாத அன்றைய காலத்தில் கூட இரவு 8மணி வரை ஒரு சிறு

வைத்தியசாலை இயங்கியிருக்கின்றது என்பது அதிசயம் தான். இதன் விளம்பரம் ஒரு விதமான பதிவென்றால் பிறின்ஸ் படப்பிடிப்பாளர்கள் என்கிற வியாபார நிலையத்தின் விளம்பரம் இன்னொருவகையான சான்று. அதன் அழகியல் தன்மையை நேரடியாகப் பகிர்ந்துகொள்ள விளம்பரத்தையும் இத்துடன் இணைத்துள்ளோம்.

நமது நாடு, நமது இலக்கியம் என்கிற நிலைப்பாட்டுடன் இயங்கிய கலைச்செல்வி செய்த இன்னொரு முக்கிய முயற்சி எழுத்தாளர் விபரங்களைத் திரட்டும் முயற்சியாகும். இன்றுவரை இவ்வாறான முயற்சிகள் எதிர்பார்த்த வெற்றிகளை எட்டாமல் இருக்கின்ற சூழலில் கலைச்செல்வியின் முன்னோடியான முயற்சி அதிசயிக்க வைக்கின்றது.

ஈழத்தின் மிகமுக்கியமான இதழ்களில் ஒன்றாக கலைச்செல்வி 1958 முதல் 1966 வரையாக 8 ஆண்டு காலத்தில் கிட்டத்தட்ட 70 இதழ்கள் வரை வெளியானது. இதழ்களில் தொடர்ச்சியாக செலவுகளைச் சமாளிக்க எதிர்போக்கும் சிரமம் குறித்தும், கட்டணங்களின் விலை ஏற்றம் குறித்தும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. 1965 நவம்பர்

இதழில் “சந்தாப்பாக்கியைப் பற்றித்தான் மீண்டும் மீண்டும் நாம் நினைவூட்ட வேண்டியுள்ளது. பத்திரிகைத்தாளின் விலை மலைபோல ஏறியுள்ள இக்காலத்தில் “கலைச்செல்வியை” இத்தனை குறைந்த விலையில் வாசகர்களுக்குக் கொடுப்பது நஷ்டத்தைக் கொடுக்கும் என்பதைப் பலர் அறிவர். இந்த நிலையில், கொடுக்க வேண்டிய பாக்கியையே அனுப்பாது விட்டால், நாம் தொடர்ந்து இலக்கிய சேவை செய்யமுடியுமா என்பதை அன்பர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.” என்பதாக ஆசிரியர் தலையங்கம் உள்ளது. இந்த இதழ் வெளியாகி சிலமாதங்களில் கலைச்செல்வி நின்றுப் போனது!

உசாத்துணை

கலைச்செல்வி காலங்கள் என்கிற சிற்பி எழுதி ஞானம் இதழில் 2008 ஜூன் (சிற்பி சிறப்பிதழ்) முதல் 2011 இறுதிவரை வெளியான கட்டுரைத்தொடர்

தாய்விடு டிசம்பர் 2015 இதழில் உதயணன், தெளிவத்தை ஜோசப் ஆகியோர் எழுதிய கட்டுரைகள் கலைச்செல்வி இதழ்கள்.

குறிப்பு : கலைச்செல்வி இதழ்களின் சில பிரதிகள் நூலகம் திட்டத்தின் கீழ் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆர்வமுள்ளவர்கள் பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

காதலிக்கு!

த. பெ என். 12
கொழும்பு.

இதய ராணி,

உன் தங்கக் கரத்தால் வணந்த அன்புக்கடிதம் கண்டேன். ஆனந்தம் கொண்டேன். இங்கிக வீடு சிடைப் பது கூட்டம், அதற்காக உன்னைவிட்டு எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் பிரிந்திருப்பது?

ஒன்று செய்வாயா? கன்னகத்திலுள்ள பிரிவின் ன்று யோவிற்குச் சென்று, உனது முழு உருவப்படம் ஒன்று எடுத்து உடனே அனுப்பு. பிரிவின் எடுக்கும் படங்கள் உயிர்களைப் பொருத்தியவை. நேரிலேயே பார்ப்பதைப்போன்ற பிரமையை ஏற்படுத்துபவை.

நீ வேண்டும்; அல்லது உன் உயிரோவியம் வேண்டும், பார்க்கு மிடமெல்லாம் உன் படத்தை மாட்டி மகிழ வேன்.

என்றும் உன்
கண்ணன்

இதுதான் அவர்களின் முகவரி:—

பிறின்ஸ்

படப்பிடிப்பாளர்கள்

கே. கே. எஸ். விதி,

கன்னகம்.

கலை இலக்கியச் செயற்பாட்டு இயக்கங்கள்

கலை இலக்கிய செயற்பாட்டுக்கான இயங்கு வெளிகளையும் இயக்கங்களையும் தொகுக்க மற்றும் அறிமுகப்படுத்த இந்தப் பத்தி ஆரம்பிக்கிறது. ஆரம்பத்தில் தனது பார்வைத் தூரத்திற்கு உட்பட்ட பரப்புக்களை வெளியிடுகிறது. அதிகமும் யாழ்ப்பாணத்தை ஒட்டியும் வெளிப்படும் இயங்கும் அமைப்புக்களை இந்த இதழ் கொண்டிருக்கிறது. வரும் இதழ்களில் மற்றைய பகுதிகளையும் உள்ளடக்கித் தொடரும்

யாழ் இலக்கிய குவியம்

மூன்று வருடங்களுக்கு மேற்பட்ட கால அளவில் யாழ்ப்பாணத்தில் புத்துயிர்ப்புடன் செயற்பட்ட துலக்கமான ஆளுமைகள் பலரை இயங்க வைத்த அமைப்பு. குறிப்பாக பல இளைய தலைமுறை இலக்கிய செயற் பாட்டாளர்களின் சந்திப்புக்கும் அவர்களின் ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையிலும் வெளியை வழங்கியது, முக்கியமாக மூத்த தலைமுறைக்கும் இளைய தலைமுறைக்கும் இடையிலான இடைவெளியை நிரப்பிய, நிரப்பிக் கொண்டிருக்கும் ஓர் அமைப்பு.

நூல் அறிமுகங்கள், கலந்துரையாடல்கள் போன்றன இவர்களின் செயற்பாட்டு தளங்கள்." நாம் " என்ற முகநூல் கவிதைகள் கொண்ட இதழ்கள் மூன்றையும் இவர்கள் வெளியிட்டனர். 2012 தொடக்கம் ஆரோக்கியமான இதன் செயற்பாடுகள் இலக்கிய முயற்சிகளுக்கான உரையாடல் வெளியை திறந்திருக்கிறது .

தொகுத்து எழுதியவர் - கிரிஷாந்

சமகால கலை, கட்டடக் கலை மற்றும் வடிவமைப்புக்கான ஆவணக் காப்பகம்

2015 மார்ச்சுமீயுடன் கலை வெளிப்பாடுகளுக்கான உரையாடல்கள் இருபத்தைந்தை நிகழ்த்தி முடித்திருக்கிறது.

பல்வேறு புலமைசார் மற்றும் தன்னியல்பான கலை வெளிப்பாடுகளை நிகழ்த்தியும் அது தொடர்பான உரையாடல்களை மேற்கொண்டும் சமகால கலைப் போக்குகளை குடா நாட்டில் அறிமுகம் செய்து வருகிறது.

இதன் வருகை ஓர் புலமை சார் மரபில் இருந்தாலும் அதற்கு வெளியிலுமான பரப்பையும் தன்னுள் இயங்க வைக்கவே அது முனைகிறது.

இதன் ஆவணக் காப்பகமும் மிக முக்கியமான ஒன்று, அதிகம் பயன்படுத்தப் பட வேண்டியதும், கிடைப்பதற்கு அரியதுமான பல கலை சார்ந்த நூல்களை தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் இங்கே சென்று

படிக்கலாம். அதனை எந்த ஒரு பொது வாசாகரும் பாவித்துக் கொள்ள முடியும்.

புதிய மற்றும் சமகால கலை வெளியை பரிசோதிக்கும் மற்றும் உரையாடும் இடமாக நல்லூரின் அருகில் இக் காப்பகம் அமைந்துள்ளது .

சமூக வெளி படிப்பு வட்டம்

2015 மார்ச்சுமீயுடன் 14 புலமைசார் கருத்தரங்குகளை திருநெல்வேலியில் உள்ள இந்து வாலிபர் சங்கத்தில் நடத்தியுள்ளது. தமிழின் அறிவுச் சூழலிற்கும் செயற்பாட்டு மரபிற்கும் பங்காற்றிய ஆளுமைகளை பற்றிய சமகால முக்கியத்துவம் என்ன ? என்பது தொடர்பான உரையாடலை தொடர்ந்தும் நிகழ்த்தி வருகிறது.

கலைத்தூது கலையகம்

தனது ஐம்பது வருட கலை இலக்கிய பயணத்தை தொடரும் ஓர் அமைப்பு. "கலைமுகம்" எனும் கலை இலக்கிய இதழையும் இது வெளியிடுகிறது.

யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிடும் பல்வேறு நூல்களும் இங்கு தான் அறிமுகம் செய்யப் படுகின்றன. அதற்கான இயங்கு வேலையை இவ் அமைப்பு வழங்குகிறது. இருபத்தைந்து பேருக்கு உட்பட்ட கலை இலக்கிய உரையாடல்களுக்கான இடத்தை கடந்த வருடத்தில் இருந்து இலவசமாக தர ஆரம்பித்துள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தை பொறுத்தவரை கலை இலக்கிய உரையாடல்களுக்கான இடத்தை பெற்றுக் கொள்வதென்பது மிகச் சிரமமான ஒன்று, அதனை ஓரளவு பூர்த்தி செய்யும் இந்த முயற்சி பாராட்டுக்குரியது. நாடகம், இசை போன்ற வடிவங்களை பயிலவும் ஆற்றுகைக்கான வெளியை உருவாக்குவதிலும் கலையகம் தொடர்ந்தும்

இயங்குகிறது.

விதை குழுமம்

"சிந்தனைக்கும் செயற்பாட்டுக்குமான கூட்டிணைவு" என்ற வாசகத்துடன் செயற்படும் ஓர் அமைப்பு. அதிகளவில் சமூக செயற்பாட்டியக்கங்களின் தேவை உணரப்படும் இக் காலத்தில் மாறுபட்ட வடிவத்தில் கலை இலக்கியத்தை எப்படி உரையாடுவதென்பதைப் பற்றி தனது எல்லைக்குட்பட்டு சிந்திக்கிறது.

காலத்திற்கு அவசியமான கற்கை வட்டங்களை சமூக செயற்பாடுகளை தொடர்ந்தும் இவ் அமைப்பு முன்னெடுத்து வருகிறது.

அகா ஆயுதம்

மட்டகளப்பில் செயற்படும் இவ் அமைப்பின் கலை இலக்கிய செயற்பாடுகள் மற்றும் உரையாடல்கள் கவனத்துக்குரியன. இளைய தலைமுறை செயற்பாட்டாளர்கள் பலரின் பங்குபற்றுதலுடன் இயங்கும் இவ் அமைப்பு இலக்கியம் பற்றிய உரையாடல்களை தொடர்ந்தும் நடத்தி வருகிறது.

இளைஞர் இலக்கிய மன்றம்

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ் அமைப்பு வயதால் இளைய அமைப்பு. இலக்கியம் மற்றும் அதன் இயங்கு பரப்பிற்குள் பேசும் விடயங்களையும் பற்றி உரையாடல்களை நிகழ்த்தி வருகிறது.

யாழ் பொது சன நூலக வாசகர் வட்டம்

ஓர் அரச அமைப்பின் கிளை என்ற போதும் இலக்கிய செயற்பாடுகளில் புதிய வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்தக் கூடிய வல்லமையைக் கொண்ட வட்டம். கலை, இலக்கியம் என்ற விரிந்த பொருளுக்குள் செல்ல இது எத்தனிக்கிறது.

மாதாந்தம் ஒரு புத்தகம் தொடர்ந்து உரையாடப் படுகிறது. குழந்தைகளுக்கான கதை சொல்லல் ஆற்றுகையும் நடை பெறுகிறது. இதன் வளங்கள் பொது மக்களால் அதிகம் பயன்படுத்தப்படும் பட்சத்தில், ஓர் அழகிய சூழலை ஏற்படுத்தும் வாய்ப்புள்ளது. மேலும் சினிமா சார்ந்து மாதாந்த காட்சிகளையும் உரையாடல்களையும் இளைய தலைமுறைக்குள் கொண்டு செல்ல ஆர்வம் காட்டுகிறது.

யாழ்ப்பாணம் அரங்கக் கலைக் கழகம்

நாடகக் கலை தொடர்பான ஆற்றுகை வெளியொன்று 2015 மார்கழியில் உருவாகியுள்ளது. ஏலவே இயங்கும் செயற் திறன் அரங்க இயக்கமும் முக்கியமானது.

சமீபத்தில் ஆரம்பிக்கப்படாலும் ஆற்றுகைக்கான பயிற்சியுள்ள மற்றும் ஆர்வமுள்ள பலர் இருப்பதால் நம்பிக்கைக்குரிய அமைப்பாகவே இதனை பார்க்கிறோம்.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

கொக்குவிலில் அமைந்துள்ள இவ் அமைப்பு கடந்த மூன்று வருடங்களுக்கு மேலாக ஆற்றுகைகள், இலக்கிய உரையாடல்கள், பொது விவாதங்கள் போன்றவற்றுக்கான கதவுகளைத் திறந்துள்ளது.

"தாயகம்" என்ற கலை இலக்கிய விஞ்ஞான இதழையும் இவ் அமைப்பு வெளியிடுகிறது.

இங்கே இன்னும் சில குறிப்பிடத் தக்க அமைப்புக்களை வெளிகளை கவனப்படுத்த வேண்டும், உயில் கலை இலக்கிய வட்டம் மற்றும் 'ஜீவநதி' சஞ்சிகை போன்றன வடமராட்சி பகுதியில் உரையாடல்களை நிகழ்த்தி வருகின்றன. அவையும் குறிப்பிடத் தக்க அளவு பங்களிப்பை செய்து வருகின்றன.

இந்த பத்தி முழுமையானதல்ல, ஓர் அறிமுகத்திற்கான சில குறிப்புக்களைக் மாத்திரமே கொண்டது, இத்தகைய இயங்கு வெளிகள் கலை இலக்கியத்தின் புதிய போக்குகளை உரையாடவும் பரிசோதிக்கவும் சந்தர்ப்பத்தை வழங்கக் கூடியன. இது ஆரோக்கியமான ஓர் அடையாளமே.

இது போன்ற விடயங்கள் தொகுக்கப்படும் பட்சத்தில் ஓர் எளிய அறிமுகமும் தொடர்பும், கலை இலக்கியம் தொடர்பான நம்பிக்கையும் வளரும். நீங்கள் அறிந்த அமைப்புக்களையும் கவனத்திற்குட்படுத்த வேண்டிய விடயங்களையும் இதழுக்கு அனுப்பினால் பிரசுரிப்போம். அவை அடுத்த கட்ட கலை இலக்கிய பண்பாட்டை கட்டியெழுப்ப, ஒன்றுக்கொன்று தனது அறிவை பகிர்ந்து கொள்ளும் ஓர் வலையமைப்பை உருவாக்க உதவும்.

மேலே குறிப்பிட்ட அமைப்புகளை தொடர்பு கொள்ள விரும்பினால் புதிய சொல் இதழுக்கு மின்னஞ்சலிலோ அல்லது கடிதத்திலோ எழுதுங்கள்

புதிய சொல் இதழுக்குப் படைப்புக்களை அனுப்ப விரும்புவோர் தயால் மூலமாகவோ மின்னஞ்சல் ஊடாகவோ தம் படைப்புக்களை அனுப்பி வைக்கலாம். படைப்புக்கள் கிடைத்து 3 அல்லது 4 வார காலத்தினுள் பிரசுர விபரம் மற்றும் பிரசுரமாகும் இதழின் விபரம் எழுதியவருக்கு அறிவிக்கப்படும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படாதவிடத்து தயால் மூலமாக அனுப்பப்பட்ட படைப்புக்களைத் திருப்பியனுப்பவியலாது என்பதைக் கருத்திற் கொள்ளவும்.

..Burning memory VI, mix media, 110 x 78 cm, SP. Pushpakanthan